

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM

NR. 15 - 101. ÅRGANG. 3. NOVEMBER - 17. NOVEMBER 2015

STUDENTVALGET: 87 % stemte ikke

FENGSELSSTUDENTEN
«Filip» lider under dårlig
oppfølging og begrenset
internett

BACHELORSTUDENTEN
– En faglig feit forsker
uten spisskompetanse

REDAKSJONEN

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Martin Gundersen - Tlf: 47756515
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Miriam Finanger Nesbo - Tlf: 97647426
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Synne Hammervik - Tlf: 95520352
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Martha Holmes nyhetsredaktor@studentmediene.no

POLITISK REDAKTØR
Kristian Aaser politiskredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Kristian Gisvold reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Mathias Kristiansen kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Jahn Ivar Kjølseth

MUSIKKREDAKTØR
Eirik Angård

FOTOREDAKTØR
Anniken Larsen fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Andrea Gjerde grafisksjef@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Ingrid Skogholt debattredaktor@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Mikkel Bolstad Dæhli - Tlf: 92883089
dagligleder@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Torjus Lunde Bredvold - Tlf: 48217454
redaksjonssjef@studentmediene.no

DESK
Finn Brynestad (sjef), Signe Karmhus, Linn Danielsen
Ejvemo, Anders Päsche, Jens Erik Vaaler, Jan Markus Johan-
nessen, Sunniva Heim, Tora Olsen, Halvor Bjørntvedt

JOURNALISTER
Mathias Kristiansen, Iben Dahl, Danielle Aker-Bjørke, An
Nuyen, Olav Myrland, Kaia Sorland, Tina Berg Randen,
Rikke Mohn, Beate Flaa, Mathias Red, Halvor Haugen,
Ane Juul, Ivan Olav Vulchanov, Petter Skjæpper, Øyvind
Bentås, Ingrid Skogholt, Anette Sivertstøl, Svein Amund
Hansen, Silje Sæle, Aksel Borgen, Eirik Vågeskar, Tonje
Jacobsen, Emma Radli, Mats Vederhus, Henrik Ihlen-
Ringel, Håkon Pedersen, Eirik Angård, Are Furubotn,
Fredrik Johansen, Rasmus Liestøl, Vanja Thrones

FOTOGRAFER
Eirik Åsheim, Hanne Grønnestad, Hans Fredrik
Sunde, Lasse Georg Tønnessen, Linea Bancel, Magne
Haneberg, Silje Krager

ILLUSTRATØRER
Christian Heikaas (sjef), Nora Birgitte Johansen, Katrine
Gunnulfsen, Camilla Dahlstrøm, Lars Martin Rossvik,
Inger Sidonia Krajci, Ellinor Egeberg

GRAFIKERE
Hilde-Katrin Hagen Fjartoft, Anne Garvoll, Thea Dahlborg

KORREKTUR
Anders Päsche (sjef), Finn Brynestad, An Nguyen, Mats
Vederhus, Jens Erik Vaaler, Maria Krogstad

FORSIDE
Katrine Gunnulfsen

Miljøtrykksak fra Trykkpartner AS.
Lisensnr. 241823
Serifrikat nr. 1638

SINGSAKERBAKKEN 2E, 7030 TRONDHEIM
E-POST: ud@underdusken.no/annonse@underdusken.no

For annonser: salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er eit sjølvstendig organ for studentar, utgje-
ve av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir
delt ut gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett
i Studentersamfundet. Under Dusken kjem ut åtte gonger
i semesteret.

Under Dusken arbeider etter reglane i Ver Varsam-plakaten
for god presseskikk. Dei som tykkjer det vi skriv om dei er
ugreitt, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

facebook.com/underdusken
@UnderDusken

Blei visst hane på pirum i helga

LEDER

Systematisk udemokratisk

I år hadde studenttings- og studentrepresentantsvalget
muligheten til å mobilisere trondheimsstudenten. Dette
kunne vært valget som ga studentdemokratiet
sterkt tiltrent legitimitet, men valget ble igjen skuslet
bort.

I Bergen gikk valgdeltakelsen opp fra 18 til 22 prosent
ved årets valg. I den forbindelse uttalte medlem Tord
Lauvland Bjørnevik i Studentenes valgstyre i Bergen til
Studvest at: «Èn stor forskjell vi har sett fra tidligere er
at valglistene har vært veldig aktive gjennom hele året.
Det gjør at folk får et forhold til listene, som igjen øker
sannsynligheten for at de ender opp med å stemme.»

Dette er en virkelighetsbeskrivelse som er vanskelig
å kjenne igjen i på denne siden av Dovre. 12,9
prosent oppslutning vitner ikke om at studentene
ser viktigheten av ordninga. I arbeid et med nytt
studentdemokrati tilpasset den fusjonerte kjempen
må de tillitsvalgte selv innse viktigheten av å arbeide
utover, ikke bare innad.

Det er ingen grunn til å tro at styrerepresentantene
Tangene og Landsem ikke har greid å sette fokus
på viktige studentsaker i NTNU-styret, men de og
Studenttinget har manglet evnen til å løfte debattene ut

av møterommene og inn i det offentlige ordskiftet. De
debattene som har nådd studentene er i begrenset grad
drevet fram og forklart tydelig nok av de tillitsvalgte.
Selv om studentpolitikk ikke er studentfestival, signerte
i overkant av 4 000 oppropet mot ny studieforskift.
Det burde være mulig for de påtroppende å hente
inspirasjon fra denne saken, og arbeidet gjort i andre
norske studiebyer.

Det har vært en jevnt lav oppslutning i både
studenttings- og styrevalg ved NTNU. 2011 var et
beskjedent toppår, da 16,7 prosent avga sin stemme
i studenttingsvalget. Det labre engasjementet er et
alvorlig varsko på at det de tillitsvalgte har gjort til nå
ikke har fungert.

For det er ikke spesielt vanskelig å stemme, som
avtroppende studentrepresentant Elise Landsem sa til
Dusken.no den 22. oktober. Det er mer nærliggende
å tro at mange har slitt med å svare på spørsmålet:
Hvorfor?

MARTIN GUNDERSEN
Redaktør, Under Dusken

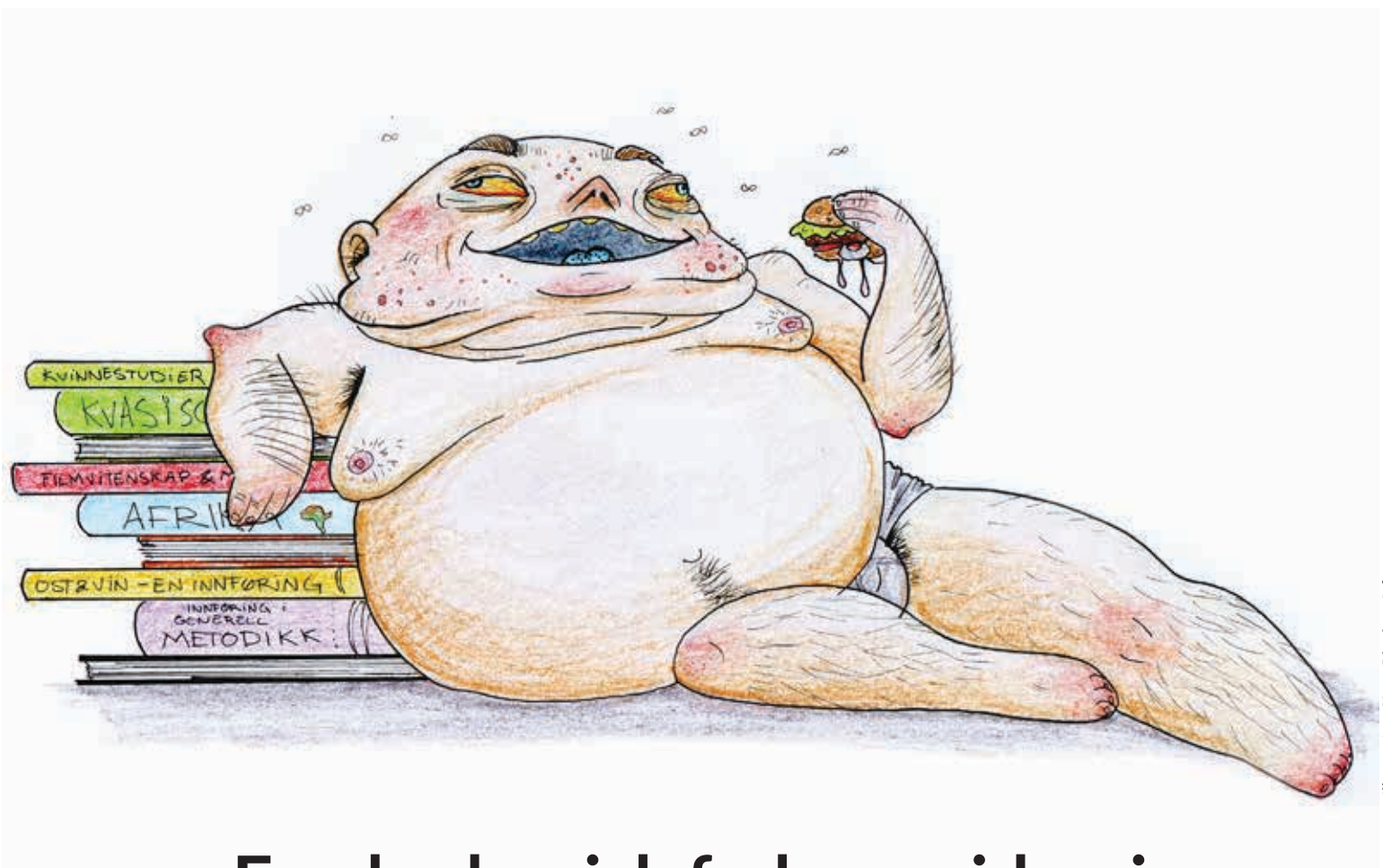
MIRIAM NESBØ
Nestleder, Under Dusken

FRA ARKIVET - Under Dusken 1991

Faksimile: Under Dusken #2 1991

«Som studenter, vet vi hva
som skjer innen internasjon-
alisering? Selv om vi ikke er
fullt på høyde med situas-
jonen, så surrer og går denne
prosessen like godt uten oss.
Vi studenter må inn Nå, for
det er nå vi har muligheter for
å påvirke, få tingene slik vi vil
ha dem - hvis vi vil ha dem.»

Illustrasjon: Nora Birgitte Johansen

En akademisk fedmeepidemi

I jaget etter bredde og lektorkompatibilitet kveles sakte, men sikkert
spisskompetansen og læregleden på universitetet.

KOMMENTAR

MATHIAS KRISTIENSEN
Kulturredaktør

Det burde ikke være for mye å forvente at man
kan få bruke alle tre årene av bachelorutdannelsen
fornuftig. Men det er overraskende vanskelig på
NTNU. Det er nesten så godt som obligatorisk å ta
emner utenfor sitt eget studie på bachelorgraden.
Dagens bachelorstudent er blitt en faglig feit
forsker uten spisskompetanse.

Breddeåret, slik jeg tolker det, fungerer som
en slags motiverende godbit. Det skal være en
mulighet til å prøve noe nytt, og for å finne ut om
man gjorde det rette valg av studie. Problemet er
at når du er sikker på studievalget eller er spesielt
interessert innen et spesifikt felt, så blir det heller
et bremseår.

At en tredjedel av graden ofte går til noe helt
annet enn det du bestemte deg for å studere er
merksnodig. Studenter burde ha tilstrekkelig med
emner til å studere i sitt eget fag i tre år, og ikke

måtte ty til emneherori. Man må ta en rekke med
emner kun for å fylle opp studiepoengkvoten slik
at ikke stipendet blir til lån. NTNU-studentene
burde slippe å måtte studere for poengenes skyld.
Studenter som spesialiserer seg på breddeåret, blir
møtt med et tredjeår uten flere fordypningsemner.
Så forsøket på å fordype seg i breddeåret er fåfengt,
og man må bare bite i det sure emnet og ta noe.

Bachelorgraden burde omdøpes til
«To årsstudium og en oppgave attåt»

Slik bachelorgraden fungerer nå burde
NTNU omdøpe den til «To årsstudium og en
oppgave attåt». Når det er under halvparten
av studiepoengene dine som trenger å være
innenfor faget ditt for å få en bachelorgrad er
det ikke rart at pulsen på bachelorlen blei flat for
ei god stund siden. Å ta masteremner før du har
skrevet bacheloroppgave er heller ikke mulig, da
bacheloroppgaven visstnok gir deg nye, viktige
perspektiver. Denne oppgaven som ofte blir omtalt

som en litt lang semesteroppgave, blir mer som et
hinder i løypa heller enn noe givende.

Det mases om at bred kompetanse er til hjelp
ved inngangen til arbeidslivet. Plan B for samtlige
på Dragvoll er å bli lektor. NTNU gjør studentene
en bjørnetjeneste. Det blir ikke enklere å komme seg
ut i arbeidslivet med bred kompetanse, heller tvert i
mot. Etter endt bachelor har vi ingenting annet enn et
par årsstudium å skilte til, i en ellers høyt spesialisert
befolkning. Dette gjør masteren obligatorisk, og
bacheloren irrelevant.

**Hvorfor legger ikke NTNU opp til
spesialisering?** Det er rett og slett mye enklere å
sette opp enkle, gjennomførbare emner som krever lite
av både student og institutt. Slik får NTNU pengene de
har rett på ved å produsere studiepoeng, og studentene
kan stemple inn nytt semester til lånekassen.

Det er et akademisk sløseri at tre år med både
studielån og arbeid kun skal være et lite steg opp
sin faglige klatrevegg. Bachelorgraden bringer deg
bare et lite skritt nærmere det du ønsker å lære,
mens du gosses deg i simple introduksjonsemner.
Slutt å spenn ben for studentene, NTNU

Kusmautbruddet eskalerer

FOTO: Arkiv

Etter at kusmasmitte brøt ut i studentmiljøet i trondheim er nå 47 personer bekreftet smittet i byen. Folkehelseinstituttet venter flere tilfeller av sykdommen. De første tilfellene som ble meldt var ved NTNU og Høyskolen i Sør-Trøndelag (HiST), men det er kommet rapporter om mistenkte tilfeller også i andre kommuner, hos personer som har vært i nærkontakt med smittede i Trondheim.

De som har vært i nærkontakt med syke, tilbys MMR-vaksine. Kusma er en virusinfeksjonsom angriper den store ørespyttkjertelen foran øret. Bukspyttkjertelen og testiklene hos menn kan også rammes. De syke får dermed hevelse i kjertelen som vises i ansiktet som oppsvulmede «hamsterkinn».

– Det er mulig å bli syk med kusma selv om man er fullvaksinert mot sykdommen, bekrefter Margrethe overlege Greve-Isdahl ved Avdeling for vaksine, Folkehelseinstituttet til Adresseavisa.

Kilde: Adresseavisa

Lett å jukse på eksamen

Norges helsehøyskole (en underavdeling av Campus Kristiania) prøvde ut en ny eksamensordning fredag 30. oktober der 260 studenter fikk ta en flervalgseksamen hjemme. Dette er eneste form for vurdering i emnet. Når oppgaven settes i gang kan man ikke gå ut av den på pcen man sitter ved, men ingenting hindrer noen i å bruke en annen pc samtidig, eller å få hjelp av noen andre til å besvare spørsmålene. Studentavisa i Oslo, Universitas, snakket med en student som var krystallklar på at han ville jukse.

– Jeg synes denne eksamensformen er veldig merkelig, egentlig. Hvis man kjenner en lege, for eksempel, kan man jo få denne til å ta eksamen for seg, sa han til Universitetsavisa.

Kilde: Universitetsavisa.

FOTO: NOKUT

Enklere å godkjenne doktograder

Styret i Nokut har vedtatt nye, enklere regler for godkjenning av utenlandske doktorgrader. Nå som de nye kriteriene er vedtatt vil søknader mottatt i år, der utenlandske grader ikke fikk gradslighet med norske, bli gjenåpnet. De nye kriteriene er mer kvalitative, og vektlegger læringsutbytte framfor kvantitative innsatsfaktorer som antall studieår, struktur og opptakskrav.

– De nye kriteriene er mindre detaljerte enn de gamle. De gir rom for å vurdere og godkjenne doktorgrader med en noen annen oppbygning enn den norske ph.d-graden, samtidig som de tar høyde for manfoldet i doktorgrader, forteller direktør Terje Mørland i Nokut i en pressemelding.

Kilde: Universitetsavisa.

Det utvidede NTNU-styret er klart

FOTO: Magne Haneberg

Den 23. oktober ble det offentliggjort at Kim Allgot og Ingvild Sørli fra NTNU blir studentrepresentanter i det nye NTNU-styret. Deretter ble det klart at Dag Waaler fra Høgskolen i Gjøvik ble valgt inn som styrerepresentant for de vitenskapelig ansatte, og Kjersti Møller fra Høgskolen i Sør-Trøndelag ble representanten for de teknisk-administrative ansatte. Studentrepresentanten fra høgskolene kunne ikke være fra samme institusjon som de to øvrige representantene fra høgskolene i styret, og etter en gjennomført kvoteringsrunde ble det dermed klart

Kilde: Universitetsavisa

FRA OSLO

FOTO: Benjamin A. Ward / HIOA

Advarer studenter mot å komme til Norge

I et innlegg til universitets Khrono titulert «Why international students should not come to Norway» oppfordrer rektor Curt Rice ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) internasjonale studenter til å ikke velge Norge som utvekslingsmål. I innlegget deler han erfaring fra over to tiår i norsk akademia, og kommer fram til at i Norge er vi alt for dårlige til å ta imot internasjonale studenter. De blir i alt for stor grad overlatt til seg selv.

– Jeg må innrømme at jeg sliter med å anbefale et semester i Norge til studenter fra andre land, skriver rektoren.

Til Universitas utdypet han at den dårlige kulturen han sikter til blant annet handler om måten man snakker med medstudenten på og hvordan studenter forholder seg til foreleseren sin. Det handler om hvem som tar initiativet i klassen, språket som brukes og hvor langt man tar en debatt

Han mener at «vi» i Norge ikke helt har skjønt at integrering går begge veier, og at vi blir bedre av å tilpasse oss andre kulturer, både i klasserommet og ellers.

Kilder: Khrono, Universitas

FRA BERGEN

Strid om velferdsbudsjettet i Bergen

Velferdstinget i Bergen har fordelt 5,9 millioner kroner fra studentenes semesteravgifter. I kjølvannet av årets innstilling fra Velferdstingets (VT) budsjettkomité (BK), der kun én av 15 søkerorganisasjoner faktisk fikk innstilt det de søkte om, er det flere som mener komiteen burde opptrådt ryddigere i fordelingsprosessen.

– I nærmest alle begrunnelsene står det at BK mener søkerorganisasjoner kan drives mer effektivt, uten å nevne hvordan de kan gjøre det.

En forutsetning for å si hvordan en kan drive mer effektivt, er å peke på hvordan, sier Jørgen Sundt, som både er styreleder i Bergen Studentidrett (BSI) og daglig leder i Studentradioen i Bergen (SriB) til Khrono.

Det er innvilget 60 000 kroner mindre enn det ble søkt om til idretten, og 202 000 kroner mindre til radioen.

Kilde: Khrono

Mangler faglige ansatte på juridisk fakultet

Leder Melbø Kristoffersen for juridisk studentutvalg i Bergen mener bemanningssituasjonen ved fakultetet fører til at flere velger overflytting til Oslo når masteren nærmer seg. Ved flere anledninger har fakultetet vært nødt til å fly inn forelesere fra Oslo. Kristoffersen mener signalet om at man ikke har nok faglig ansatte på huset ikke er heldig for UiB som læringsinstans. Hun understreker at det ikke er bra for UiB å miste studenter så sent i utdanningsløpet. Dekan Asbjørn Strandbakken ved fakultetet er enig i at bemanningssituasjonen er vanskelig.

– Vi er det svakest finansierte juridiske fakultet i Norge, sier han til Studvest.

Kilde: Studvest.

HVILKE KRAV VIL KLIMAPOLITIKKEN STILLE TIL FREMTIDENS ENERGIPOLITIKK?

Norges tekniske vitenskapsakademi (NTVA) inviterer til foredrag av professor Asgeir Tomasgard og sjeføkonom i Statnett Jan Bråten.

Møtet er åpent for alle. Gratis servering. Av hensyn til serveringen er påmelding nødvendig. Alle møtedeltagere vil få NTVAs jubileumsbok «Energi, teknologi og klima – utfordringer og handlingsrom.»

STED: Auditorium R5, Realfagsbygget, Gløshaugen
TID: 16.15-19.00
PÅMELDING: ntvamail@ntva.ntnu.no senest fredag 6.november kl. 1500

Vil ikke skrive musikk for radio

Gode konsertopplevelser gir Farao lyst til å stenge seg inne på rommet i en uke og skrive musikk.

TEKST: Iben Dahl FOTO: Silje Krager

Dama bak artistnavnet Farao er like elegant som albumet hun nettopp har gitt ut. Vi setter oss på Dromedar kaffebar på Bakklandet, der lukten av kaffe blander seg med kanellukta.

– Det er veldig koselig å være tilbake i Trondheim, jeg er kjempeglad i byen. Jeg vet ikke helt hva det er, men et eller annet gjør at Trondheim er en sånn by man bare vil være i.

Farao, eller Kari Jahnsen, er i byen i anledning UKA og skal spille den siste av tre konserter som UKAs artist. Som tidligere elev ved Trøndertun Folkehøgskole har hun også en historie i byen.

– Det ble mye vorsing i skuret ved elva under tida på folkehøgskolen. Så tok vi toget til byen, der vi hang mye på 3B og Mormors. Jeg var jo nitten da jeg startet, så vi kom ikke inn på de kule tjueårsstedene.

Jahnsen smiler, og nevner utestengelse på livstid etter at de en av de siste kveldene hadde nakenløping på Mormors.

– Jeg tror egentlig at Mormors hater oss fra Trøndertun.

Jeg valgte navnet Farao først og fremst på grunn av makten i ordet.

Startet med barnekor

Den tidligere Urørt-finalisten ga i september ut debutalbumet *Till It's All Forgotten*, der hun selv spiller alle instrumenter utenom messingblås og trommer. Musikk begynte hun med på folkehøgskolen.

– Interessen for musikk fikk jeg vel da jeg som liten hørte på Destiny's Child. Nei, vent, aller først var det Spice Girls. I tenåra ble det mye rock og punk, og jeg fikk en fascinasjon for alternativ indie. Som liten drev jeg mye med barnekor, og på videregående ble jeg med på flere musikaloppsetninger. Så startet jeg

å spille i band som del av opplegget ved Trøndertun.

Etter folkehøgskolen begynte Jahnsen på Paul McCartney-skolen LIPA, men sluttet etter et år og flyttet til London. Deretter ble hun plukket opp av sin produsent fra plateselskapet Full Time Hobby, og senere av det nordamerikanske Arts & Crafts.

– Jeg ble kjent med masse fine folk, men selve skolen var ikke helt min greie. De fokuserer jo mest på kommersiell pop-produksjon, og følger en viss oppskrift. Da jeg flyttet til London brukte jeg nettverket mitt fra LIPA, så året var jo veldig nyttig på den måten. Det viktigste jeg lærte var vel at jeg ikke ville skrive musikk bare for å komme på radio.

Rikt lydbylde

Selv vil Farao omtale musikken sin som en blanding av indie, alternativ pop, og semi-elektronisk. Sangenes mektige lydbylde kan også spiles i artistkonseptet.

– Jeg valgte navnet Farao først og fremst på grunn av makten i ordet, samtidig som jeg synes det er et veldig fint ord estetisk sett.

Till It's All Forgotten ble spilt inn på Island, som derfor har vært kilde til inspirasjon.

– Jeg blir inspirert av alt: Musikk, mennesker, steder det er vanskelig å si nøyaktig hva. Jeg ble veldig inspirert av Island. Alt av natur der er veldig pompøst, så det er naturlig at musikken også blir litt pompøs. Men også konsertopplevelser, som de med Sigurd Røs og Flaming Lips, sånne konserter gir meg lyst til å sette meg inn på rommet og skrive musikk i en uke, forteller hun tankefullt.

Med listeplass på BBC er Farao godt etablert i land som England og Tyskland. Besøket under UKA er bare én del av en omfattende turné som startet i USA og fortsatte med London, Tyskland, Paris, og deretter Norge. Nå står avslutningsetappen i Europa for tur. På toppen av alt er hun allerede halvveis i innspillingen av andrealbumet.

– Jeg er inspirert. Jeg har ingen anelse om når albumet kommer ut, kanskje om ett år, kanskje to. Men det kommer et album til. Minst! **UD**

KARI JAHNSEN

Alder: 28

Yrke: Artist

Aktuell med: Albumet *Till It's All Forgotten* og USA- og Europaturné i høst.

Beste kulturopplevelse?

Det må vel være mitt beste konsertminne i fjor på Iceland Airwaves, med Flaming Lips. Det er en utrolig kul festival i Reykjavik - litt som ByLarm, med scener spredt rundt i byen.

Største guilty pleasure?

Bake Off. Det er et bakekonkurranse-program, skikkelig over-britisk, jeg har sett alle episodene.

Verdens største problem og hvordan fikse det?

At folk tror de vet hva som er best for andre enn seg selv, og det er noe jeg ikke tror det er mulig å fikse. Sånn kommer det alltid til å bli.

Råd til trondheimsstudenten?

Dra på Mormors og spis kake når du er fyllesjuk.

Får ikke engang kjøpt en banan

Kiosken på Dragvoll Idrettssenter er nå stengt.
Studentene som holder til i bygget føler seg nedprioritert

TEKST: An Nguyen FOTO: Lasse Georg Tønnessen

URETTFERDIG: Studentene som har forelesning og lesesal på idrettsbygget har mistet muligheten til å kjøpe mat og kaffe.

Matbaren på Dragvoll Idrettssenter var redningen for mange sultne treningsentusiaster. Nå er kiosken erstattet med to brus- og yoghurtautomater. Dette er ikke et godt nok tilbud, mener studentene som holder til på bygget.

– For noen år siden var det et ganske godt tilbud her, med både baguetter og frukt. Så har det systematisk blitt bygget ned i løpet av årene, uten at studentene engang har blitt spurt om saken, sier leder Maria Hagen i linjeforeningen for Idrett- og bevegelsesvitenskap.

Føler seg ikke verdsatt

Idrettsbygget huser også lesesalplasser for omkring hundre masterstudenter. I tillegg har både studentene på idrettsvitenskap, statsvitenskap, geografi, psykologi, og lektorutdanning i kroppøving og idrettsfag forelesninger på bygget. Har man to forelesninger etter hverandre, rekker man ikke å gå til kantina i hovedbygget på ett kvarter.

– Dessuten er det et tiltak å gå dit når du har kommet deg på skolen for å lese eller være i

forelesning. Så blir du ofte sittende der og spise, og da tar det ofte en halvtime, sier nestleder Ingvil Haldorsen, i samme linjeforening.

Studentene uttrykker misnøye over at det ikke har vært noen dialog med SiT. De føler seg oversett.

– Det har bare blitt tatt en avgjørelse, uten at vi har fått informasjon verken før eller etter. Resultatet er at studentene her føler seg mindre verdsatt, sier Hagen.

Ubemannet kiosk

Ifølge velferdsdirektør Espen Munkvik i SiT gikk ikke kiosken rundt økonomisk, og den var dessuten ubemannet. Derfor har de valgt å stenge den.

– Når man skal drive et effektivt serveringssted, så kreves det at de som står bak kassa har kjennskap til produktene. De som sto i kassa der jobbet egentlig på treningssenteret, sier Munkvik.

Han uttrykker at det er dumt å legge ned et tilbud folk er fornøyde med, men at det handler om en helhetsvurdering med tanke på økonomi og tilbud.

– Hvor mye vil folk betale for å ha en slik tjeneste?

Skal man ha ansatte som jobber i en slik kiosk, gjør det noe med prisene, sier Munkvik.

Hagen uttrykker at hun ikke kan forstå at kiosken ikke har solgt godt nok.

– For oss virker det rart at kiosken ikke går rundt økonomisk. Den tiden de solgte baguetter, var alle bagettene utsolgt innen klokka to hver dag, sier hun.

Ingen forventninger om full bagetthylle

Hagen mener at tilbudet gjerne kan være dyrt, så lenge studentene i det minste har muligheten til å kjøpe en banan, en sjokolade, og en kopp kaffe.

– Det er én eller to typer yoghurt i automaten. Det er ikke noe tilbud, sier Hagen.

Styret i linjeforeninga har fått tilbakemeldinger fra rundt 30 personer om at de vil ha tilbudet tilbake.

De fleste har forståelse for at det ikke er mulig å ha en fullstendig kiosk.

– Det er ikke snakk om at vi vil ha en full bagetthylle, det er snakk om at vi vil ha muligheten til å kjøpe oss en banan, sier Hagen. **UD**

BARTEGUIDEN

DIN GUIDE TIL
KULTURLIVET I TRONDHEIM

BARTEGUIDEN.NO

ANNONSERE HOS OSS?

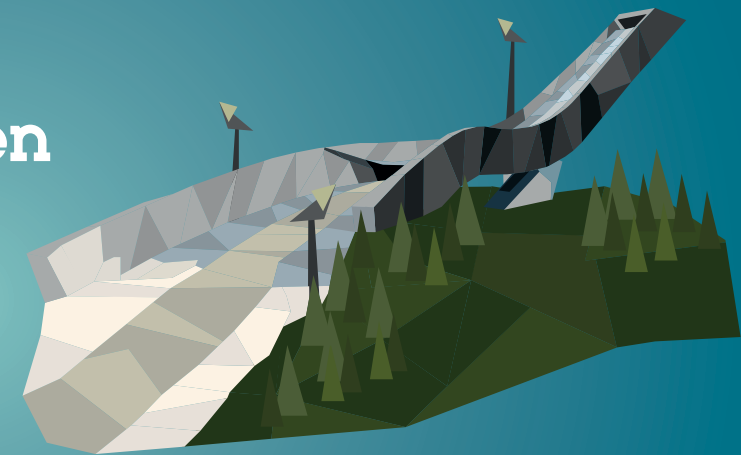

KONTAKT OSS

salgssjef@studentmediene.no

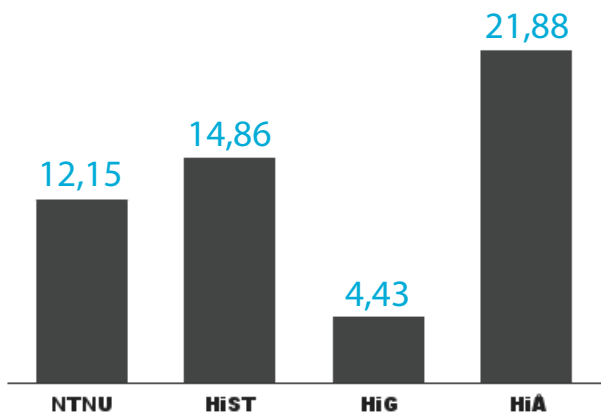
Har du det som skal til
for å bygge Holmenkollen
sammen med oss?

Nå leter vi etter de beste
ingeniørene.

På **sammenbyggervi.no** kan du teste deg selv og finne ut om du har det som skal til. Da er du også med i trekningen av en helikoptertur over Holmenkollen, og en eksklusiv middag i hopptårnet for deg og tre venner.

Studentvalget

Bare 12,9 prosent av studentene stemte på de som skal representere oss i fusjonsåret.

TEKST: Olav Mydland, Kaia Sørland

Studentrepresentantene i NTNU-styret avgjorde fusjonsspørsmålet. Det nye studenttinget og NTNU-styret vil behandle mange viktige avgjørelser i året som kommer. De vil møtes av spørsmål om ny studieforskrift, og skal sørge for at alle studentene fra høyskolene og NTNU føler seg godt nok representerte. Likevel er det mange som lot være å stemme i det store studentvalget, der både nytt styre og studentting skulle velges.

Det var Kim Allgot og Ingvild Sørlige fra NTNU, og Dennis Bogen fra Høgskolen i Ålesund som til slutt ble valgt inn i NTNU-styret som studentrepresentanter.

Må ikke handle etter flertallet

Tidligere studentrepresentant i NTNU-styret, Elise Landsem, mener mange store og viktige saker vil komme opp i år, som konsekvens av ny studieforskrift og fusjon.

– Alle i styret har ansvar for å tenke på studentene, men studentrepresentanene har en spesiell rolle akkurat der. Det at de er studenter selv gjør at de har nærmere følelsesmessig tilkobling til det å være student, og kan lettere hente innspill fra studentene, sier hun.

Etter at representantene er valgt trenger de ikke handle etter hva flertallet mener, men gjøre egne vurderinger. Landsem sier det beste man kan gjøre for å påvirke beslutningene som skal tas, er å velge inn representanter som er åpne for innspill og argumentasjon de kan ta med seg i vurderinger av saker.

– Jeg syns man skal stemme for å få inn en

person som deler mye av verdiene og holdningene man selv har. Vil man ha inn en som mener at sivil ingeniørstudiene er det viktigste på NTNU, eller en som er opptatt av hele bredden, sier Landsem.

Vanskelig å nå ut til studentene

Valgoppslutningen i det samlede valget av styrerepresentanter og studentting ble 12 prosent på NTNU, 15 prosent på Høgskolen Sør-Tøndelag (HiST), 22 prosent på Høgskolen i Ålesund (HiÅ) og 4 prosent på Høgskolen i Gjøvik (HiG).

Studenttinget og valgets kandidater jobber hardt for å nå ut til studentene, men også i tidligere år har valgoppslutningen vært lav.

– Det pleier å ligge på cirka 13 prosent, og er jo klart en utfordring. Når man jobber så hardt har man jo lyst til å treffe flere, sier Landsem.

En av grunnene til den lave oppslutningen kan være kampen om studentenes oppmerksomhet. Det er mange som prøver å nå ut til dem, noe som gjør det vanskelig å konkurrere.

– Det er lettere å promontere UKA og kule konserter, enn å promontere saker med politisk preg. Det er generelt litt mindre kule ting du kan gjøre. Du kan ikke løpe rundt og selge det som om det er en festival, sier Landsem.

Omdiksutert kvotering

Dennis Bogen fra Høyskolen i Ålesund ble valgt inn i styret etter gjennomføringen av den omstridte kvoteringsrunden av høyskolerepresentantene. NTNU-styret har tre representanter fra høyskolene, som ikke skal komme fra samme insitusjon.

Vitenskapelige og teknisk- administrativt ansatte kvoteres først, og studentrepresentanten som velges blir fra høgskolen som ikke er representert allerede. Det gjør sjansen mindre for en HiST-student, fordi HiST er den største høgskolen og antakelig vil ha en av de ansatte med flest stemmer. Leder Morten Djupedal av studentparlamentet var svært kritisk til ordningen

– Hele styret burde vært skiftet ut. En nødløsning kunne imidlertid vært at kvoteringsrekkefølgen ble avgjort etter valget, ved loddtrekning, sier han.

I utgangspunktet ønsket Studentparlamentet ved HiST et åpent valg der studenter fra alle institusjonene kunne stille, også til studentvervene som nå er forbeholdt NTNU-studenter.

Skal representere studenter i annen by

Flere fra høyskolene valgte å trekke sitt kandidatur. Hans Marius Martinsen fra HiÅ er en av dem. Han forteller at ettersom det å sitte i styret ved NTNU vil bli mer krevende enn det å sitte i styret ved HiÅ var det mange som følte seg nødt til å trekke seg. Han er selv fulltidsstudent i Ålesund, noe som ville blitt vanskelig å forene med en stilling som studentrepresentant i NTNU-styret.

– Etterhvert ble vi klare over at vervet ville bli så krevende at man ikke ville kunne gjøre en tilfredsstillende jobb fra Ålesund. Dermed tror jeg vi i Ålesund kom til en stille enighet om at vi topper laget, og de to kandidatene som gikk inn 100 prosent for å flytte til Trondheim stilte til valg. Vi håper dette gjør at den som er valgt inn fra oss, gjør en best mulig jobb, sier Martinsen. **UD**

Dennis Bogen

Studerer innovasjonsledelse og entreprenørskap ved HiÅ, stilte til styret for å representere høgskolen i fusjonen.

TEKST: Olav Mydland FOTO: Jone Knoph

Hvorfor ønsket du å stille til valg?

– Når Ålesund skal inn i en fusjon med Norges største universitet, er det viktig at studentene har en stemme i det store bildet. Den beste muligheten vi har for å bli hørt, er gjennom representasjon i NTNU-styret. Det er en enorm mulighet å få en plass rundt styrebordet. Jeg forventer en bratt læringskurve med en kjennerfaring jeg håper å ta med meg videre.

Hva vil du si er dine kampsaker?

– At studentene skal komme ut som vinnerne av fusjonen.

Hvordan vil det bli å representere studenter som studerer i en helt annet by en Trondheim?

– Som student ved den minste av Høyskolene som går inn i fusjon, har jeg mest sannsynlig den beste forutsetningen for å representere mangfoldet. Det blir spennende, så vel som utfordrende. Mye tid vil gå med på å se hva som foregår rundt på de forskjellige campusene. Videre tror jeg det å huske røttene mine, sammen med å ha en åpen innstilling er nøkkelen til suksess for å representere hele NTNU på en best mulig måte.

Årets valgoppslutning lå på 12,9 prosent. Føler du at det er et demokratisk problem når så få stemmer i et valg?

– Valgoppslutningen i Ålesund lå på nesten 22 prosent, og det er vi veldig stolte av. Totalt sett kunne oppslutningen vært bedre, men det er en engasjementsproblematikk fremfor et demokratisk problem. Vi får en heller sette høyere mål for oppslutning ved neste styrevalg.

Hva ønsker du å gjøre for å øke stemmegivningen ved valg?

– Jeg vil presisere viktigheten av studentenes stemme i NTNU-styret. Ved neste valgperiode vil man rekke å føle fusjonen mer på kroppen, og vite hvor skoen trykker. Da tror jeg også at engasjementet vil blomstre i høyere grad.

Hvorfor tror du Høgskolen i Ålesund oppnådde så mye høyere valgoppslutning enn de andre campusene?

– Vi har et fantastisk studiemiljø i Ålesund med mange engasjerte sjeler. Vi er også betydelig færre enn de største campusene. Det blir en slags «alle-kjenner-alle-kultur». Så en kombinasjon av dette, sammen med en god synliggjøring av valget fra Parlamentet sin side – kan nok forklare den høye valgoppslutningen fra Ålesund.

I fjor stemte studentrepresentantene for storfusjon, mot det flertallet av studentene ønsket, og mot representantene for de ansatte. Hva tenker du om denne saken?

– Nå er fusjonen et faktum og endringer vil alltid møte motstand. Mitt inntrykk fra studentene ved de øvrige Høyskolene er at de ser fram til å fusjonere med NTNU, og at det vil være med på å skape større muligheter framover.

«Aldri noensinne har det vært så stort engasjement rundt studentpolitiske saker,» sa Maria Honerød til Universitetsavisa(UA). Hvordan vil dette engasjementet påvirke din utførelse av vervet?

– Det er viktig med engasjement, og det legger et naturlig større press på oss som styremedlemmer til å prestere. I utførelsen av styrevervet er det viktig for meg å ta selvstendige valg, selv om ytre press vil gjøre det vanskelig til tider. Det tror jeg kommer til å bli en utfordring, men også en pådriver til å gjøre gode valg.

Hva vil karakterisere deg i styret?

– Åpen. **UD**

Kim Allgot

Går femte året på Energi og miljø ved NTNU, og valgte å stille til styret på grunn av fusjonen.

TEKST: Kaia Sørland FOTO: Hans Fredrik Sunde

Hvorfor ønsket du å stille til valg til NTNU-styret?
– Jeg bryr meg veldig mye om NTNU og utdanningene, og synes det er viktig å prøve å bidra med det jeg kan. Egentlig var jeg veldig klar for å bli ferdig med studiet og begynne å jobbe, men så dukket det opp en spennende fusjon, og muligheter for å lære mye for min del.

Hva er kampsakene dine?
– Jeg har ikke noen spesielle kampsaker. Veldig mye er kastet opp i lufta i forbindelse med fusjonen, og mange er usikre på hva som skjer. Man må bruke denne muligheten til å gjøre endringer, men det er viktig å tenke seg om før man haster gjennom alt for mye nå.

Hvordan vil du gjøre det?
– Jeg vil prøve å sette meg godt inn i saker på forhånd av styremøtene, og å være mye rundt. HiST kjenner jeg forholdsvis godt, men jeg ser veldig fram til å bli bedre kjent med Gjøvik og Ålesund, og å få litt mer av perspektivet fra de ansatte.

Så du vil prøve å ha perspektivet til alle?
– Ja. I styret er du valgt inn fra en bestemt velgergruppe,

men oppgaven er å tenke på hele NTNU. Man må se sakene i sammenheng med hvordan de for eksempel fungerer for de ansatte, og ikke bare studentene. Og motsatt.

Årets valgoppslutning lå på 12,9 prosent. Hva vil du gjøre for å øke stemmegivningen?
– Fra 1. januar eksisterer ikke de tre høyskolene lenger, og da vil jeg tro folk blir litt mer engasjert. Det er snakk om ny fakultets- og instituttstruktur, og bare det at det blir mye diskusjoner rundt dette kan hjelpe. Jeg vil prøve å være tilgjengelig, og kanskje provosere litt noen ganger. Det er vanskelig å se sammenhengen mellom hva en studerer, og det som skjer i styret eller i Studenttinget. Jeg vil prøve å gjøre ting litt mer oversiktlig for den jevne student.

I fjor stemte studentrepresentantene for storfusjon, mot det flertallet av studentene ønsket, og mot representantene for de ansatte. Hva mener du om denne saken?
– Hva jeg mener om den er egentlig ikke så farlig, fusjonen vil uansett skje fra 1. januar. Jobben vår framover er å få den til å bli best mulig. I fjor brukte studentrepresentantene ekstremt mye tid hos

studentene, de ansatte, forskerne, og de administrativt ansatte i forkant av styremøtet. Det kan nok stemme at flertallet av studentene var i mot, men jeg tror ingen hadde brukt så mye tid på å sette seg inn i de forskjellige perspektivene som representantene.

Så akkurat det at de stemte mot så mange, er det greit?
– Jeg syns det. Det er vanskelig å si om det er greit eller ikke, for det er ikke en folkeavstemning. Du har valgt inn noen representanter som du mener er skikket til å ivareta dine interesser, og de gjorde den vurderingen at det beste for NTNU på sikt var fusjon.

«Aldri noensinne har det vært så stort engasjement rundt studentpolitiske saker,» sa Maria Honerød til Universitetsavisa(UA). Hvordan vil dette engasjementet påvirke din utførelse av vervet?
– Det gjør at det blir mer press, rett og slett. Vi sitter ganske utsatt til, kanskje særlig som studentrepresentanter. Vi og representantene for de midlertidig ansatte kommer inn i styret for å sitte fram til sommeren 2017, så du må klare å få en viss legitimitet ganske fort. Det kan bli utfordrende, men jeg tror det blir gøy. **UD**

Ingvild Sørli

Studerer femte året på Industriell kjemi og bioteknologi ved NTNU, og vil jobbe for internasjonalisering og utveksling

TEKST: Kaia Sørland FOTO: Eirik Åsheim

Hvorfor ønsket du å stille til valg til NTNU-styret?
– Jeg har vært en del i studentpolitikken før, på et lavere nivå, og vet litt hvordan den henger sammen. De kommende 18 månedene ser jeg på som utrolig spennende for NTNU, og jeg følte meg ikke helt ferdig. Jeg hadde lyst til å gjøre litt mer.

Mer av hva da?
– Altså, fusjonen er det store som kommer nå. Jeg tror det er veldig viktig å gjennomføre den på en god og rett måte, med noen som har sterke meninger og kan utrette en god jobb. Det tror jeg at jeg kan gjøre.

Hva er kampsakene dine?
– Det som kommer opp i styret har ikke vi så mye kontroll over, det settes av administrasjonen. Tradisjonen før har vært å sitte litt i styret, og i tillegg være litt konsulent for Studenttinget. Skal jeg nevne noen kampsaker må det være ting som gjøres litt på siden av styrearbeidet. Da vil jeg fokusere på internasjonalisering og utveksling. Jeg har selv nettopp kommet tilbake fra et år i utlandet, og jeg ser det er mangler som lett kan fikses, både administrativt og i tilbudet.

Hva vil karakterisere deg i styret?
– Jeg tror jeg vil være uredd for å si meningene mine, men samtidig veldig flink til å inngå kompromiss og prøve å sette meg inn i den andre siden. Også tror jeg at jeg vil være brutalt ærlig.

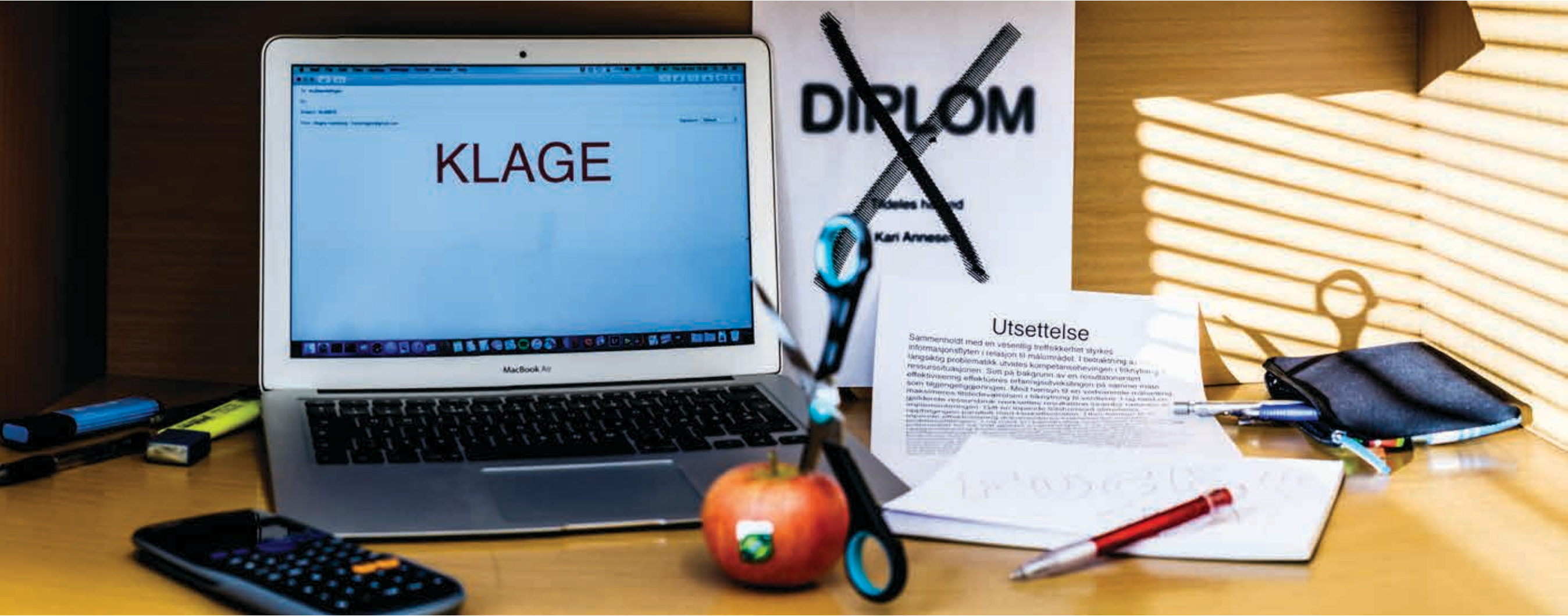
Årets valgoppslutning lå på 12,9 prosent. Er det et demokratisk problem når så få stemmer?
– Det er jo det. Jeg vil ikke at det skal være mitt nettverk og mine venner som skal vippe stemmene til min fordel. Det skaper ikke noen god demokratisk situasjon når litt over hver tiende student stemmer.

I fjor stemte studentrepresentantene for storfusjon, mot det flertallet av studentene ønsket, og mot representantene for de ansatte. Hva tenker du om denne saken?
– Fusjonen har blitt innført og den må vi gjennomføre. Jeg ser på Elise og Christian som tok det valget som mine representanter, som ble valgt av meg. Jeg må ha troen på representantene, som jeg håper at folk vil ha troen på meg som representant.

«Aldri noensinne har det vært så stort engasjement rundt studentpolitiske saker,» sa Maria Honerød

til Universitetsavisa(UA). Hvordan vil dette engasjementet påvirke din utførelse av vervet?
– Det er viktig å høre på stemmene til studentene. Hvis folk har så stort engasjement tror jeg det er viktig at de viser det, som i oppropet mot studieforskriften som Studenttinget sto i spissen for. Der var det 4 000 som skrev under, og det viser utrolig engasjement. Da må man lytte til det. Jeg har vanskelig for å ta til meg hva 40 000 studenter mener, og jeg vil ikke bare høre på de som skriker høyest. Jeg må bruke det nettverket jeg har av studenttillitsvalgte på lavere nivå, og prøve å sette meg inn i det så godt som mulig.

Vil en så stor oppslutning som rundt det nevnte oppropet kunne påvirke et valg du ville gjort i styret?
– Det har nok innvirkning, men det er litt farlig å skulle ha en avstemning på alt. I demokratiet i dag har du valgt inn tillitsvalgte, også er det folkeavstemning over noen veldig viktige temaer. Men så klart har det innvirkning, for jeg vil jo at den allmenne student skal ha det godt, og da må jeg høre på meningene fra studentene. **UD**

Kan miste skoleplassen

Ingrid Berg har betalt 95 000 kroner for et studie hun kanskje ikke får fullføre.

TEKST: Tina Berg Randen FOTO: Magne Haneberg

Skolen Ingrid Berg studerer på krever at hun leverer diplom som bevis på NTNU-utdannelsen. Fra NTNU fikk hun beskjed om at diplom et kunne bli litt forsinket på grunn av at den skulle inn i en ny mal. Nå har det gått fem måneder og hun har enda ikke sett noe til det. På grunn av et forståelsesfullt opptakskontor får hun beholde skoleplassen sin inntil videre.

Uventet situasjon

Den 8. juni kunne en lykkelig uvitende student endelig se seg ferdig med en bachelor i medievitenskap fra NTNU. Veien videre skulle gå til Brighton for å ta en master innen markedsføring. Før skolestart måtte hun betale halvparten av skolepengene på 14 130 pund, altså 185 000 norske kroner. Da hun senere ikke kunne vise til diplom et fra NTNU, godtok opptakskontoret i Brighton en midlertidig bekreftelse fra NTNU om at hun hadde fullført en bachelorgrad. Hadde ikke de ansatte vært så forståelsesfulle, kunne hun like gjerne ha kastet pengene ut vinduet.

– Hadde det ikke vært for dem så hadde jeg gått på en skikkelig smell. Jeg hadde jo ikke forventet å måtte vente så lenge på diplom et mitt, sier Berg.

Berg dro nylig tilbake til opptakskontoret, og måtte forklare at hun ennå ikke hadde mottatt diplom et. Hvis hun ikke hadde utvidet frist, hadde hun hatt fram til slutten av oktober på å få tilsendt diplom et fra NTNU.

– I verste fall hadde jeg kunnet miste skoleplassen min i tillegg til at jeg taper veldig mange penger, forklarer hun

Heldigvis var de forståelsesfulle, og utvidet fristen enda litt til.

– Mamma og pappa venter tolmodig ved postkassen for meg. Jeg håper diplom et kommer snart, fordi jeg er ganske stolt av graden min og ønsker meg bevis på den.

For lite kapasitet

Fra og med 2013 ble det innført en ny rutine som sier at alle som har kvalifisert seg til en grad gjennom

årene skal motta diplom. Det vil si at også studenter som var ferdige i 2005 uten et bevis på det, skal motta ett. Dette har ført til mye ekstraarbeid for fakultetene og eksamenskontoret. Seksjonssjef Anne Marit Skancke på studieavdelingen ved Humanistisk fakultet sier det har vært en stor omveltning.

– Det har blitt adskillig flere studenter og vitnemål i omløp enn det vi normalt har. Du kan si at i stedet for at vi har ansvaret for 100 vitnemål så har dette tallet doblet seg, sier Skancke.

Selv om de er betraktelig flere ansatte som jobber med dette nå enn for noen år siden, er det likevel utfordringer med bemanningen.

– Vi har gått fra å være én ansatt som kontrollerer vitnemålet til å bli seks ansatte. Vi bruker dem som har kompetanse til det for å få jobben fortære unna. Og de studentene det haster for prioriterer vi, forklarer seksjonssjefen.

Det er ikke bare å sende ut diplom et til studentene så snart de er ferdige med en grad. Studentene har for eksempel muligheten til å reservere seg. Det

vil si at de har valgt å ikke få et diplom før de har forbedret en karakter. Dekan på fakultet må også være tilgjengelig for å signere diplom et for at det skal bli gyldig.

– Det er totalt 135 000 studenter vi registrerer resultatet for hvert år og alle de endelige karakterene må være inne før vi kan produsere diplom et. I tillegg må vi vente til klagefristen er ute før vi kan begynne med kvalitetssikringen, forklarer koordinator på eksamenskontoret Kjersti Faldet Listhaug.

Føler seg ikke prioritert

Weronica Heggvik er også en av dem som ikke har fått tilsendt diplom et sitt. Hun fullførte graden sin sammen med Berg og har nå en bachelor i medievitenskap. Selv sier hun at det blir for useriøst at en skole med et såpass godt rykte skal være så dårlig på akkurat dette.

– Dette er ikke noe som skal ta så lang tid. Det er nesten så jeg lurer på hva Humanistisk fakultet driver med, for vitnemålene er tydeligvis ikke en

prioritet for dem, forteller Heggvik.

Nå har hun planer om å komme seg ut i arbeidslivet, og ser ikke fram til å troppe opp på jobbintervju uten noen dokumentasjon på skolegangen.

– Jeg føler jeg mangler noe når jeg nå vil søke jobb. Jeg tror at framtidige arbeidsgivere vil ta meg mer seriøst om jeg klarer å gi bevis på bachelorgraden min, sier hun.

Skancke tror ikke alle arbeidsgivere vil se så firkantet på det, men sier at om det haster for studenten så vil de prioritere dem.

– For ni av ti studenter holder det med en bekreftelse, både for arbeidsgiver og for det nye lærestedet, sier Schanke.

Eksamenskoordinator Listhaug er enig i det Schanke forteller.

– Jeg skjønner godt at studentene vil ha vitnemålet sitt så fort som mulig. Det jeg vil anbefale studentene å gjøre er å skaffe seg en oppdatert karakterutskrift samt en bekreftelse for fullført grad av skolen, forteller hun.

« Dette er ikke noe som skal ta så lang tid. Det er nesten så jeg lurer på hva Humanistisk Fakultet driver med, for vitnemålene er tydeligvis ikke en prioritert for dem »

WERONICA HEGGVIK

Høgskolen i Buskerud og Vestfold

Institutt for matematikk og naturfag har ledig

Ph.d.-stipendiat i matematikdidaktikk

– Ref.nr. 15/76-03003
1-2 midlertidige 100% stillinger ledig. Arbeidssted er Campus Vestfold eller Campus Drammen.

En til to stipendiatstillinger i matematikdidaktikk er ledig ved Høgskolen i Buskerud og Vestfold (Høgskolen i Sørøst-Norge fra 01.01.2016), Fakultet for Humaniora og utdanningsvitenskap (HUT), med tiltredelse etter avtale. Stillingene er knyttet til fakultetets ph.d-program PEDRES (Pedagogiske ressurser og læreprosesser i barnehage og skole):

<http://www.hbv.no/forskning/doktorgradsutdanning/pedagogiske-ressurser-og-lareprosesser/>

Søknadsfrist: 30.11.2015.

Fullstendig kunngjøringstekst se www.hbv.no/stilling

Må se på rutine

I tiden fra studenten er uteksaminert til vitnemålet er ferdig, skal det foretas blant annet en kvalitetssikring. Mange av de samme ansatte som jobber med dette, jobber samtidig med sensur til eksamen, da dette skjer rundt samme tid.

– Når studentene har oppnådd graden sin er det samtidig som andre studenter har eksamensperiode. Derfor blir det, i tillegg til arbeidet med diplomene, en stor opphoping av utestående sensurer om sommeren samtidig som det er ferieavvikling, forteller seksjonssjefen.

I Bergs tilfelle kan ikke Skancke se å ha mottatt en purring om vitnemålet. De har hatt lignende tilfeller før som de har prioritert fordi studentene har hatt behov for vitnemålet så fort som mulig. Dette bekrefter Listhaug og sier at de gjør det de kan for å gjøre det så effektivt som mulig.

– Innenfor de rammene vi har i dag er det ikke så mye vi kan gjøre, men på sikt kan vi se på rutineene rundt både arkivering og utsending. Kanskje er det også forbedringspotensial på kommunikasjonen mellom de som produserer vitnemålene og fakultetene som gjennomfører kvalitetssikringen, forteller Listhaug.

Selv sier Berg at hun ganske sikkert ikke kommer til å gå mer skole etter å ha fullført en mastergrad. Men skulle hun likevel ombestemme seg, får hun heldigvis diplom et levert rett i hendene ved avslutningsseremonien i England. **UD**

Vil sende alle norske studenter utenlands

Kunnskapsministeren vurderer å kreve studieopphold utenfor Norge.

TEKST: Rikke Mohn og Beate Flaa FOTO: Lasse Georg Tønnessen

DANNELSESEISE: Internasjonal seksjon mener utveksling er en viktig del av utdannelsen.

Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen ønsker at alle studenter skal dra på utveksling, melder Khrono.

– Vi bør kanskje snu på det, slik at de i stedet for å velge utenlandsopphold, aktivt må velge seg bort fra det, sa Isaks en på et frokostmøte arrangert av Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (Nokut) på torsdag. Der var temaet om delstudier i utlandet bidrar til bedre kvalitet i høyere utdanning.

Røe Isaksen hevder at utveksling er viktig både på individ- og institusjonsnivå, og at det må inngås avtaler med relevante institusjoner i utlandet som har tilstrekkelig faglig kvalitet.

Berømmer Isaksen for initiativet

Ved NTNU reiste 30 prosent av studentene på

utveksling i fjor. NTNU har som mål at antall utreisende skal opp med ti prosent i perioden fram til 2017. Leder Hilde Skeie ved Internasjonal seksjon omtaler kunnskapsministerens forslag som strålende, og er enig med Isaksen når han sier at normen bør være at folk reiser ut.

– Dette har vært en drøm for meg lenge. Vi har et fantastisk ord som heter utdanning, som består av ordene ut og dannelse. At studentene drar ut er en viktig del av dannelsen. Jeg mener det er kjempeviktig at man får sett noe annet enn Trondheim og Norge, sier Skeie.

Skeie beskriver tvangen som «snill», og tror at den vil føre til at andelen som søker å bli hjemme er mindre enn andelen som reiser ut.

– I dag blir mange anbefalt å ikke dra ut. På

ingeniørutdannelsen i Frankrike er det slik at alle studentene må ut. Det er ikke dermed sagt at alle skal dra, men universitetet må legge seg i selen og skape muligheter for det, sier hun.

Skeie frykter ikke at obligatorisk utveksling vil føre til økt byråkrati.

– Alle studieprogram skal ha et vindu for utveksling, et naturlig tidspunkt i studiet der man kan reise ut. Etter at vi fikk en internasjonal handlingsplan har både fakultetene og instituttene blitt flinkere til dette, sier Skeie.

To typer studenter

– Jeg pleier å si at vi har to typer av studenter. Vi har de som liker å reise på pakkereise, og de som reiser på backpacking. Vi må ha et tilbud til studenter som

ønsker forutsigbarhet, i tillegg må vi tilrettelegge for «backpackerne», som ønsker å reise til små institusjoner vi ikke nødvendigvis har avtale med, sier Skeie.

Det forutsetter imidlertid at studieprogrammene blir flinkere til å opplyse studentene om mulighetene som finnes. Skeie tror obligatorisk utveksling kan være realiserbart på lang sikt.

– Skal alle sammen ut? Ja, definitivt. Men det vil kreve mye av universitetene, avslutter hun.

Ekskluderende taktikk

Leder Morten Djupdal av studentparlamentet ved HiST, er ikke like positive til forslaget som Skeie.

– Vi mener at hvis man legger opp til at det skal være et krav at alle skal reise på utveksling, så vil det være ekskluderende overfor mange grupper, sier Djupdal.

Djupdal trekker blant annet fram studenter med barn eller de som ikke får permisjon fra en deltidsjobb. Han understreker også at det er mye å forvente at en person skal dra fra livet sitt, og han synes det er ironisk

at dette kommer fra en høyrepolitiker.

– Kunnskapsministeren er jo fra et parti som er veldig opptatt av valgfrihet. Vi synes det er litt spesielt at det skal være tvang eller obligatorisk å dra ut, og ikke et fritt valg, sier han.

Til tross for skepsisen om obligatorisk utveksling er Djupdal svært positiv til økt internasjonalisering, med både inn- og utveksling. Han mener derimot at Røe Isaksen bruker feil taktikk.

– Vi ønsker å legge bedre til rette for utveksling. Vi må få til flere attraktive avtaler samt at det må være vinduer i studieplanene for utveksling, forklarer han.

Han tror flertallet kunne tenke seg å dra på utveksling, men at det ofte ikke legges godt nok til rette.

– Det må komme ut mer informasjon, og man må få et bredere tilbud. I tillegg er det viktig at kvaliteten er god på det tilbudet man får, sier han.

Positiv til forslaget

Leder Jone Trovåg av Studenttinget ved NTNU, er uenig med Djupdal og synes at Isaksens idé er flott.

– NTNU har jo som mål å få flere til å reise ut.

Vi trenger flere insentiver for at studentene reiser på utveksling, og for at institusjonene tilrettelegger for det. Et slikt krav medfører at institusjonene må sette av et semester som er tilpasset utveksling, sier Trovåg.

– Kan det føre til dårligere studiekvalitet her hjemme?

– I dag ligger flaskehalsen hos instituttene og ikke hos Internasjonal seksjon. Kravet om utveksling forutsetter en pakkeløsning. For eksempel at en student bare trenger å velge blant institusjoner som NTNU har avtaler med, så er resten ordnet, sier Trovåg.

Studentlederen har selv planer om å reise på utveksling i løpet av utdanningen sin.

– Utveksling er den del av dannelsen. Det er viktig å komme seg ut, både for å oppdage andre kulturer og andre institusjoner, få nye inntrykk og innspill. Dessuten sier mange bedrifter rett ut at de ikke ansetter folk som ikke har vært på utveksling, sier Trovåg. **UD**

Studenter om forslaget

«Jeg er litt skeptisk til å bli presset til en opplevelse.»

Marte Stalsberg

Hva synes du om obligatorisk utveksling?

– Det er en veldig stor fordel å bli kjent med andre kulturer og språk. Jeg har selv reist mye og bodd i Ecuador der jeg jobbet som frivillig. Men jeg tror ikke forslaget er spesielt realistisk. Folk er forskjellige, og det kan være en stor utfordring å reise til et annet land. Det bør heller være en norm å reise ut, ikke å gjøre det obligatorisk.

Har du tenkt å dra på utveksling?

– Jeg har tenkt å dra, men jeg tror det krever mye av en person. Man må være motivert.

Thale Lund Ness

Hva synes du om obligatorisk utveksling?

– Utveksling gir bredere kunnskapsbase, så jeg skjønner jo poenget med det. Likevel tror jeg mange ikke vil føle seg komfortable med å bli tvunget ut. Mange er hjemmekjære, dessuten har mange vanskelig med å være så «på» som utveksling ofte krever.

Har du tenkt å dra på utveksling?

– Jeg trives godt der jeg er og har ikke tenkt å dra på utveksling. Jeg tror heller ikke at det vil svekke kompetansen min. Jeg kjenner flere med gode erfaringer fra å ha vært på utveksling, men de har vært gira og motiverte. Det har alt å si.

Lars-Erik Moslått

Hva synes du om obligatorisk utveksling?

– Det er én ting når du har lyst å gjøre noe, og så gjør det, da får du noe utav det. Men jeg er litt skeptisk til å bli presset til en opplevelse.

Hva er dine erfaringer med utveksling?

– Jeg var på utveksling i Buenos Aires på fjerde året av studiet. Jeg er glad for at jeg reiste. Det er en ganske blandet opplevelse, men man kommer ut i pluss. Utdanning handler ikke bare om å pugge ting folk har skrevet i bøker, 50 prosent handler om å utvikle seg selv som menneske. Og den delen blir dekket av å dra på et utvekslingsår.

Trækker opp nye forretningsveier

NTNU-studenter reiser til Ecuador for å gjøre research for norsk næringsliv gjennom årets IB-prosjekt.

TEKST: Mathias Rod FOTO: Lasse Georg Tønnessen

VED EKVATOR: (fra venstre) Dina, Daniel, og Ingrid reiser til Sør-Amerika for å gjennomføre feltarbeid for det norske næringslivet.

Om to måneder reiser tre NTNU-studenter til Ecuador for å delta på et businessprosjekt der målet er å undersøke investeringsmuligheter for norske bedrifter i landet. Prosjektet International Business er et tverrfaglig samarbeid mellom studenter fra ulike studieinstitusjoner. Sluttproduktet blir en rapport som skal distribueres til norsk næringsliv. Årets gruppe består av Daniel Haugland som er masterstudent i Industriell økonomi, Ingrid Hammer Zakariassen som er masterstudent i Samfunnsøkonomi og Dina Bekkevold som går bachelor i Statsvitenskap.

– Prosjektet er en unik mulighet for studenter til å sette seg inn i hvordan det er å drive forretning internasjonalt. Det er også kult at prosjektet gir oss mulighet til å gjøre teorien vi lærer på skolebenken om til praksis, forteller Haugland.

Rike på tradisjoner

Prosjektgruppen har gjennom nesten et år samlet inn sponsormidler, gjennomført forhåndsanalyser og booket intervjuer med norske og utenlandske bedrifter i Ecuador. Selv om mye av grunnlaget til rapporten skal gjøres i løpet av ukene de oppholder seg i Ecuador, skal forhåndsarbeid og forberedelser være på plass før de reiser.

– Vi vil oppholde oss i tre ulike deler av landet, og mye av samarbeidet foregår via internett og

skype. Samarbeid og møtevirksomhet via digitale kanaler blir stadig mer vanlig i arbeidslivet. Det er annerledes enn å sitte sammen i grupper, og har gitt oss nyttig erfaring, sier Zakariassen.

Fjorårets prosjektgruppe reiste til Myanmar. Det er studentene fra det forrige prosjektet som velger ut hvor neste prosjekt skal finne sted.

– IB bygger på erfaringene organisasjonen har opparbeidet seg de siste 30 årene, samtidig som prosjektmedlemmene har god mulighet til å forme prosjektet og organisasjonsstrukturen selv. Så selv om vi står veldig på egne ben, har vi lært mye fra medlemmene av fjorårets prosjekt, forteller Lingås.

Upløyd forretningsvei

Ofte velges et nytt land, og som regel et nytt kontinent når et nytt IB-prosjekt skal settes i gang. At de fikk tildelt Ecuador i Sør-Amerika synes NTNU-studentene var en spennende utfordring.

– Det er kjempespennende å reise til et land der veien for norsk næringsliv ikke er alt for opptrekket allerede. I Ecuador er norsk næringsliv i liten grad etablert, og arbeidet vi utfører i prosjektet vil dermed kunne gi nyttig informasjon om muligheter for norske bedrifter som vurderer å etablere seg i nye markeder, eller søke nye samarbeidspartnere, sier Haugland.

INTERNATIONAL BUSINESS (IB)

• Er et studentprosjekt i samarbeid med Innovasjon Norge.

• Formålet er å lage en rapport med førstehåndsinformasjon om et utviklingsland som distribueres til næringslivet.

• Tidligere prosjekt har blant annet gått til Brasil (2012/13), Tanzania (2013/14) og Myanmar (2014/15).

• Prosjektet går på tvers av tre studieinstitusjoner: Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU), Norges Handelshøyskole (NHH) og Handelshøyskolen BI i Oslo.

• Tolv studenter deltar i prosjektet, og plassene er likt fordelt mellom skolene.

• Fra NTNU reiser Daniel Vårdal Haugland (master, Industriell økonomi og teknologiledelse), Ingrid Hammer Zakariassen (master, Samfunnsøkonomi) og Dina Bekkevold Lingås (bachelor, Statsvitenskap) til Ecuador.

• Hvert prosjekt går over ett år, og opptak for neste års prosjekt er i februar 2016.

Kilde: www.ib.no

Rikt men likevel fattig

Studentene forteller med stor entusiasme om et land med store variasjoner, og fire helt ulike landsdeler når det kommer til natur, landskap, og klima. Ecuador er en tradisjonell råvareleverandør med lite utviklet egen industri, i likhet med de øvrige latinamerikanske landene. Fra 1970-tallet er det oljeutvinningen som har stått for de største inntektene. Olje, fiskerier, og turisme er de største næringene.

– Myndighetene i Ecuador ønsker å utvikle mer høyteknologiindustri og utnytte fornybare energikilder. I rapporten ønsker vi å fokusere på industrier som er viktige for Ecuador og som kan være interessante for norsk næringsliv, sier Zakariassen. **UD**

Kinesisk fredspris til Robert Mugabe

Mugabe vil ikke ta i mot prisen og kinesiske myndigheter fraskriver seg alt ansvar.

TEKST: Halvor Haugan FOTO: Katrine Gunnulfsen

Tidligere denne måneden ble det klart at Zimbabwes diktator Robert Mugabe har blitt tildelt Konfuciusprisen, en fredspris som hvert år deles ut av China International Peace Research Center. Prisen ble opprettet i 2010 etter at den kinesiske regimekritikeren Liu Xiaobo fikk Nobels Fredspris. Det ble nylig kjent at Mugabe, som i flere tiår er blitt beskyldt for omfattende brudd på menneskerettigheter og bruk av tortur for å holde på makten i Zimbabwe, ble tildelt prisen. Kritikken har haglet både fra landets opposisjon og internasjonale medier. Denne uken tok saken en ny vending, da Mugabe-administrasjonen meddelte at diktatoren ikke anerkjenner prisen.

Kina nekter tilknytning

– Administrasjonen vedkjenner seg ikke denne såkalte prisen, uttalte skribent Nathaniel Manheru, et velkjent talerør for Mugabe, forrige lørdag.

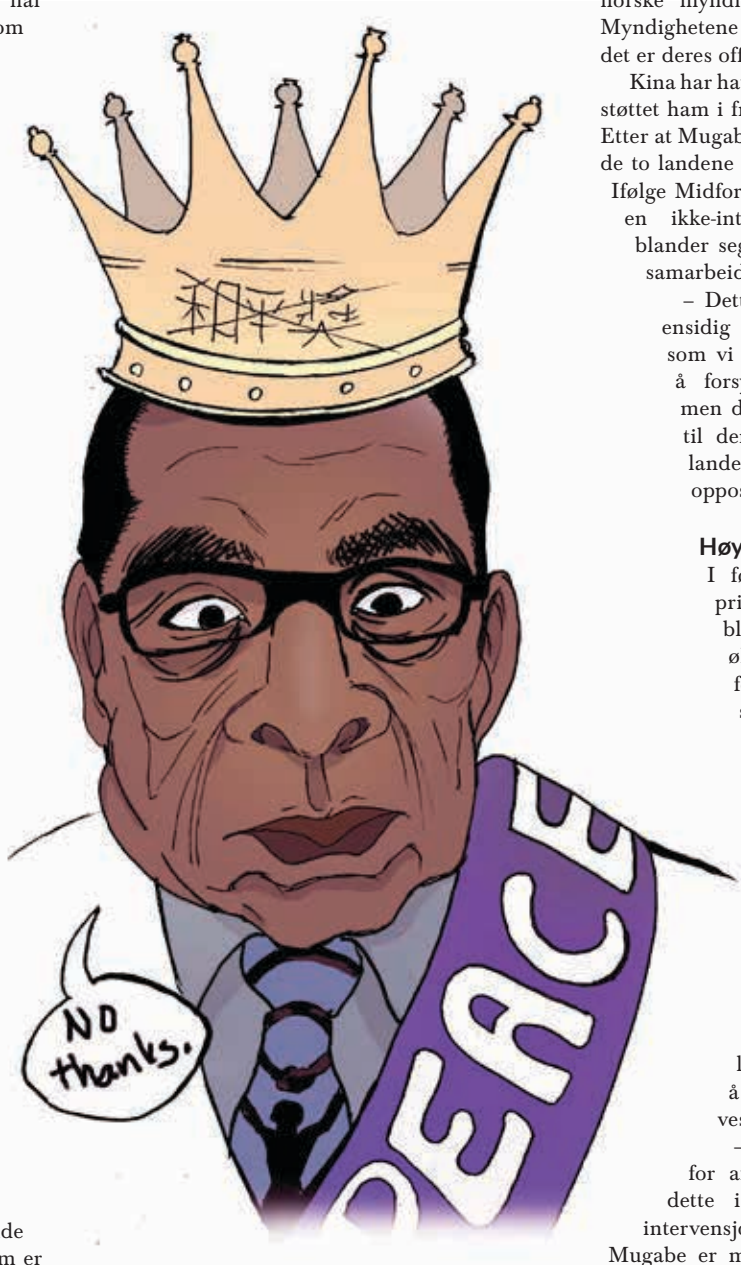
Mugabes talsmann, George Charamba, sier også til journalister at kinesiske myndigheter har gjort det klart overfor Zimbabwe at de ikke vedkjenner noen tilknytning til organisasjonen som gir ut prisen. Kinesiske myndigheter har også tidligere nektet for å ha noen tilknytning til prisen, og det kinesiske kulturdepartementet har tidligere uttrykt et ønske om å avvikle organisasjonen som gir den ut.

– Saken stopper her i presidentens og administrasjonens øyne, sier Charamba.

Langt og dypt forhold

Professor Paul Midford ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap på NTNU tror ikke på at kinesiske myndigheter er utelukkende negative til prisen.

– De ville lagt den ned hvis de ikke hadde likt den, så de tolererer den åpenbart. Det som er interessant er at ved å distansere seg fra prisen så

etterligner de på en måte Norge og det forholdet norske myndigheter har til Nobelpriskomiteen. Myndighetene lar dem operere, men de avviser at det er deres offisielle politikk, sier han.

Kina har hatt et nært forhold til Mugabe siden de støttet ham i frigjøringskrigene på 60- og 70-tallet. Etter at Mugabe tok makten i Zimbabwe i 1980 har de to landene hatt nære og omfattende relasjoner. Ifølge Midford driver Kina i motsetning til USA en ikke-intervensjonspolitikk, der de ikke blander seg inn i intern politikk i landene de samarbeider med.

– Dette fører også til at Kina ikke er så ensidig støttende til autoritære regimer som vi gjerne tror. De har fått kritikk for å forsyne Mugabe-regimet med våpen, men de har også blant annet gitt bistand til demokratiske valg i Zambia og rost landet for sin tolerante holdning til opposisjonspartier, sier Midford.

Høyere status i Afrika

I følge organisasjonen som deler ut prisen har Mugabe fått prisen for blant annet å ha «jobbet for å skape økonomisk og politisk orden til glede for Zimbabwes folk, og han har støttet felles afrikanske interesser og afrikansk uavhengighet».

– I Afrika har Mugabe en annen status enn her. Vi ser han bare som en diktator, men han har i flere tiår frontet afrikansk selvstyre, og flere afrikanere ser ham som en som kjemper mot vestlig imperialism, sier Professor Bjørn B. Erring ved Sosialantropologisk institutt ved NTNU. Han understreker at det å gi en fredspris til Mugabe er en motsigelse, men at bildet likevel er litt mer nyansert når man forsøker å se situasjonen fra noe annet enn vestlige øyne.

– Mugabe har vært en forkjemper for afrikansk enhet lenge, og ser man dette i sammenheng med Kinas ikke-intervensjonspolitikk så kan vi forstå at Mugabe er mer stueren for Kina enn for oss i vesten, sier han. **UD**

Psykt sjalu

NTNU-forskere har funnet ut at menn og kvinner reagerer ulikt på utroskap.

TEKST: Ane Juul ILLUSTRASJON: Camilla Dahlstrøm

Hjernen vår er utviklet til å bli sjalu når mistanke om utroskap oppstår, reell eller ikke. Nye forskningsresultater viser at menn oftere enn kvinner reagerer sterkere på seksuell utroskap enn på utroskap som kun involverer følelser.

– Ingen er likegyldig til utroskap. Sjalousi og mistenksomhet er mekanismer som er til for blant annet å sikre at partneren er trofast, forklarer førsteamanuensis Mons Bendixen ved Psykologisk institutt ved NTNU.

Et resultat av evolusjon

Bendixen har gjennomført et forskningsprosjekt sammen med professor og psykologspesialist Leif Edward Ottesen Kennair ved Psykologisk institutt ved NTNU, og professor

David Buss ved Universitetet i Texas. De ser på hva som gjør menn og kvinner sjalu.

– Vi har forsket på sjalousi ved å teste hypoteser som bygger på en evolusjonspsykologisk teori utviklet av Buss. Den går ut fra at kjønnsforskjellene knyttet til sjalousi er medfødte og et resultat av naturlig seleksjon, sier Bendixen.

Bendixen og hans kollegaer kom fram til at observasjonene vi gjør av sjalousi i vårt sosiale miljø ikke er systematiske nok til å frambringe spesifikke kjønnsmønstre. Derfor går forskerne ut fra at disse er medfødte.

Farskapssikkerhet og ressursinvestering

Teorien til David Buss er at kjønneses ulike reaksjoner på utroskap skyldes menn og kvinners

ulike utfordringer knyttet til reproduksjon.

– Kvinner vet med sikkerhet hvilket barn som er hennes, mens det ikke er slik for mannen. Han kan risikere å oppdra en annen manns barn, som vil være et «dødt løp» genetisk. Kvinnen på sin side er avhengig av at mannen blir hos henne, fordi barnet behøver ressurser fra både mor og far, forteller Bendixen.

Dermed reagerer menn mye sterkere på seksuell utroskap, eller tanken på seksuell utroskap, enn kvinner. Seksuell utroskap er nemlig direkte truende mot farskapssikkerheten. Kvinner reagerer derimot sterkere på situasjoner der deres partner virker følelsesmessig knyttet til andre kvinner eller deler intime hemmeligheter med dem.

– For kvinnen er det viktigst at mannen er

følelsesmessig tro mot henne, slik at han ikke investerer sine ressurser i en annen familie. Dette var opprinnelig ressurser i form av beskyttelse og proteiner, sier Bendixen.

Tydelige forskjeller

Forskerne har studert 1 074 heterofile studenter under 30 år, som har svart på ulike spørreskjemaer. Halvparten av respondentene fikk et «tvunget valg», og skulle rangere enten seksuell eller emosjonell utroskap som «verst». Den andre halvparten skulle oppgi hvor sjalu de ble av begge typer tenkt utroskap fra partnerens side, uten å måtte velge ut den «verste».

– Vi ser en statistisk tendens til at menn mye oftere enn kvinner ser på seksuell utroskap som «verst», uavhengig av måten spørsmålene i spørreskjemaet er formulert på, sier Bendixen.

Bendixen, Kennair, og Buss fant også ut at respondenter i parforhold ble mer opprørt av tanken på utroskap generelt, men forskjellene mellom kjønnene var de samme for både single og respondenter i par.

Kulturelle variasjoner

– Slike kjønnsforskjeller finner vi i studier fra alle kontinenter, selv om det finnes kulturelle

variasjoner. For eksempel reagerer både menn og kvinner i Japan særlig sterkt på emosjonelt utroskap, forteller Bendixen.

Vårt eget land kan sies å være et annet eksempel. – I Norge har vi fedrekvote i barselstiden, og det er i stor grad forventet at far skal stille opp. Her synes kvinner å reagere enda sterkere om mannen knytter følelsesmessige bånd til andre kvinner, og potensielt bryter med denne forventningen, sier Bendixen.

Viktig verktøy i parterapi

Bendixen peker på at resultatene av studien kan være nyttige på flere måter.

– Mange har inntrykk av at sjalousi er utelukkende negativt. Den som er sjalu blir mistenksom og det kan føre til blant annet forhøring av partneren. Men sjalousi som biologisk mekanisme er til for å ivareta parforholdet, og det er jo positivt, mener Bendixen.

Han trekker fram at resultatene av studien kan bedre menn og kvinners forståelse for hverandre. Kunnskap om sjalousi kan hjelpe den ene parten med å forstå hvorfor noe er vanskelig for den andre.

– Funnene vi har gjort kan være nyttig kunnskap for en samlivsterapeut, sier Bendixen.

Kennair er enig, og mener kunnskap om

sjalusiens funksjon vil gjøre terapeuten mer effektiv i behandlingen av pasientene sine.

– Å vite hva som er typiske forskjeller mellom kjønnene når det gjelder sjalousi kan være viktig for å forstå prosesser mellom heterofile partnere, mener Kennair.

Han understreker at det fremdeles finnes lite kunnskap om sjalousi hos ikke-heterofile.

– Men dette er noe vi planlegger å forske på i framtiden, nettopp fordi denne kunnskapen er relevant i samtaleterapi, forteller Kennair. **UD**

EVOLUSJONSPSYKOLOGI:

• Retning innen psykologien som forklarer menneskers tanker, følelser, og adferd ut fra deres hensiktsmessige funksjoner.

• I henhold til Darwins evolusjonsteori vil mennesket i likhet med andre arter ha utviklet seg ved naturlig utvalg.

Kilde: www.snl.no

TRE PÅ GATA

FOTO: Hans Fredrik Sunde

Frida (20):

Har du noen gang vært sjalu?

Ja, selvfølgelig har jeg det!

Hva gjør deg sjalu?

Jeg kan bli sjalu når en fyr jeg er keen på gir oppmerksomhet til andre og ikke til meg. Jeg bli sjalu når jeg føler at jeg ikke blir sett.

Håvard (20):

Har du noen gang vært sjalu?

Ja, det har jeg.

Hva gjør deg sjalu?

Hvis kjæresten min prater eller flørter med andre gutter kan jeg bli sjalu. Men vi har jo et sunt forhold, så det er ikke så mye sjalousi ute og går.

Ingrid (25):

Har du noen gang vært sjalu?

Ja, jeg har vel det!

Hva gjør deg sjalu?

Jeg husker spesielt én gang, da jeg traff eks-kjæresten til han jeg var sammen med. Vi tilbragte en del tid sammen og jeg syntes hun var en skikkelig kul og bra dame. Da ble jeg av en eller annen grunn litt sjalu.

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. Lengden på et innlegg begrenses til 3 000 tegn inkludert mellomrom. Korte kommentarer og replikker begrenses til 1 800 tegn. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på dusken.no.

Kontakt debattredaktør Ingrid Skogholt på debattredaktor@studentmediene.no

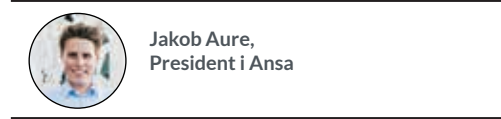

ILLUSTRASJON: Lars Martin Rossvik

Ph.d.–stipend til utlandet er en no-brainer!

Dårlige støtteordninger hindrer norske doktorgradsstipendiater fra å ta hele graden sin i utlandet.

UTVEKSLING

Jakob Aure,
President i Ansa

Norske studenter under utdanning i utlandet kommer stort sett hjem til Norge etterpå. Å utforme bedre støtteordninger slik at flere tar ph.d. i utlandet vil derfor kunne lønne seg for Norge på sikt. I dag får norske bachelor- og masterstudenter i utlandet utbetalt opptil henholdsvis 31 472 og 44 061 kroner i skolepengestipend fra Lånekassen. Dette er i seg selv en beskeden støtte, spesielt med tanke på stadig høyere skolepengesatser og en svekket kronekurs. Norske doktorgradsstudenter i utlandet derimot får ingenting i skolepengestipend. Samtidig ser Ansa at svært mange ph.d.er ikke får noe som helst i lønn i utlandet - og må betale skyhøye skolepenger i tillegg - noe som fungerer som et disincentiv mot å reise ut. Det er kanskje ikke så rart at det kun er 188 nordmenn som velger å ta doktorgraden ute ifølge Lånekassen? Enda verre er det at dette faktisk er et fall på over 30 prosent fra 2004 når 307 personer gjorde det samme.

I statsbudsjettet for 2016 foreslår regjeringen å bevilge omtrent 32,5 milliarder kroner til Forskning

og Utvikling (FoU). Kunnskapsdepartementets forslag er blant annet 238 nye rekrutteringsstillinger til forskning i 2016. De følger dermed opp målet om 500 nye rekrutteringsstillinger - altså doktorgradsstipendiater - innen 2018 som regjeringen satte i Langtidsplanen for forskning og høyere utdanning 2015-2024. Vi i ANSA fikk gjennomslag for en styrket støtteordning for språk fra Lånekassen. Ordningen med språklig tilretteleggingssemester ønsker Kunnskapsdepartementet å gjøre permanent og vil utvides med et semester til å gjelde et helt år i alle ikke-engelskspråklige land. Språkstipendet vil økes med 2 000 kroner utover prisjustering til 20 064. Dette er en moderat satsing på studenter både i Norge og i utlandet.

Det satses altså både på forskerutdanning i Norge og litt på studenter både ute og hjemme. Likevel mangler det med tiltak for å bedre forholdene for norske studenter som ønsker å ta hele forskerutdanningen i utlandet. Neste års statsbudsjett fortsetter satsingen på ph.d.-stipendiater. Faktisk har det vært en dobling i antall doktorgradsstipendiater i Norge de siste ti årene, fra 4 610 stipendiater i 2004 til 9 325 i 2014. Disse får i gjennomsnitt 450 000 kroner i lønn som ansatt. Forskningssatsingen har også vært internasjonalt rettet all den tid mer enn én av tre avlagte doktorgrader i Norge i 2014 ble gjort av forskerspirer fra utlandet. I

en stadig mer globalisert verden er dette veldig riktig. Ikke overaskende forblir derimot kun halvparten av de som ikke har norsk statsborgerskap i Norge etterpå.

Selv om Norge har 21 Sentre for fremragende forskning, og et internasjonalt anerkjent miljø ved NTNU rundt May-Britt og Edvard Moser, er det grunn til å anta at innenfor de aller fleste fagområder så ligger forskningsfronten utenfor Norges grenser. En langsiktig måte å bygge opp fagmiljø i verdensklasse på i Norge kan være å sende nordmenn til utenlandske universiteter med spissede fagmiljø for å ta sin forskerutdanning. Med vanskeligere tider i møte kan også norsk næringsliv og offentlig sektor ha behov for denne kompetansen. Forskerspirene vil kunne dra nytte av verdifulle forskningsnettverk på et fagområde Norge kanskje ikke en gang har et eneste fagmiljø på.

Ansas konstruktive forslag til Kunnskapsdepartementet er at de som tar doktorgrad skal få like mye i stipend som masterstudentene får i dag - altså nesten 45 000 kroner i året. Dette har totalt en kostnadsramme på kun 3,3 millioner kroner ifølge våre estimater. Noe som er som småpenger å regne på statsbudsjettet. ph.d.-stipend er trolig også det mest spissede og kostnadseffektive forskningspolitiske tiltaket regjeringen og støttepartiene kan gjøre. Det blir for dumt å la være!

SAMFUNDETLEDER

Leder Øyvind Bentås for Studentersamfundet i Trondhjem

ILLUSTRASJON: Katrine Gunnulfsen

Takk til UKA

Da var det over. Endelig, tenker kanskje noen, men for andre er det både vemodig og rart å komme ut av UKEboba.

Etter 26 intense dager er festen over. Teltet er rigga ned, lyskasterne på taket er slått av og skuespillerne har gått av scenen for siste gang. Når en så må vende tilbake til den triste og grå hverdagen trondheimsværet nå serverer oss, er det ikke rart at mange opplever et vakuum.

UKA-15. *Lurifax.* Festivalen som trekker tusenvis av tidligere studenter tilbake til Trondheim for å gjenoppleve de beste årene i deres liv. Der nye studenter skaper seg minnene de kommer til å se tilbake på resten av livet. Festivalen der små øyeblikk blir store.

For de som har jobbet lengst har reisen vart i nesten to år. Det er disse som har bygd festivalen fra bunnen av. For andre har reisen vært kortere, men ikke mindre innholdsrik. Under årets festival har 1 700 UKEfunker jobbet som helter for å levere enorme konserter i Dødens dal, daglige arrangement i Samfundet, og kanskje viktigst av alt, for å gjennomføre den tradisjonelle revyen.

Fra revyen Maxis ble satt opp første gang i 1913 til i dag har Studentersamfundets drift vært avhengig av overskuddet fra revyen og UKA. I dag er revyen en en essensiell del av UKA, og dermed også en del av Norges største kulturfestival. Driftsoverskuddet har sikret at Studentersamfundet i Trondhjem som eneste studentsamfunn i Norge eier og driver eget hus.

Ringvirkningene av festivalen er store. Uten UKA kunne ikke Trondheim kalt seg Norges beste studieby. Studentlivet og kulturen i Trondheim hadde vært fattigere og frivilligheten ville ikke stått like sterkt. Studentersamfundets status som en av Norges største og viktigste kulturelle aktører muliggjøres av festivalen. Overskuddet muliggjør Samfundets brede aktivitet, og kommer blandt andre også UKAs historisk sett største kritiker, Under Dusken, til gode.

Så får det heller være at det ble litt ventetid på slippet under immatrikuleringen. Vi får tåle at Action Bronson ble ett av ytterst få små øyeblikk som ikke ble større. Vi kan til og med leve med bakrus i forelesning etter oktoberfesten. Det totale inntrykket er uansett en bunnsolid og robust festival med dyktige, kompetente, og engasjerte mennesker i alle ledd.

De ufattelig mange timene som er lagt ned av de frivillige har resultert i noe fantastisk. Byen har vært snudd på hodet og alt er gjort på dugnad. UKA er kroneksempelen på hvorfor det er viktig å bevare studentfrivilligheten i Trondheim. Det er også et av de beste bevisene på hva som er mulig å få til bare man kombinerer stå på-vilje med gleden av å delta på verdens beste festival.

På vegne av Studentersamfundets medlemmer vil jeg derfor takke alle de frivillige. For å gjøre UKA mulig, og for å gjøre studentlivet i Trondheim enda bedre.

STUDENTKVITTER
Følg oss på twitter.com/underdusken

Meg: *jobber med spørreundersøkelser*
Noen: ringte ikke du i går også?
Meg: bitch hvis du tror jeg husker alle jeg fokings ringer til så lol
@Signekarmhus

Halloweenfest på @Samfundet. Kvelden hvor du finner et drita fullt reinsdyr i høgskoleparken
@Bentsjef

@Samfundet har sunket til samfunnsansvarets skraphaug og vier en time til en klimafornekter. Trondheims studenter er en sinke. #flaut
@midboee

Det er nokon som ropar og skrik (og syng???) på gangen på Dragvoll. Dersom eg blir drept i natt er eg like 98% sikker på at det var varulvar
@Helee

Når bussen til Dragvoll stoppe ved en begravelse..god mandag liksom
@nina_rhodes

Hater at frisbeegolf er noe jeg må ta stilling til på daglig basis nå. #Dragvoll #skytmeigimårra
@Polarsleep

Hva er lettest
1. Å bli førsteamanuensis
2. Stave førsteamanuensis
@ingriid

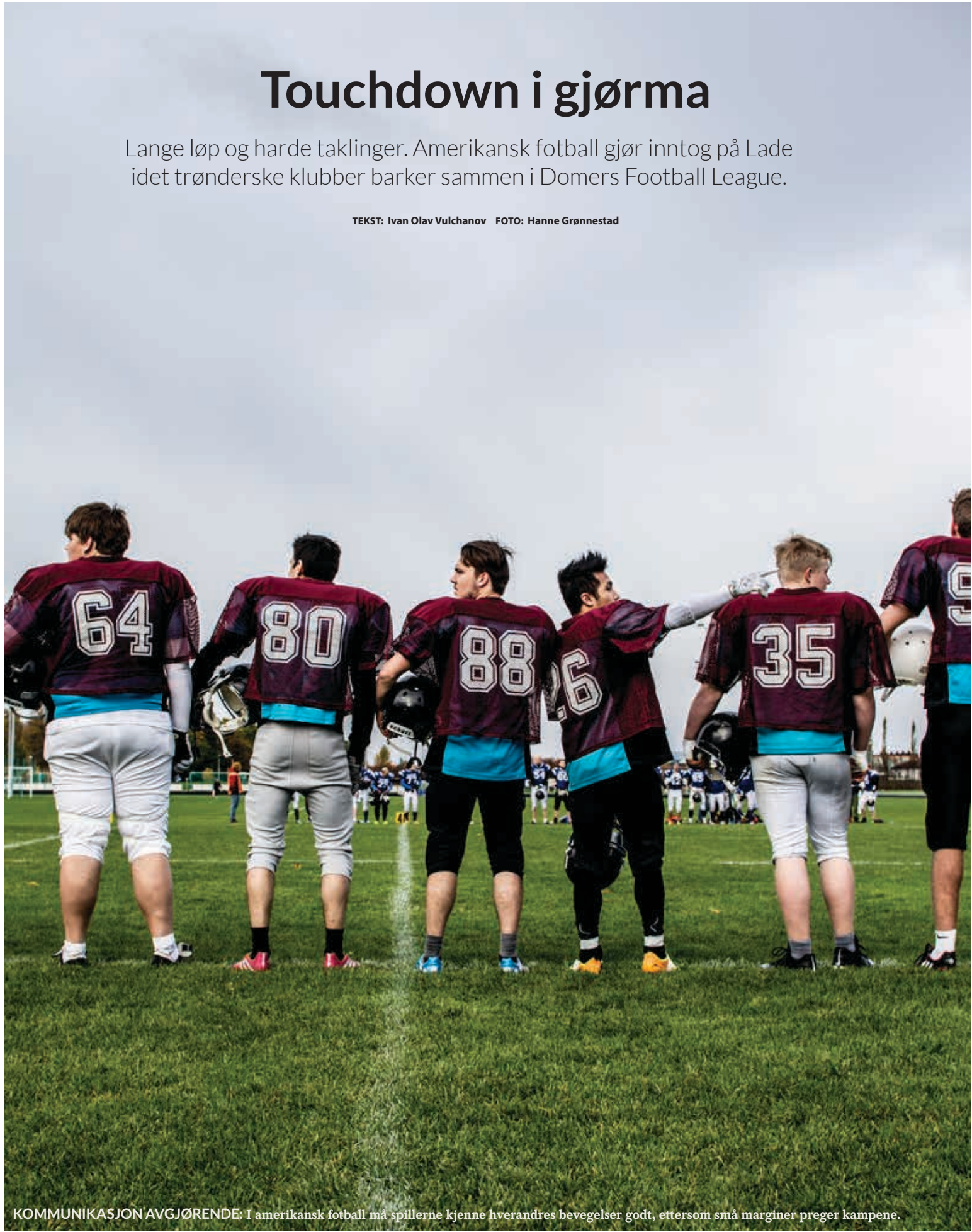
@fjordenbaby @Samfundet så det har gått noen år, og dere lagde bare liv, så nå er alt greit? Faen ta dere.
@hakonlo

Beliebers og Action Bronson-fans UNITE!
@Jahniii

Trønderfest. Kjapp festprognose: Faktorer:1. Ikke-trøndere som prøver å imitere trøndersk
2. Alkohol
Ja. Ble hjemme jeg.
@ingriid

UKA-effekten: Når fire daga føles ut som halvanna uke. #uka15
@MaikenStork

Touchdown i gjørma

Lange løp og harde taklinger. Amerikansk fotball gjør inntog på Lade idet trønderske klubber barker sammen i Domers Football League.

TEKST: Ivan Olav Vulchanov FOTO: Hanne Grønnestad

KOMMUNIKASJON AVGJØRENDE: I amerikansk fotball må spillerne kjenne hverandres bevegelser godt, ettersom små marginer preger kampene.

«Mange har vel sett Super Bowl på tv, og har lyst til å prøve selv»

DOMINERER: BI Cleavers viser presisjon og løpsvilje i kampen mot Levanger Wolfpack.

Jeg møter Bendik Bolme klokken elleve på en sur søndagsmorgen i oktober. Gressbanen på Lade er tung og bløt etter helgens byggevær, og i gjørma er det dype avtrykk fra fotballskoknotter. Vi skal se amerikansk fotball. Levanger Wolfpack møter BI Cleavers i Domers Football Leagues fjerde runde. Spillerne varmer opp ved å sende den ovale lærballen seg imellom, mens sporadiske regnskurer skyller over gresset. Tilskuerne har kledd seg godt og venter på kampstart langs sidelinjen.

Bolme spiller selv på NTNUIs Nidaros Domers og Tyholt Towers. Han forteller meg om Domers Football League mens vi ser på oppvarmingen.

– Dette er det tiende året Domers arrangerer turneringen. For oss er det en ypperlig mulighet til å la nye spillere få erfaring, samtidig som lagene blir mer samspilte, sier han.

– Sett Super Bowl på tv

Fra 10. oktober til 7. november spiller Tyholt Towers, Moholt Moccasins, BI Cleavers, Janus Pandemics, og Levanger Wolfpack mot hverandre i flere runder. Turneringens omfang tyder på at idretten har et fotfeste i regionen, til tross for at amerikansk fotball ikke er av de mest populære ballsporene i Norge. Jeg spør Bolme hvorfor idretten har vokst blant ungdom i Norge.

– Mange har vel sett Super Bowl på tv, og har lyst å prøve selv, sier han.

Super Bowl er finalen i USAs profesjonelle liga, NFL. Kampen spilles en søndagsnatt i januar, og har i flere år blitt sendt på norsk tv.

– Noen har også vært på utveksling i USA og fått sansen for idretten, legger Bolme til.

På banen starter kampen med Levanger Wolfpack i angrep. Ballen settes i spill med en pasning til quarterbacken, som så skal organisere angrepet. BI Cleavers viser med en gang et offensivt forsvarsspill, og bryter flere av motstanderens pasningsforsøk. Jeg

får vite at laget i angrep har fire forsøk på å komme seg ti yards (9,14 m) lenger enn der spillet startet. Dette klarer ikke Wolfpack. Spillet snus, og Cleavers er i angrep. Et presist kast fra BIs quarterback ender i en medspillers omfavn langt oppe i banen. Spilleren kommer seg inn i målsonen, Cleavers får touchdown, og er i ledelsen.

– Fordel å tåle en trøkk

På sidelinjen fortsetter jeg intervjuet, og spør Bolme hva som skal til for å begynne å spille amerikansk fotball i NTNUI.

– Det kreves ikke veldig mye av spillerne hvis de vil begynne å spille med oss. Vi er alltid åpne for nye medlemmer. Det er en fordel å tåle en trøkk, da, legger han til i det vi ser en spiller bli lagt i bakken etter å bli klemt inn i en hard takling av to motstandere.

Bolme beroliger meg at det sjelden inntreffer alvorlige skader i Trondheims amerikanske fotballmiljø.

– De fleste skadene vi ser er kun småskader i fingre. Man må også regne med et par blåmerker. Vi bruker reglene som benyttes i collegefotball i USA. En av de viktige forskjellene er at det ikke er lov å blokkere i beina, presiserer Bolme.

Ute på gresset fortsetter BI Cleavers å dominere kampen ved å stenge av motstanderens løp. Variasjon og bevegelse foran quarterback resulterer i flere imponerende kombinasjoner og touchdowns. Spillernes drakter blir stadig mer gjørmete for hver takling.

Amerikansk fotball kjennetegnes også av spillernes utstyr. For å unngå skader, bruker utøverne hjelm og skulder-, rygg- og brystbeskyttelse.

– Mange erfarne spillere kjøper eget utstyr etter hvert, men nye spillere trenger ikke tenke på dette med det første. De fleste klubbene i Trondheim har utstyr som de låner ut, sier Bolme.

Frivillighet en viktig ressurs

Til publikums store fornøyelse kommer høstsolens varme stråler fram mellom skyene. Bolme tar meg med mot kiosken. Vi følger en innbydende duft til et improvisert telt laget av en fotballmålramme og en plastpresenning. Der står Einar Skarsbak og selger vafler og kaffe til småsultne tilskuere. Han har spilt på Nidaros Domers i over ti år. I tillegg deltar han i organiseringen av Domers Football League.

– Det er en del praktiske ting som må bli gjort. Utstyr og varer til kiosken må bli kjørt til banen før hver kamp. Selve gressmatten må også bli gjort klar, sier Skarsbak.

For å kunne spille amerikansk fotball må gresset oppmerkes, ettersom banene på Lade ikke har permanent markering tilpasset idretten. Dette inkluderer linjer som viser hver tiende yard i tillegg til målsonen for touchdown. Skarsbak forteller også om de administrative oppgavene.

– Vi må også sørge for at vi har dommere, ballgutter, og chain crew, legger han til.

Sistnevnte har ansvaret for å vise hvor hvert angrep starter, hvor mange forsøk det angripende laget har for å avansere ti yards, og hvor langt angrepet må komme på de fire forsøkene.

På banen opprettholder Cleavers det høye tempoet utover kampen. De slipper ikke Wolfpack til en eneste touchdown og sluttresultatet blir 0-32. Dermed har laget fra BI kvalifisert seg direkte til turneringens finale, som skal spilles 7. november. Bolme og Tyholt Towers spiller neste kamp, og skal kjempe for å møte Cleavers i sluttspillet. Han er også optimistisk om idrettsmiljøets fremtid.

– Det er flere lag i Trondheim, og Domers tiltrekker seg mange spillere. Miljøet blir større og større, sier Bolme fornøyd. **UD**

Vått og hardt

Selv om det ikke er den mest kjente sporten i Norge, er undervannsrugby en prestisjefyllt idrett der styrke, fart, utholdenhet, og lagspill står sentralt.

TEKST: Petter Skipperø FOTO: Linea Bancel

HODET UNDER VANNET: Dykkergruppa i NTNUI håper på avansement i den kommende undervannsrugby-cupen i Stjørdalshallen.

Til tross for lite medieoppmerksomhet i hjemlandet er de norske landslagene innenfor vannsporten i verdenstoppen. I sommer deltok det norske landslaget i VM, der herrene tok gull og damene fikk sølvmedalje etter finaletap.

Utstyrt med snorkel, svømmeføtter, dykkemaske, og badehette kjemper seks spillere på hvert lag mot hverandre i undervannsrugby. Badebuksen er selvfølgelig også med. Det plasker i klorvann når journalisten besøker en av NTNUI Dykkergruppas treninger på Pirbadet.

7. november går startskuddet for en ny runde i Norgesserien i undervannsrugby. Arrangementet går av stabelen i Stjørdalshallen, der ti herrelag og fire damelag er påmeldt, og NTNUI stiller sterkt.

Herre- og kvinneklasser

NTNUI stiller med tre lag, to i herreklassen og ett i dameklassen. Begge lagene deltar i andredivisjon, men har som mål å kjempe seg opp til første. Trener for undervannsrugbylagene til NTNUI, Per Solibakke,

håper alle tre lagene klarer å gjøre det godt i cupen.

– Dykkergruppas førstelag vil prøve, uansett om det blir vanskelig, å rykke opp til første divisjon, men det er et rimelig høyt mål, sier Solibakke.

Om NTNUIs lag kommer seg til Norgesseriens finale får de muligheten til akkurat dette. Her møter de femteplassen fra førstedivisjon, og med seier blir det opprykk.

Vil ha revansj

Målet i en undervannsrugbykamp er å sanke flere poeng enn motstanderen. En vanlig omgang i undervannsrugby varer offisielt i 15 minutter, men dette kan variere avhengig av hvilket kampoppsett man bruker.

Kurver blir satt opp på bunnen av et basseng i hver sin ende, og poeng blir tildelt laget som plasserer ballen i motstanderens kurv. Dette kan sammenlignes med en touchdown i amerikansk fotball, bare under vann. Ballen flyter ikke, men kan likevel bryte vannoverflaten opptil flere ganger i løpet

av en kamp. Dersom dette skjer blir ett av lagene tildelt en «friball», ikke ulikt et frispark i fotball.

– Forrige kamp vi spilte tapte vi mot Ålesund, så vi vil gjerne ha revansj mot dem, legger Solibakke til.

Ikke like store forventninger

Dykkergruppas andrelag stiller i samme klasse som førstelaget, men har ikke like høye forventninger som førstelaget. Det har kommet mye nytt blod denne høsten, og det er mange av dem som spiller på andrelaget.

– Det er mange nykommere på laget, som skal få en følelse av hvordan det fungerer med cupspill, og få mer erfaring av hvordan sporten fungerer, sier Solibakke.

I dameklassen er det fire lag som stiller; Akkaren fra Oslo, NTNUI-DG, BSI Boblen fra Bergen, og Egersund.

– Vi skal gjøre det så godt som mulig, men Akkaren er ganske gode, de har blitt bedre i det siste, forteller jentene fra NTNUIs dykkergruppe. **UD**

HELT GRATIS!

SKAL DU KJØPE ELLER SELGE PENSUM?

Prøv iBok - Norges største
markeds plass for brukte
pensumbøker!

De isolerte studentene

Bak stengte porter soner «Filip» seg til utdanning,
men uten internett og kompetanse er livet som
fengselsstudent tungt.

TEKST: Anette Sivertstøl FOTO: Helene Mariussen

Da Filip ble satt i høysikkerhetsfengsel for fem år siden, hadde han ikke fullført videregående.

I Trondheim fengsel tok han resten av fagene, og hadde blant annet økonomi som programfag. Interessen for økonomi blusset opp hos «Filip». Med et sterkt ønske om å ville gå videre til høyere utdanning, fikk han hjelp av fengselskolen til å begynne på økonomi og administrasjon ved Handelshøyskolen i Trondheim.

– Jeg fikk besøk av en veileder fra høyskolen. Der gikk vi gjennom hvordan et studieløp for min del ville se ut. Vi ble enige om at jeg kunne ta bacheloren på dobbelt så lang tid, slik at det var i samsvar med soningstiden min, forteller han.

Filip er en del av en økende gruppe i Norge: Innsatte som tar høyere utdanning. Uten skikkelig tilgang på internett og riktig kompetanse, er barrierene for de isolerte fengselsstudentene mange.

STENGT INTERNETT. Skoleavdelingene ved alle norske fengsler har plikt til å gi videregående opplæring, men det er ingen borgerrett å studere på universitet eller høyskole. Hvis innsatte ønsker å ta høyere utdanning er det opp til hver enkelt skole i fengslene å vurdere om de ønsker å bruke ressurser på det. Om fengselskolen velger å gjøre det, skal de sammen med utdanningsinstitusjonen og Kriminalomsorgen, så langt det lar seg gjøre sikkerhetsmessig, tilrettelegge best mulig for fengselsstudentene.

Finansielle utfordringer

- Innsatte bor på institusjon, de får derfor ikke studiestøtte fra Lånekassen.
- Rapporten *Fange og student* (2009) viser at finansiering utgjør en betydelig barriere for innsatte som ønsker å studere. Fengselsstudentene må for det meste betale alt selv. Hverken fengselet eller fengselsskolen dekker studieutgifter.
- Innsatte får 63,50 kroner i dagpenger, fem ganger i uken. Semesteravgift, studiemateriell, pensumbøker og kompendier kan være vanskelig for innsatte å skaffe seg.
- I enkelte tilfeller kan NAV støtte en høyere utdanning om de mener det er hensiktsmessig.

Kilde: Kriminalomsorgen og rapporten Fange og student.

Filip driver med selvstudie på skoleavdelingens lokaler i fengselet, og tar eksamen i fengselet. Lærere ved fengselsskolen skriver ut oppgaver, prøver, og forelesninger til ham, og sender oppgavene hans til utdanningsinstitusjonen. Noen ganger kan Filip også få permisjon for å delta på obligatorisk oppmøte ved høyskolen. Han er fornøyd med tilretteleggingen, men innrømmer at det er

tungvint å være fengselsstudent.

– Internett er vanskelig, sier han.

Hver gang Filip bruker internett, må en lærer følge med på alt han gjør. Noe skoleavdelingen ikke alltid har ressurser til. Internettet i Trondheim fengsel er også strengt regulert, og all kommunikasjon gjennom nettet er stengt.

Dagens studier blir stadig knyttet opp mot IKT.

«Jeg skulle ønske at jeg fikk mer kontakt med professorer, og jeg savner det å være en del av et studentmiljø, og ha noen å spille ball med.»

INGEN PENGESTØTTE: I dag får ikke fengselsstudenter studiestøtte fra Lånekassen, og må betale for et studieløp selv. Filip er glad for at han har en familie som støtter han i utdanningen sin.

Mye av kontakten mellom student og lærer skjer gjennom internett, men i et høysikkerhetsfengsel blir det vanskelig, og tilgangen til læringsplattformer er begrenset.

– Det hadde vært fint med mer internett for læringen sin del. Om man bare søker på ordet skatt er det blokkert her i fengselet. Jeg har svært begrenset tilgang til internett, og skulle gjerne hatt tilgang hver dag, forteller han.

VINN-VINN-SITUASJON. For at straffedømte skal komme tilbake igjen til samfunnet som lovlidige borgere etter et fengselsopphold, er en jobb noe av det viktigste de kan ha. I et arbeidsmarked hvor det stadig kreves høyere utdanning, kan tidligere straffedømte uten utdanning få det tøft. Terje Manger er professor i pedagogisk psykologi ved Institutt for samfunnspsykologi ved Universitetet i Bergen. Han har skrevet flere rapporter knyttet til temaet fengselsstudenter.

– Det er uhyre viktig at innsatte får studere. Samfunnet tjener svært mye på at innsatte får ta en høyere utdanning. Soning er dyrt, og kriminalitet er kostnadskrevende. At innsatte får studere er en vinn-vinn-situasjon, både for den straffedømte og samfunnet. En utdanning kan få den straffedømte i jobb etter løslatelse, og de som er i jobb betaler skatt. Opplæring i fengsel er et positivt forebyggende tiltak, forteller han.

Manger understreker at mangelen på IKT er et stort problem. Ifølge han er det også problematisk at innsatte ikke har tilgang til universitetsansatte på samme måte som andre studenter.

– De innsatte burde ha tilgang til undervisning og veiledning når de blant annet skriver bachelor eller master. Det er ikke nok kompetanse i fengslene i dag for de som tar høyere utdanning, mener han.

Manger tror at flere innsatte som ønsker å ta høyere utdanning vil øke de neste årene.

– Utdanningsnivået i samfunnet øker, også blant de som begår lovbrudd. Siden befolkningen blir mer utdannet, vil det i de neste årene komme flere personer i fengsel som allerede har generell studiekompetanse eller deler av en utdanning. Derfor vil det være et sterkt behov for å legge til rette for at de innsatte skal få studere, forteller Manger.

SAVNER KONTAKT. Skoleavdelingen ved Trondheim fengsel har i dag bare lærere på grunnskole- og videregående nivå. Filip har kjent på mangelen på den kompetansen han trenger i utdanningen sin.

– Jeg savner fellesskapet som andre studenter har. De har gjerne gruppeøvinger etter en forelesning, og de kan enkelt ta kontakt med studieveiledere. Jeg må gjøre alt selv. Jeg skulle ønske at jeg fikk mer kontakt med professorer, og jeg savner det å være en del av et studentmiljø, og ha noen å spille ball med, forteller han.

På hverdager fra åtte til tre er Filip på skoleavdelingens lokaler, sammen med de andre elevene som tar fag fra videregående eller grunnskole. Mens de har undervisning, jobber han med studiet sitt. Filip forteller at tiden på skoleavdelingen er god, men etter klokken tre må han studere videre på den seks kvadratmeter lille cellen sin.

– Soningsforholdene gjør det vanskelig å jobbe på rommet mitt. Jeg har hatt det samme rommet i fem og et halvt år, og det er der jeg sover og gjør alt. Det er lite motiverende å gjøre skolearbeid der, sier han.

Han mener det er mye som kunne vært bedre for fengselsstudenter.

– Kanskje det burde være mer åpent nett, og større sjanse for å delta oftere på skole utenfor. ►

«Det er uhyre viktig at innsatte får studere. Samfunnet tjener svært mye på at innsatte får ta en høyere utdanning.»

Terje Manger
Professor i pedagogisk psykologi.

SELVSTUDIE: Med et studieløp som omtrent bare består av selvstudie, må Filip ofte studere på den seks kvadratmeter lille cellen sin i Trondheim fengsel.

Men situasjonen er som den er, og jeg må bare leve med det.

- Jeg har valgt å studere i fengsel, selv om det er tungvint, forteller Filip, som også ønsker seg videooverførte forelesninger.

VIL HA RETNINGSLINJER. Fagleder Anniken Sund ved skoleavdelingen i Trondheim fengsel har jobbet med opplæring i fengsel i over ti år. Hun mener dette er en viktig gruppe å satse på.

- Vårt budsjett skal egentlig gå til elever på videregående, men vi har valgt å bruke noe av ressursene til innsatte som ønsker å ta høyere utdanning. Vi legger til rette slik at de får et best mulig studieopplegg i fengsel. Vi får flere som ønsker å ta høyere utdanning, men vi har ingen plikt til å gi dem det, sier Sund.

Kvalitätsreformen fra 2003 er en av de største barrierene for fengselstudentene. Den plikter blant annet studenter til mer obligatorisk oppmøte og prøver, mer bruk av IKT, og tettere samarbeid med studieledere.

- Kvalitätsreformen har vært et hinder for studentene som er isolert her i fengselet. Det er viktig at innsatte får anledning til å studere på høyere utdanning. Men jeg ønsker klarere retningslinjer ovenfra og mer økonomi til dette. Jeg ønsker øremerkede midler til høyere utdanning for de innsatte. Man burde ha en pott som gikk til å kjøpe inn tjenester ved behov. For eksempel ved å leie inn kompetanse fra høyskolen. Dermed kunne man fått kompetansen fra høyskolen inn i fengselet til de som studerer, sier Sund.

Trondheim fengsel hadde åtte selvstudieplasser for innsatte som ønsket å ta høyere utdanning, men på grunn av for få ressurser måtte skoleavdelingen kutte ned til fire plasser. Norske skolefengsler får

rundt 256 millioner kroner, men disse er øremerket til grunnskole- og videregående opplæring. Om fengselsskolene skal bruke ressurser på fengselsstudentene, er det disse pengene de må ta av. Fordi ingen har ansvar og plikt til å ivareta gruppen innsatte som studerer, sammen med manglende retningslinjer for hvordan fengselsstudentene skal følges opp, er det tilfeldig hvilke innsatte som får ta høyere utdanning. Ofte blir det opp til ildsjeler i skolefengslene og hos utdanningsinstitusjonene som er avgjørende for om innsatte får gjennomføre høyere utdanning. Sund mener regjeringen bør prioritere denne gruppen.

- Rehabiliteringsprinsippet står sterkt i Kriminalomsorgen, og om dette skal tas på alvor, må det tilrettelegges for høyere utdanning, forteller Sund.

INGEN TILTAK. Selv om innsatte ikke har rett på høyere utdanning, har de fremdeles rett på lik utdanning som resten av befolkningen. Det er Kunnskapsdepartementet som har det overordnede ansvaret for all opplæring, også for dem i fengsel. Fylkesmannen i Hordaland har det nasjonale ansvaret for opplæringen i Kriminalomsorgen, men dette gjelder bare grunnskole og videregående. Likevel har Fylkesmannen i Hordaland gjort mye arbeid knyttet til dette temaet.

- Vi har en utfordring med denne gruppen, da de faller mellom flere stoler. Det er ingen som har delegert ansvar for denne gruppen. De innsatte som studerer på høyere utdanning, havner i den videregående skolen i fengselet, men det er unaturlig at ansatte ved videregående skoler skal ha ansvar for noen som studerer på høyere utdanning, forteller seniorrådgiver Paal Breivik ved Fylkesmannen i Hordaland.

Ifølge Breivik fører den økte etterspørselen for høyere utdanning hos innsatte til et stort press på fengselsskolene.

- Til tross for at de ikke har ansvar for gruppen,

havner de på skolefengslenes bord. Det er vanskelig siden de egentlig ikke har ressurser til å følge opp denne gruppen. Derfor har vi tatt initiativ til å komme med løsninger, sier han.

Breivik forteller at de har varslet oppover i systemet at dette er en voksende gruppe. Likevel har de ikke sett noen konkrete tiltak eller penger til dette formålet.

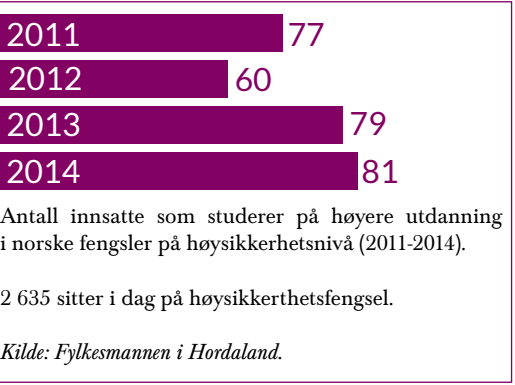
- Øremerkede midler hadde vært en konkret og god løsning. Det er jeg svært positiv til, og jeg skulle gjerne ønske at det skjedde, men det er ikke opp til meg å bestemme. Dessuten ønsker jeg at noen får ansvar for denne gruppen. Det er en voksende gruppe, og det er tydelig at en løsning må på plass, forteller Breivik.

SIKKERHET FORAN UTDANNING. Fengselsinspektør Mona Nygård Larsen ved Trondheim fengsel, er enig med Manger om at høyere utdanning er en vinn-vinn-situasjon. Likevel understreker hun at sikkerhetsmessige hensyn går foran utdanning. Til tross for problemene fengselsstudentene møter på når de ikke har internett, sier Larsen at det er uaktuelt med mer åpent internett i fengselet.

- Det er problematisk med IKT i fengsel. Vi skal ha full kontroll på all kommunikasjon, også det som foregår på nett. IKT blir vanligere i studier, og det er en utfordring for studentene, men utdanningsinstitusjonene må tilpasse seg dette. Innsatte vil ikke få mer internett, det er vi veldig strenge på. Man kan gjøre mye kriminelt gjennom internett, og det skal vi ikke legge til rette for, sier Larsen.

Selv om det ikke er en plikt å tilrettelegge for fengselsstudentene, har Trondheim fengsel strukket seg langt. De gir blant annet studentene pc, uten internett, for å skrive oppgaver. Larsen forklarer at den innsatte må ha gjort seg fortjent til korttidspermisjon.

- Før man får innvilget korttidspermisjon,

må man ha sonet en tredjedel av straffen sin. Korttidspermisjonen er lagt opp nøyaktig etter hvor lang tid den innsatte trenger å være på skolen. Hvis det blir begått kriminalitet på slike permisjoner stopper alt, og den innsatte får ikke studere mer, forteller Larsen.

HÅPER PÅ JOBB. Filip er nå i midten av tjuårene og, om fem år slippes Filip ut av fengsel. Han håper utdanningen hans kan gi ham jobb. Han mener det er noe av det viktigste for ham når han løslates. Likevel er han bekymret for situasjonen sin.

- Jeg har ingenting å falle tilbake på, og håper å få jobb etter løslatelse. Jeg er spent på hvordan man søker på en jobb, og om jeg skal være ærlig på at jeg har vært i fengsel eller ikke si noe om det. De som har sittet i fengsel står ikke akkurat først i køen for en jobb. Dessuten er jeg helt uten jobberfaring, siden jeg havnet i fengsel i ung alder. Det er noe jeg tenker mye på, sier han. **UD**

D Vil du lese mer?
Gå inn på dusken.no

IKT-mangel

- Mye av dagens kommunikasjon mellom lærer og student skjer via digitale verktøy, noe innsatte ikke har mulighet til å benytte seg av.
- Innsatte får ikke tilgang til læringsplattformer, og dermed ikke til relevant informasjon om pensum, forelesninger, eller endringer i studiet.
- Et krav til masteravhandlingene er at studentene viser kjennskap til eksisterende forskning på sitt felt, både nasjonalt og internasjonalt. Denne informasjonen er tilgjengelig på nett, gjennom ulike biblioteksdatabaser (f.eks. Bibsys Ask). Noe som er utfordrende for innsatte.
- Innsatte får ikke orientert seg om hvilke tilbud som finnes, og hvilke emner de kan velge.
- Den svært begrensede tilgangen til IKT i fengslene, innebærer en så stor barriere at kvaliteten på studietilbudet blir svært forringet. Dersom skolene ikke tilrettelegger ved at lærerne hjelper de innsatte med å gå inn på relevante nettsider, læringsplattformer og lignende, kan dette i realiteten bety at innsatte blir helt utelukket fra høyere utdanning.

Jakten på Carlsen

Motstridende interesser og en skjev maktbalanse trondheimsmediene imellom førte til en bitter stjernejakt for Duskens utsendte.

TEKST: Svein Amund Åstebøl Hansen FOTO: Hans Fredrik Sunde

Pokker, der står han jo. Landet ikke han akkurat på Værnes, spør jeg fotografen min.

Nå står han rett nedenfor oss, lent mot scenen med et vandrende blikk. Selveste Magnus Carlsen. Verdensmester. Sjakk. Bærum. Lommedalen. Viden kjent, ikke bare her i nord, men over hele verden.

En høy, slank mann i slutten av 50-åra står ved siden av Carlsen. Er det min mann? Mystiske Odd Harald Hauge. Mannen jeg hadde utvekslet et par SMS med og blitt lovet «30 minutter med et samarbeidsvillig intervjuobjekt»?

Det er de to og en dresskledd herremann fra Nordic Semiconductor, som senere skal holde et foredrag om noen kule chipper for teknolog-interesserte studenter, som står ved scenen og prater. Carlsen ser heller uinteressert ut og vrir seg mot scenekanten. Det virker som et ålreit tidspunkt å introdusere oss.

GROBS ÅPNING. Jeg klyver ned fra den øverste trappeavsatsen og lusker bort mot scenen. Etter hvert får jeg øyekontakt med Hauge, introduserer meg selv, og henviser til meldingsutvekslingen vår. Rollen til Hauge er fortsatt ukjent for meg, han kan være Carlsens pressesjef, rådgiver, eller assistent. Når han så bruker ti minutter på å fortelle om Nordic semiconductor, dagens bedrift, aner jeg konturene av en interessekonflikt. Carlsen stirrer tomt ut i rommet. Jeg benytter anledningen til å håndhilse. Litt motvillig strekker han frem labben og rister min klamme neve.

– Hei. Som sagt er vi fra Under Dusken, studentavisen i Trondheim. Hva studerte du da du gikk her?

– Nei, jeg har aldri studert her, svarer Carlsen uten å ofre meg et blikk.

Katastrofe.

– Er det greit at jeg stiller deg noen spørsmål, og følger deg litt rundt idag, spør jeg forsiktig, i et fåfengt forsøk på å rette opp inntrykket.

Carlsen ser på meg og mumler noe, før han går vekk.

– Han har jo spilt sjakk hele livet. Hvorfor trodde du han hadde studert her, spør min fotograf.

Helsike. Hva slags spørsmål var det å begynne med? En tulle, grov faktafeil. Nå har jeg vel mistet ham allerede.

Likevel samler jeg mot og prøver igjen.

– Har du hørt om Under Dusken?

Faen, var det noe bedre da? Blikket til Carlsen har enda ikke møtt mitt, men han svarer.

– Ja, jeg hadde en spalte der en gang.

Å, tenker jeg. Det visste jeg ikke. Bra. Nå har jeg

og Carlsen noe å snakke om i hvertfall.

– Så spennende. Hva skrev du om da?

– Nei, nei. Jeg skrev ikke noe, men det var noen som skrev noe greier om meg, svarer han syrlig, nesten bittert.

Han vrir seg der han står, tydelig ukomfortabel. Den korte praten vår er tilsynelatende over for nå.

Har noen i avisen harselert med Carlsen tidligere, og så er det stakkars meg som får svi for det nå, undrer jeg?

FOTBALLBRIKKER OG SKUFFELSE.

Den dresskledd skal holde et foredrag for å vekke interessen hos potensielle jobbsøkere. Hauge fungerer som konferansier, mens Carlsen skal

dukke opp på slutten for å spille sjakk. De gjør seg ferdige med det praktiske, og nå er det vel klart for mine 30 minutter. Men plutselig drar Hauge med seg Carlsen bort til en journalist fra Adressa.

Skuffet blir jeg stående igjen. Nei, nei. Snakk om å servere feil sjekketriks. Fotografen virker ikke særlig imponert heller.

Carlsen blir intervjuet vel og lenge, og jeg stiller meg like ved for å snylte på Adressas spørsmål. Etter ti minutter får jeg igjen muligheten. Carlsen er vennligere innstilt nå. Mørnet av Adressas sedvanlige sjakkspørsmål.

– Hva er ditt inntrykk av studentmiljøet her?

– Vennene mine er veldig positive til Trondheim by og studentlivet her. Lillesøsteren min studerer her nå, men hun sier ikke så mye.

Carlsen ler, og jeg flirer med. Blikkene våre møtes for første gang, og det kribler litt i magen min.

– Frivilligheten her da, hva har du hørt om den?

– Det virker som om det styres på en god måte og det hadde vært gøy å få vært en del av det, sier Carlsen.

Plutselig avbrytes vi igjen av Hauge og Adressa, som denne gangen vil ha Carlsen opp på scenen for å forklare hvilke sjakkbrikker Rosenborgspillerne symboliserer.

– Aah. Nja.

Han drar litt på det. Hauge, som har godsnakket med Adressas utsendte under mitt tre minutter lange intervju, henvender seg til Carlsen.

– Men, Magnus. Er det ikke deilig å fortelle at ingen rosenborgspillere er gode nok?

Så forsvinner han fra oss igjen. Hvor er mine 30 minutter? Var ikke den altfor store ullgensen min og det rufsete skjegget nok, sammenlignet med blazerkledd herremenn og profesjonelle journalister fra Adressa?

DESPERATE SJAKKGROUPIES. Etter Rosenborg-sekvensen eskorteres Carlsen inn på pauserommet. Og med det forsvinner også mine håp om en halvtim. Bitter og flau over min egen prestasjon som journalist tramper jeg opp til den øverste trappeavsatsen igjen. Gradvis slippes studenter i allværsjake inn i Storsalen og møtes av fire opplyste sjakkbrett. «Var det alt?», spør jeg meg selv. Rosenborgback Mikael Dorsin er kanskje en bonde, men jeg føler meg som en dust.

Lyset slukkes. Det nærmer seg den dresskleddes foredrag. Verken Hauge eller Carlsen er å se. Jeg sender en melding med forespørsel om å treffe Magnus «backstage». Forhåpentligvis kommer han på avtalen vår om de helvetes 30 minuttene. Vi stiller oss utenfor døren som visstnok skal lede inn til pauserommet. Som to sprengkåte groupies står vi og venter på stjernen. Kommer han gjennom denne døren? Ja, nei, kanskje. Han kommer ikke.

SJAKK OG SIRKUS. – Kanskje kommer rundt 15-20 personer av dere her til å jobbe for oss.

Den dresskledd har startet sitt foredrag.

– Og vi bryr oss ikke om hvordan dere ser ut, hvor dere kommer fra, om dere er sporty, tykke, runde, eller kjekke. Vi har kontorer over hele verden.

Verdenskartet på powerpointen viser hvor Nordic har avdelinger. Selskapet er verdensomspennende, og da passer det fint å ha en verdensstjerne som kan underholde framtidige jobbsøkere.

Foredraget trekker heldigvis ikke ut, og dagens konferansier roper på Carlsen slik jeg bare kan forestille meg at sirkusdirektøren introduserte sitt store trekkplaster den gang Studenter-samfundet var et sirkus. Men stjernen dukker ikke opp.

– Har han sovnet, spør Hauge publikum.

Men så kommer han. Endelig. Ut i manesjen.

– Ta vel imot verdens mest kjente nordmann.

En tilsynelatende småtrøtt Carlsen forteller om viktigheten av kloke hjerner og bedrifter som Nordic semiconductor.

– Ikke undervurder nerdene. Det er i så fall en stor feil, sier sjakkstjernen, til latter, rungende applaus, og lyden av gnissende multiteknisk tøy.

Det gjøres klart til lynsjakk og Carlsen trives bedre nå. Bak brettet og med venstrehånden så karakteristisk lent opp mot sitt venstre kinn.

I jakten på en verdensstjerne endte vi altså til slutt opp med å beskue det hele som normale folk. Det er greit, men hvor ble det egentlig av mine 30 minutter? **UD**

SEXYMBOL: Carlsen sjarmerer de fleste i senk med sitt barske steinansikt.

SIRKUS: Flere fikk entre manesjen for å spille mot Carlsen.

Supermennesket

Fulle dager, lange møter, og mye ansvar høres overveldende ut for selv den mest hardtarbeidende student. Men det er nettopp dette som fyller Amalie Holt med energi.

Tekst: Silje Sæle Foto: Magne Haneberg

Skal vi se om vi finner et ledig grupperom? Håndtrykket er fast når hun presenterer seg. Amalie går raskt nedover gangene på Gløshaugen. Hun er i strålende humør, og spør meg om alt fra hva jeg studerer til hvilke planer jeg har for framtiden. En liten stund føles det nesten som om det er hun som intervjuer meg.

– Se! Der er det ledig, utbryter hun, og vi skynder oss å okkupere det tomme grupperommet. Amalie setter seg ned i stolen og plasserer en notatblokk foran seg.

– Jeg er litt sånn som liker å skrive mens jeg prater. Da blir det ryddigere i hodet.

Amalie Holt er leder i Teknologiporten, var ansvarlig for høstens studentaksjon, har hatt sommerjobb som konsernsjef for Adecco, og på toppen av det hele studerer hun petroleums-teknologi. Det er ikke rart det blir litt kaotisk i topplokket til tider.

ØNSKET Å GJØRE EN FORSKJELL.

– Jeg var relativt usikker på barneskolen. Jeg hadde så mange kreative og spinnville ideer som ingen kunne relatere seg til. Det endret seg heldigvis da jeg byttet skole. Jeg fikk et selvtillitsboost og opplevde å få utløp for de ideene folk rundt meg tidligere hadde klødd seg i hodet av.

Etter det ballet det bare på seg. Amalie ble med i ungdommens kommunestyre og tok på seg elevrådsverv. Hun begynte også som frivillig i Røde kors. Her hadde hun ansvaret for en afghansk jente, og ble etterhvert leder for en jentegruppe som arrangerte ulike aktiviteter for flyktinger. Det å bli gitt ansvar, og å få gehør for de tingene hun sa og mente, ga mersmak. Hun innså at hun kunne gjøre en forskjell.

– Jeg lærte tidlig at jeg måtte stå for de tingene jeg hadde sagt. Ta tak i dem. Gjøre noe. Nå er jeg av den mening at skal du mene noe, da er du nødt til å ta ansvar for det også.

EKSTREM EKSTROVERT.

Da Amalie flyttet til Trondheim innså hun raskt nytten av å engasjere seg. Hun tok på seg alt av interessante verv som kom hennes vei. Amalie tror ikke skolebenken alene kan gi henne den kompetansen og kunnskapen som en gang i framtiden vil skaffe henne drømmejobben.

– For meg handler det ikke bare om å ha et karakterkort å vise til. På skolebenken opparbeider jeg grunnkompetansen, men det lille ekstra må jeg finne et annet sted. Det er her vervene kommer inn. Jeg vet med meg selv at alt som interesserer meg, alt jeg brenner for, vil jeg alltid gjøre på en god og skikkelig måte.

Som leder liker ikke Amalie å være streng.

– Jeg tror på skryt og god kommunikasjon. Jeg ønsker ikke nikkedukker rundt meg, men folk som kan komme med innspill, og være både enig og uenig i det jeg har å si, forteller hun og utdyper:

– Om jeg ikke har folk rundt meg som kan utfordre meg og mine forslag, ville jeg ha sluttet å utvikle meg som leder. Det er så viktig å ikke være på banen alene, men å spille de rundt deg gode. Og kommunikasjon er selvfølgelig nøkkelen til alt.

Det er mye som gir Amalie energi. Hun trives ekstra godt med masse folk rundt seg, og beskriver seg selv om en ekstrem ekstrovert. Det beste hun vet er å se folk utvikle seg og opparbeide ny kompetanse. ►

AMALIE HOLT

Alder: 22 år.

Oppvokst: Bærum.

Studerer: Petroliumsteknologi ved NTNU.

Har jobbet i Teknologiporten i 4 år.

Hadde sommerjobb som konsernsjef i Adecco sommeren 2015.

Var leder for Studentaksjonen i høst.

— Nå er jeg av den mening at skal du mene noe, da er du nødt til å ta ansvar for det også.

MALER OG KOKKELERER: Amalies dager varer som regel fra åtte på morgenen til ni om kvelden. Likevel finner hun tid til hobbyene sine som innebærer alt fra kunstmaling til eksperimentering med molykylær gastronomi.

– Jeg tror at ansvar hjelper folk til å vokse, og ved å gi dem dette vil de utfordre seg selv og nå nye høyder. Den veksten jeg er vitne til i Teknologiporten, for eksempel, gir meg utrolig mye glede og energi.

RELATERER IKKE TIL STRESS.

En vanlig dag for Amalie starter gjerne med at hun slummer vekkerklokken et par ganger. Amalie er overraskende nok et b-menneske, og forsøker å ikke arrangere møter før klokken ti med mindre hun må. Hun beskriver det som som sin største svakhet, og påstår at hun er helt elendig til å komme seg ut av senga. På tross av det varer dagene som regel fra åtte om morgenen til rundt ni om kvelden. Likevel finner hun tid til å drive med hobbyer.

– Jeg liker å finne på ting som gir meg noe. Jeg kan lese en bok, lage mat, eller male. Det gir meg energi, og det er min måte å koble av på.

En av disse hobbyene er kunstmaling. – Jeg og en venninne planlegger faktisk en kunstutstilling med maleriene våre i februar. Det blir spennende.

På tross av stappfulle dager blir Amalie sjeldent stresset. Hun innrømmer likevel at hun kjente litt på det natten før Studentaksjonen, med stands planlagt over hele byen, og en værmelding som spådde pøsregn. Da hun stod på Gløshaugen klokken fem om morgenen og skrev ut kart hadde hun kun sovet en halvtime.

– Jeg visste jeg burde fått minst en time på øyet, men jeg skulle være på Frimurerlogen klokken seks om morgenen. Da kjente jeg at pulsen steg litt. Bortsett fra det kan jeg egentlig ikke relatere til det der med stress.

KONSERNSJEF.

I sommer danket Amalie ut 5 000 andre søkere i forbindelse med den ettertraktede jobben som konsernsjef for Adecco. I en

hel måned jobbet hun side om side med sjefen i Adecco, og tok mye viktig lærdom med seg hjem.

– *Hva var det som gjorde deg unik sammenlignet med de andre søkerene?*

– Nettopp det der er så vanskelig å svare på. Jeg er en person som klarer å aktivere menneskene rundt meg, og jeg tror de i Adecco så nettopp det. At jeg er flink til å få med folk på laget. Men jeg hadde aldri i verden trodd de skulle velge meg. Alle var så dyktige, så jeg syntes det var en seier i seg selv å bli vurdert. Men å få den tilliten var selvfølgelig helt utrolig.

DRØMMEVEIEN.

Amalie har likevel ingen drømmejobb. Hun har heller en drømmevei hvor hovedfokuset ligger på å skape et mer fornybart samfunn. Hun håper på å én dag jobbe med innovasjon, og at hun fortsatt har frie tøyler til å bruke den kreativiteten hun har kommet så langt med hittil.

– Jeg har lyst til å ta i bruk de kunnskapene jeg har fått gjennom verv og skole her på NTNU, og begynne å jobbe med omstillingsprosessene fra et olje- og gassbasert kunnskapssamfunn til et et mer fornybart og bærekraftig samfunn hvor man har en bred verdiskapningsflate. Kanskje vi til og med kan være med på å skape et paradigmeskifte i Norge.

For Amalie handler alt om å gjøre ting som gjør henne glad og lykkelig. Gjør de ikke det, da prøver hun å finne veien ut av det. Og det er nettopp det hun har å si til studenter som ønsker å engasjere seg.

– Ta en sjanse. Jeg tror man kan tjene masse på å ta del i de godt etablerte studentorganisasjonene i Trondheim. De kan gi deg et givende verv som du kan lære masse av, både om deg selv og andre, sier hun, og legger avslutningsvis til:

– Og det vil jo alltid være et pluss senere når man skal søke jobb. **UD**

Amalies beste tips mot stress:

- Planlegg dagene dine
- Bruk kalender så du vet hva som skjer og når.
- Husk å koble av innimellom. Logg av sosiale medier, mail osv.
- Og sist men ikke minst: Det løser seg alltid!

– Jeg visste jeg burde fått minst en time på øyet, men jeg skulle være på Frimurerlogen klokken seks om morgenen. Da kjente jeg at pulsen steg litt. Bortsett fra det kan jeg egentlig ikke relatere til det der med stress.

Fri for forpliktelser

Jeg vet ikke om jeg kan komme i bursdagen din.

Jeg må være fleksibel i tilfelle det dukker opp noe bedre.

TEKST: Aksel BorgenILLUSTRASJON: Inger Sidonia Krajci

For er det én personlig egenskap det gjelder å ha nå, så er det fleksibilitet. Det har jeg nemlig lest i stillingsutlysningene.

Derfor har jeg bestemt meg for å satse fullt og helt på å bli mer fleksibel. Her skal det leves i nuet, med nada forpliktelser.

DA ER DET en fin start å bo i Trondheim, for det er en by som er utrolig god på fleksible løsninger. Ta kollektivtransporten, for eksempel: her i byen kjører bussen når den selv føler for det. Herlig impulsivt! Et offensivt opprør mot den konforme rutetid-kulturen som eksisterer i kjedelige bakvendtbyer som Oslo.

BYENS UNIVERSITET har også omfavnet endringskulturen vi så sårt må lære oss nå som oljen tar slutt. En ekstra forelesning allerede i morgen kvart over åtte? Topp, jeg er dynamisk. Ingen øvingslærer som dukket opp? Null problem, jeg er tilpasningsdyktig. Flytting av innleveringsfristen? Yess, jeg er jo så effektiv og entusiastisk og handlingsorientert at jeg tar alle utfordringer på strak arm og trives i et hektisk miljø.

DESSVERRE ER DET IKKE

alle som følger så godt i tiden som meg. Som hylekoret under de avlyste eller flyttede UKA-arrangementene. Det lyser jo ikke vilje til omstilling av landets fremtidige arbeidstagere. Eller min kjære nabo, som ble så

irritert da jeg inviterte de utadvente vennene mine over på dialog og meningsutveksling. Ja, det var uplanlagt og uanmeldt og halv fire på natten en lørdag, og vi blir kanskje litt høylytte og engasjerte når vi nettverker, men det at jeg har en fleksibel døgnrytme og omfavner spontanitet burde hun jo heller hylle! Det er jo tross alt det som skal redde oss i disse dystre økonomiske tider. Ingen fleksibilitet, ingen pensjon, kjerring.

FRAMTIDEN ER ALTSÅ fleksibel, fremtiden er å sitte med chemex-kaffen hos entreprenørskapsfetisjis-

tene i gründerhuset Digs og kjenne på hvor godt det er å bestemme over egen arbeidstid. Framtiden er å finne billige billetter til Syden i november og ta barna ut av skolen midt i skoleåret selv om den lite nyskapende rektoren insisterer på at det bare er ferie når han har bestemt at det er ferie. Framtiden er å lese en avisartikkel som kanskje er sponset, kanskje ikke, samma det vel, så lenge den er #verdiøkende.

SÅ TAKK FOR invitasjonen, venn, hyggelig at du har bedt meg. Ja, det er din bursdag, men du respekterer helt sikkert at dette i bunn og grunn handler om meg. I min målrettede hverdag har jeg ikke tid til å tenke på andre. Så det blir spennende å se hva jeg velger når det nærmer seg lørdag kveld. Det hadde jo vært for dumt å forplikte seg til noe.

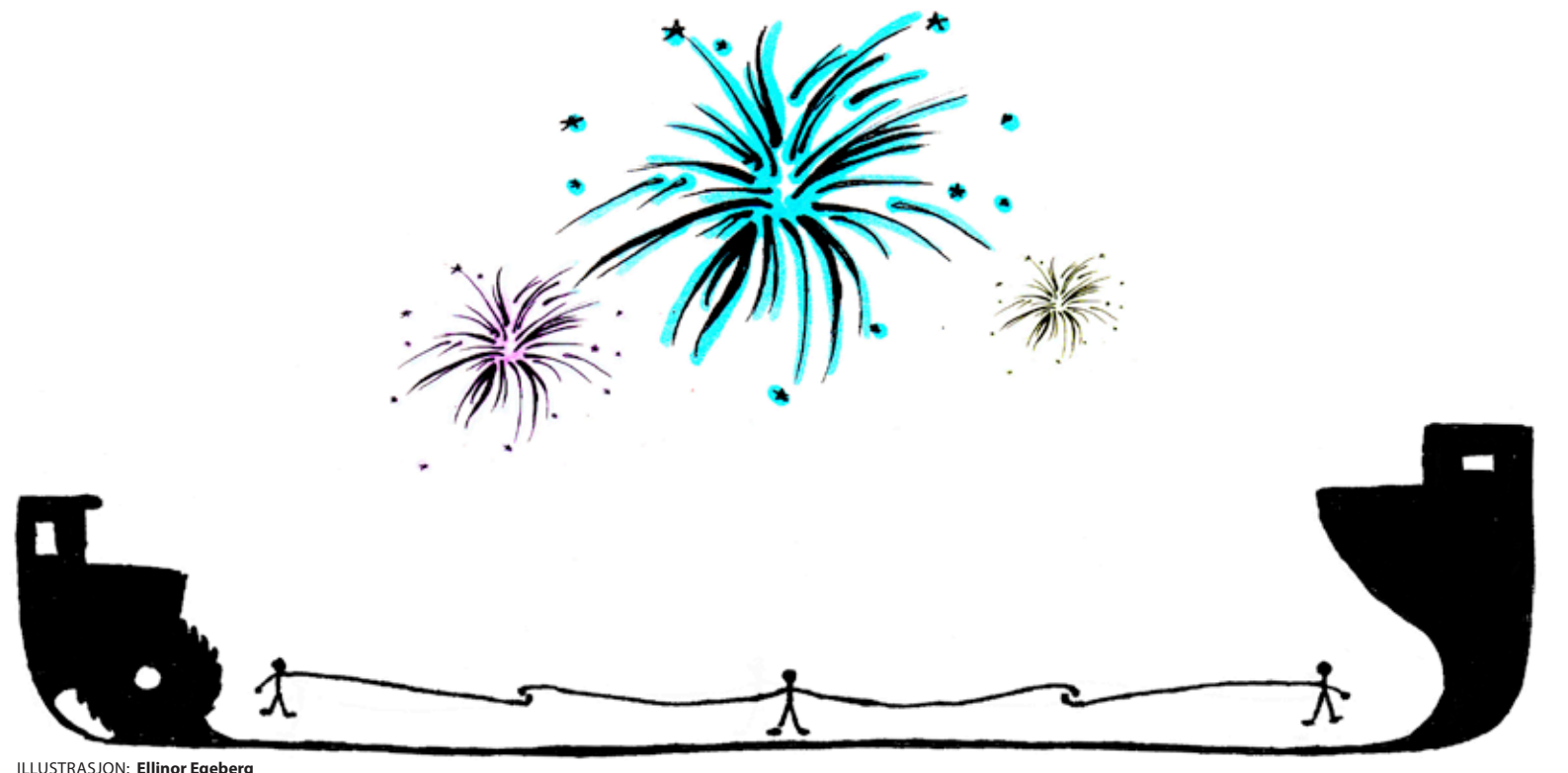

HOLD DEG OPPDATERT PÅ
STUDENTLIVET I TRONDHEIM

DUSKEN.NO

FOTO: Linea Blancel, Hans Fredrik Sunde, Vanja Thrones, Tore Becker og Rasmus Liestøl

ILLUSTRASJON: Ellinor Egeberg

Studenter i de gamle stæder

Å studere ved det nye NTNU skal være det samme, uavhengig av studieby. Dette avhenger av at man finner en felles studentkultur.

KOMMENTAR

EIRIK VÅGESKAR
Journalist

Det trengs ett felles samlingspunkt
for nye NTNU

Når klokken slår tolv på nyttårsaften, vokser antallet studenter ved NTNU fra 24 000 til 38 000. Dette er tidspunktet da høyskolene i Sør-Trøndelag, Ålesund, og Gjøvik blir en del av NTNU. Diskusjonen om hvorvidt denne skolespleisingen er til universitetets beste er ikke over, men la oss herfra og ut anta at fusjonen blir gjennomført og aldri reverseres: Hva har dette å si for studentenes identitet?

Et uttalt mål for fusjonen fra ledelsens side er at det skal bety det samme å være NTNU-student uansett hvor man studerer. Hva som ligger i «det samme» er uklart, men det leses mellom linjene at dagens NTNU-studenter er del av «det samme». Dette på tross av at studiene er varierte og at universitetets to største campus har en pågående, skjønt vennskapelig, feide. Denne fellesskapsfølelsen kommer neppe bare av at man har samme logo på vitnemålet. Hvorvidt ledelsen har skjont dette er en annen sak.

Om det finnes noe som bygger felles identitet, er det kunst og kultur. Felles administrasjon blekner i forhold: Staten Norge holdes sammen av et felles lovverk, men vet folk flest noe særlig om grunnloven annet enn historien Eidsvoll 1814? Nordmenn er langt mer knyttet til *nasjonen* Norge, som holdes sammen av en felles kulturarv: Sangene, historiene, og ritualene med mer.

«Vi har vår egen lille verden» er navnet på en studentvise fra UKerevyen i 1931. Om ikke en verden, så har trondheimsstudentene i alle fall en egen nasjon: De fleste kjenner melodien på «Nu klinger». Alle drar på noe under UKA. Over halvparten av alle studenter er med i en frivillig organisasjon i løpet av studietiden. Alle har blitt rakkert ned på som følge av campustilhørigheten sin minst én gang. Hvor mye den enkelte bekjenner seg til denne identiteten varierer, men det finnes unektelig en felles kjerne.

Når man ser tilbake på Trondheims studenthistorie er det ganske tydelig at denne identiteten

har blitt skapt, både bevisst og gjennom heldige tilfældigheter. Da Samfundetleder Edgar B. Schieldrop under ett år etter foreningens stiftelse sa «Høiskolen vil gjøre dere til studerende, vi, Samfundet, vil gjøre dere til Studenter», kan det neppe ha uttrykt annet enn et ønske. Men visjonen hans om studentfrivillighet som identitetsmarkør ble fulgt opp, hjulpet av linjeforeninger og organisasjoner for alt mellom himmel og jord. Og ikke minst UKerevyens studentviser, som gjentatte ganger har fortalt studentene hvem de er helt til de selv tror på det.

Kanskje klarer det nye NTNU, på tross av geografi og tvangsfusjon, å ende opp med en felles studentidentitet. Om vi kan lære noe av gamle NTNU, er det at man fint kan ha flere identiteter innenfor ett universitet: Gløsing og dragvollinger kommer godt overens på tross av – kanskje til og med på grunn av – gjensidig erting. Vi må ikke se bort ifra at skittkasting om bønder i Gjøvik og gnier i Ålesund kan bli en like stor slager. Men det som også trengs er et felles samlingspunkt for studentene ved det nye universitetet, slik vi i Trondheim i dag har i studentfrivilligheten.

Hva som skal tilsvare frivilligheten som samlingspunkt for de tre adskilte byene, vet jeg ikke. Men jeg tør å gjette at de som finner fram til svaret kommer til å være initiativrike folk som er flinke med ord.

Gaming og grønne skoger

Det som før bare var spill og moro, kan nå være veien til en lysende karriere med millionlønn.

TEKST: Tonje Jacobsen
ILLUSTRASJON: Christian Hokaas

Visste du at det går an å gjøre seg til millioner på å spille data-spill? Praktekspeilet er svenske Felix Kjellberg, bedre kjent som PewDiePie. Han har over 40 000 000 følgere på Youtube, hvor han legger ut videoer der han prøver ulike spill. Ifølge Expressen tjente han sju millioner i løpet av fjoråret. Riktig så store aktører har vi ikke i Norge enda, men ifølge Ivar Steen-Johnsen i Nordic Screens er dette framtiden.

Et voksende fenomen

– I «gamle dager» for 20 år siden snakket mange om hvordan interaktiv tv kom til å bli i fremtiden. Gaming er svaret på det, sier Steen-Johnsen.

Han er kanalanalsvarlig i medieselskapet Nordic Screens, og tror at fenomenet stadig blir mer og mer vanlig.

– Vi er et nytt type medieselskap som organiserer selvpublisistene, de som ofte nå kalles «influencers». Vi lager et miljø for Youtubere, lærer dem opp, og setter dem i kontakt med hverandre, forklarer han.

Nordic Screens representerer alle typer Youtube-kanaler, og noen av de største satsingsområdene er skjønnhetsvideoer og musikk. Spillrelatert underholdning er det heller ikke lite av.

– Vi har hundrevis av små gamingkanaler i vårt rekrutterings-nettverk Nordic Open. Den største gameren i Nordic Screens er Noobwork, eller Joachim Haraldsen. Han har vel nå nærmere 120 000 norske abonnenter, og er en stor stjerne.

Tidkrevende hobby

Gamerne samles ikke bare på Youtube. Vel så populært er det å strøme spillingen live, gjennom for eksempel Twitch.tv. Dit kommer flere hundre tusen for å følge med på amatører og profesjonelle som spiller, enten det er hjemme på gutterommet eller under arrangerte verdensmesterskap.

– Twitch er en tjeneste som lar spillere strøme spilløkten sin slik at andre kan logge på og følge med, forklarer universitetslektor Kristine Ask ved Institutt for tverrfaglige studier. Hun har blant annet skrevet nye om online dataspill.

Strømming går ut på at en person spiller og kommer med løpende kommentarer. I tillegg til at de forklarer sine strategier, er det også vanlig at de svarer på spørsmål fra folk som ser på. Ask

sammenligner det hele med en sportssending med kommentariat og spørsmål fra publikum, bare mer personlig.

Dataingeniørstudent Andreas Langberg forteller at han bruker rundt 20 timer hver uke til å se på strømming. Han forklarer at det gjerne er to grunner til at man gjør det.

– Det ene er at de som strømmer ofte er karismatiske, bruker mye humor, og er morsomme å se på. Andre ganger er det rett og slett fordi man vil se på det høyeste nivået innen spillet man følger med på, sier Langberg.

Sosial isolasjon

Det å følge med på en sending kan være veldig sosialt. Gjennom som tilbringter mye tid alene på rommet sitt. Det er tydelig at dette chattefunksjoner kan man snakke med både spilleren og andre tilskuere. I tillegg føler mange at de oppnår personlig kjennskap til spilleren etter å ha fulgt med på en stream en stund.

– Det blir på en måte en «venn» man henger med, sier Langberg.

Stereotypen for gamere sier gjerne at de er sosiale personer som tilbringer mye tid alene på rommet sitt. Det er tydelig at dette te ikke stemmer, spesielt dersom man tar interaksjon over nettet med i beregningen. Ask ser på streaming som en reaksjon på at stadig flere spill spilles alene eller over nett.

– Da går man jo glipp av gløden av å se andre spille, slik man gjerne gjorde når man hang i arkadehallen, sier hun.

Høythengende suksess

Å tjene penger på å filme at man spiller dataspill høres kanskje ut som raske penger, men det ligger enormt mange timer arbeid i det for de som klarer å oppnå en betydelig inntekt.

– For å kunne leve av inntekter på streaming kreves det at du har veldig mange følgere, ettersom det er gjennom visninger at reklamekroner genereres, sier Ask.

Det er de færreste av streamerne som tjener penger på det. I tillegg til annonser kan seerne gi donasjoner som ofte gir fordeler som tilskuer, som for eksempel tilgang på en eksklusiv chat der streameren svarer. Langberg påpeker at det kun er de mest engasjerte tilskuerne som bidrar med donasjoner, men at det ofte utgjør en betydelig sum samlet.

– Det er vanskelig å komme opp på nivået som kreves for å

kunne leve av det. Det krever svært mye arbeid. Man må gjøre streame åtte til ti timer dagen for å beholde seerne sine, sier Langberg. Han har selv vært innom streaming, men foretrekker i senere tid å bare være tilskuer.

Også når det kommer til Youtube, skal det mye jobb til for å oppnå suksess. Nordic Screens hjelper Youtubere med å håndtere annonser og sponsorer, men kanalanalsvarlig Steen-Johnsen understreker at han ikke synes penger skal være motivasjonen for å produsere videoer.

– Etterhvert kan det hende at kanalen blir populær, og etter hardt arbeid i et par år kan du kanskje begynne å tjene penger. Det er bare en håndfull Youtubere i Norge som kan leve av det. De fleste går på skole og bor hjemme, og inntektene fra kanalen blir lønnepenger, sier Steen-Johnsen.

En felles spillopplevelse

Spillgleden er nok likevel drivkraften for mesteparten av de som deler spillsesjonene sine med andre. En av de som streamer uten økonomiske formål, er Marius Krakeli. Han er med i en gruppe som setter seg ned en gang i måneden for å gjennomføre et spillmaraton som strømmes for alle som er interesserte.

– Da spiller vi gjennom et helt spill fra start til slutt. Det har tatt alt fra 7 til 21 timer, forteller Krakeli.

Prosjektet begynte rett og slett fordi Krakeli fant det vanskelig å sette av tid til spilling i en ellers travelt hverdag. Etterhvert gikk det opp for gruppen hvor mye morsommere de synes det var når de kunne dele spillopplevelsen med andre.

– Det er ikke lenger det samme å sette seg ned og spille et spill uten å ha noen i umiddelbar nærhet å dele opplevelsen med. Det er det som har blitt drivkraften bak det vi gjør i dag. Vi ønsker å underholde andre og oss selv med gode spillopplevelser, sier Krakeli.

Spilling, og strømming av det, er ikke lenger nye fenomener, og det har på mange måter allerede stadfestet sin posisjon som en karriere. Tviler man på omfanget er det bare å klikke seg inn på Twitch, hvor det i skrivende stund er over 600 000 mennesker som ser på ulike streaminger av skytespillet Counter-Strike. Så mange mennesker kan da vel ikke ta feil. **UD**

Vegetarmekka

Vegetarmat er ikke lenger forbeholdt hippier. Under Dusken har sjekket ut noen av Trondheims mest varierte vegetarmenyer.

TEKST: Emma Johnsen Rødli FOTO: Silje Krager

Mat fra Hagen

På Hagen får man servert vegetarretter i et minimalistisk, rent og landlig miljø. I Thomas Angells gate har du innsyn til kjøkkenet, uten at dette virker forstyrrende. Over høytalerne ble det spilt fransk popmusikk som satte en god, avslappet stemning i lokalene.

Vi testet burgeren «Meksi» på anbefaling av personalet, som serveres med pico de gallo, veganaise (vegansk alternativ til majones) og salat. Prisen på 130 kroner dekker et stort måltid som er verdt pengene. Meksi er en svært god burger som byr på en ny smaksopplevelse. Den er ikke den typiske fete burgeren man er vant til. Brødet er grovt, selve burgeren er fast og sprø og salaten er basert på kål, som jeg mener er et mye friskere og sprøere alternativ enn isbergsalat. Som dressing får man en flytende, litt syrlig hummus.

Selv om retten kanskje ikke byr på det man umiddelbart forventer når man bestiller en burger, behøver man ikke være veldig eventyrlysten i matveien for å kunne spise den. Smakene er ikke sterke og overdrevne, men komplementerer hverandre og skaper et friskt, sunt og mettende helhetsinntrykk. Åpningstidene samt lokalene gjør at Hagen fungerer bedre som lunsjsted enn som kveldsrestaurant.

Persilleriet

Persilleriet ligger i Erling Skakkes gate. Lokalene er litt slitne og mørke, men gjør jobben for den som skal spise middag i farten. De tilbyr både dagens lunsj og middag, men signaturretten er Kubbe. Den kan man få i tre varianter, og til enhver tid kan man få én av dem til studentprisen 55 kroner.

Vi prøvde en Chipotlekubbe, som er en tortillalefse med rød hummus, salat, vinaigrette, salsa, chili og brun ris. Personalet nevnte at den kunne være litt sterkt krydret, men det merket vi ingenting til da vi spiste den. Helhetsinntrykket er dessverre nokså tamt, men fullt spiselig. Det savnes noe med litt spiss i, for dette smaker i stor grad som «tomatifikert» ris. Konsistensen er god og ikke for bløt, og tortillalefsen er merkbart stekt på takke. Lefsen er sprø, men ikke tørr, og det er nok den som gir best inntrykk.

Jeg ville definitivt prøvd meg på Persilleriet igjen, men da med en annen kubbe og kanskje heller som takeaway.

Sot bar og burger

Sot bar og burger ligger på Solsiden i et rustikt og enkelt lokale. I overetasjen sitter du skjermet for støy fra kjøkken og inngangsdør, men dessverre ikke for altfor høy musikk, som gjorde det anstrengende å holde en samtale da vi besøkte dem. Sot bar og burger selger kun burgere, alle til en overkommelig hundrelapp. De fem variantene er alle å få i vegetarversjon, med burger basert på rødbeter.

«Vannvidd» serveres med paprikaketchup, salat og mangochutney. Beskrivelsen hintet om noe orientalsk og krydret, men helhetsinntrykket er dessverre ikke spesielt bra. Vi ble advart av personalet om at denne kunne være litt bløt, men rødbeteburgeren ble svært grøtete sammen med chutneyen. Kombinasjonen ble veldig søt, så burgeren manglet et salt element. Derfor hadde det nok fungert bedre med potetgull som tilbehør, heller enn coleslaw, som vi bestilte på anbefaling fra personalet.

Burgeren «Sot» er derimot mye bedre. Servert med salat, dressing, løk, biffomat og engelsk cheddar klarer den å balansere det søte i rødbetene med en saltere dressing og ost. Burgeren står mer i stil til restaurantens øvrige rustikke image. Den er passe salt, mye fastere enn «Vannvidd» og man kjenner den litt brente smaken man skal få av en skikkelig, hjemmelaget burger.

RADIO
REVOLT

Studentradioen i Trondheim

usken.no/radio

Radio Revolt er en radiokanal av og for studenter i Trondheim. Vi har et bredt spekter av programmer med en variert og spennende musikkprofil. Du kan streame oss på Dusken.no og laste ned våre podcast på iTunes.

MANDAG:

16.00 – 17.00
postBluesKollektivet
Rock

17.00 – 18.00
Alle elsker mandag
Humor

TIRSDAG:

15.00 – 16.00
Helsebror
Helse

16.00 – 17.00
Garasjen
Teknologimagasin

17.00 – 18.00
Reservebenken
Sport

18.00 – 20.00
Blyforgiftning
Metall

20.00 – 21.00
Bokbaren
Litteraturmagasin

21.00 – 22.00
Påtirshda
Jazz

ONSDAG:

16.00 – 17.00
Harselas
Humor

17.00 – 19.00
Nerdeprat
Spillmagasin

19.00 – 20.00
Sagtann
Elektronisk

TORSDAG:

17.00 – 18.00
Uillustrert vitenskap
Populærvitenskap

18.00 – 20.00
Live
Musikkmagasin

20.00 – 22.00
Filmofil
Filmmagasin

FREDAG:

15.00 – 17.00
Nesten Helg
Aktualitetsmagasin

17.00 – 18.00
Irie Radio
Jamaikansk

18.00 – 20.00
Feber
Hip-Hop og R&B

LØRDAG:

14.00 – 15.00
Reaktor
Aktualitetsmagasin

15.00 – 16.00
TMP
Underholdning

SØNDAG:

14.00 – 15.00
Skammekroken
Underholdning

15.00 – 16.00
PostKåkk
Mat og postrock

Nok nå, Murphy

Den nyeste sesongen av *American Horror Story* står i fare for å være enda en tv-serie som bjeffer mer enn den biter.

TEKST: Kristina Bye FOTO: FOX

Kjære Ryan Murphy, vi må snakke sammen. Jeg har vært tålmodig, jeg har vært trofast. Jeg har gledet meg, fortalt andre om deg og sett fram til tiden vår sammen. Nå føler jeg meg forrådt, forlatt, og lurt.

Siden premieren i 2011 har *American Horror Story* høstet mange lovord for gjennomførte rollekarakterer og god historiefortelling. Mye på grunn av at hver sesong er uavhengig av hverandre – en kan fint se sesong fem uten å ha sett de fire foregående sesongene. Hver sesong tar for seg et nytt sted, en ny historie, og nye mennesker med ekstremt uheldige livsutsikter. Dette er vel og bra, og sørger for å holde liv i noe som ellers fort kunne blitt kjedelig. Det er grenser for hvor mange ganger en skvetter av billige «jump-scares».

American Horror Story: Hotel handler om, du gjetter det, et hotell. I tidligere sesonger har serieskaperene Ryan Murphy og Brad Falchuck tatt oss med til et hjem søkt hus, et galehus, et sirkus, og et kollektiv for hekser. Nå er det på tide å utforske de skumleste krokene av Hotel Cortez og de menneskene som lurar i kulissene.

Men det er ikke akkurat noen premierestemming for min del når første episode rulles i gang. Jeg har et veldig stort problem med serieskaperenes, og generelt fetisjering av voldtekt. En har såvidt rukket å se hotellet før den verste scenen jeg har opplevd å finne i en tv-serie av slik natur dukker opp. Her kan en gjerne argumentere for at det er den type psykologisk skrekk serieskaperene er ute etter å trigge, men for min del blir det bare kvalmende. Dette er også et gjennomgående tema i *American Horror Story: Hotel* som serie, og det blir nesten for dumt.

Det som tidligere var styrken til serien var et sterkt og variert skuespillerteam. Fraværet av Jessica Lange, som har figurert som hovedrolleinnehaver i alle de tidligere sesongene, merkes kraftig. Erstatteren Stefani Germanotta, bedre kjent som Lady GaGa, er ikke i nærheten av Langes evne til å trollbinde seerne. For min del er det stjerner som Kathy Bates, Angela Bassett, og Denis O'Hare som redder serien. Jeg gleder meg også til å se mer av Wes Bentley og Matt Bomer.

Selv om *American Horror Story: Hotel* kan smykke seg med flere store og kjente skuespillertalent, er det ikke mye interesse å vekke hos meg. Det er veldig synd ettersom jeg hvert år kommer tilbake i håp om at det skal bli bedre. For min del kan serien slutte her, og så kan Ryan Murphy og Brad Falchuck heller fokusere på *Scream Queens*. Der kan jeg i hvert fall le av tragikomikken i elendigheten uten å føle meg snytt for noe som helst.

Et kongerike for en piksel

Kingdom er vakkert, minimalistisk, og kommer til å drepe deg igjen og igjen.

TEKST: Benedikt Javorovic FOTO: Raw Fury

Dataspillet *Kingdom* lar deg reise til et fantasiland. Et land i to dimensjoner, bygd i en enkel pikselgrafikk. Et land dekket av skoger fylt med små leirplasser med mennesker, mystiske statuer og portaler, som spyr ut demoner og monster. Dette er landet du skal herske over i *Kingdom*. Du begynner som en konge eller dronning på en hest. Du er helt alene, men foran deg er en linje med mynter. Disse myntene leder deg til den lille leirplassen som skal bli din borg.

Det grunnleggende i spillet er egentlig veldig enkelt. Du plukker opp mynter, og med myntene kan du oppgradere bygningene dine, rekruttere nye undersåtter, og kjøpe redskaper og våpen til dem. Etter hvert som du får flere undersåtter og flere bygninger tjener du flere mynter, som du kan bruke til å bygge og kjøpe enda mer. Målet ditt er bare å overleve så lenge som mulig, og om natten angriper demonene. Du må bare håpe at du har bygd opp forsvaret nok til å overleve til neste dag.

På dagen rir du fram og tilbake på det todimensjonale kartet. Du samler penger og utforsker skogen for å finne flere folk og statuer du kan oppgradere for å få bonuser. Det finnes farer i skogen, og du må balansere risiko og belønning. Det er en

sann fryd å reise gjennom det minimalistiske landskapet, som bygges tilfeldig for deg hver gang du starter spillet. Men det er for lite variasjon, og etter en stund begynner du å bli lei.

Du starter på bar bakke, og spillet forklarer deg nesten ingenting. Dette er både frustrerende og spennende. Når du går til en bygning står det hvor mange mynter du trenger for å oppgradere den, så bare slipper du myntene oppå den. Det virker enkelt nok, men du blir aldri forklart hva noen av dem gjør, eller hva som er gode strategier. Det må du bare finne ut ved å prøve og feile. Det krever tålmodighet, men det er veldig tilfredsstillende når du endelig begynner å skjønne hva som skjer.

Er det gøy? Joda. Stort sett. Noen ganger føles det kanskje litt for tilfeldig og urettferdig, noen ganger er det enkelt nok, andre ganger kan du plutselig bli angrepet av en horde du ikke har sjanse til å stoppe. Det krever tålmodighet. Du må sakte bygge deg opp, for å så plutselig miste alt og begynne på nytt. Hvis det ikke plager deg kan jeg anbefale å kjøpe spillet for en billig penge på Steam eller Gog.com. Eller bare prøve den enklere gratisversjonen på nettet.

Topp fra Bond

Hvis du liker Bond, se *Spectre*. Hvis du ikke liker Bond, se *Spectre*. Blir du ikke overbevist, blir du det aldri.

TEKST: Frida Sveen Hempel og Henrik Ihlen-Ringel FOTO: SF Norge AS

***Spectre* er filmen de** tre foregående Bond-filmene har ledet opp til, siden serien fikk en frisk omstart med *Casino Royale* i 2006. Administrasjonen er i politisk drakamp om framtiden, og James jobber fulltid for å samle opp ledetrådene etter M's død.

De tidligere filmene til Daniel Craig har vært mørke, psykologiske, og dramatiske, og i *Spectre* ser vi hvorfor: De skulle få oss til å bry oss igjen. Vi vet allerede at Craig er en Bond som kan skades, så når han henger ut av et helikopter, er vi faktisk redde for at han skal falle ned. Dermed blir de, som alltid, vel-lagde actionscenene virkelig intense. Samtidig viser de at en Jason Bourne-aktig grå realisme aldri var målet i seg selv, for i *Spectre* tar de tilbake humoren, en humor som fullfører Bond-magien.

Samtidig er det en økt sentimentalitet, der vi får se Bond vise følelser for tapt kjærlighet og vennskap. Her mestrer filmen en vanskelig balanse mellom sårbarheten, og Bond som den maskuline superhelten vi kjenner.

Heldigvis er dette en balanse Daniel Craig takler strålende. Traumatisert, brutal, og kynisk, men samtidig overklasse-elegant, lekende, og sjarmerende. Craig har perfektjonert den uttrykksfulle skulingen og den dramatiske actionhelten. Når han nonchalant rusler over takene mens han monterer geværet sitt smiler han avslappet og selvsikkert. Når bygninger

raser sammen rundt ham ser han ut som om dette er en irriterende ubeleilighet. Han gir en underholdende og dramatisk dybde til karakteren, og dette er en av grunnene til at filmen fungerer så godt.

Léa Seydoux skyter rett opp på topp tre som Madeleine Swann. Hun er smart, selvstendig og sint, modig og nydelig. Filmene gjør det kunststykke-tet å både objektifisere henne i klassisk «kvinner er gudinner»-stil, samtidig som publikum forstår hvorfor hun er viktig for James. Hun blir en realistisk person med egen vilje. Nesten, i hvert fall. Forholdet til Bond kan best beskrives som tenåringsaktig. Filmene viser et forhold som fullt ut er basert på at begge er plagede mennesker som bare trenger hverandre. Adrenalin er bruser, dopaminet flommer, og Léa Seydoux har på seg noe pent. Men neida, etter et døgn med kranling lander de begge på at dette egentlig er ekte kjærlighet. Det finnes likevel håp for utvikling i Bond, for gjennom hans seksualiserte væremåte blir ikke filmen bare sikling på pene damer og heing på tøffe menn. Her objektifiserer vi alle!

Ralph Fiennes, Ben Wishaw, og Naomie Harris fungerer godt i rollene som M, Q, og Moneypenny. De er veletablerte i disse rollene nå og bidrar til både dramatik og humor med naturlig rytme og god flyt. Jesper Christensen returnerer med en svært god innsats som Mr White, men den virkelige kremen på kaken er Christoph Waltz. Waltz spiller ikke den Tarrantino-aktige overdramatiske karakteren mange elsker, men som Franz Oberhausen gir han oss en troverdig og fengslende figur.

Det er flere klassiske Bond-trekk som fungerer godt. Vi får se James reise over hele verden, i fly, tog og biler. Hvert nye sted har sin egen skjønnhet og fargepalett. Regissør Sam Mendes åpner showet med en juvel av en klippfri tagning, der vi følger Bond gjennom omgivelser proppfull av festende mennesker. Det er en maktdemonstrasjon, og gliset blir stort.

Plottutviklingen og sceneskiftene er naturlige og flytende, og de parallelle plotlinjene underholder oss når hovedplottet har en hvilepause. 148 minutter går forsvinnende fort, og vi kjenner vi skulle ønske filmen ville fortsette noen timer til. **UD**

Hør mer på Radio Revolts filmmagasin, Filmofil.

Novemberquiz

QUIZMASTER: Eirik Vågeskar (eirikvageskar@gmail.com)

Spørsmål:

- Fullfør Guns 'N' Roses-sangtittelen: «November ...»?
- Mange bruker november som en anledning til å la barten gro. Noen legger også ut bilder av prosessen på Movember.com, der folk kan gi penger til Movember Foundation som et tegn på at mustasjen faller i smak. Hva går de innsamlede pengene til?
- Hva kalles den delen av den russiske revolusjonen der bolsjevikene tok makten, som fant sted høsten 1917?
- Studentingsvalget på HiST hadde rekordhøy oppslutning i år. Hvor høy var den? (± 2,5 prosentpoeng)
- Hvem prøvde den 5. november 1605 å sprengte det britiske parlamentet?
- Traileren for den nye Star Wars-filmen har fått mye oppmerksomhet. Hva er undertittelen til denne filmen?
- Hvilke artister var de siste som optrådte i Dødens dal under UKA?
- Det nye byrådet i Oslo har gått inn for å forby privatbilisme innenfor Ring 1. Hvilken historisk struktur ble dette sammenlignet med av stortingsrepresentant Linda Hofstad Helleland (H)?
- Og apropos: Hvilken dag i november var det berlinmuren falt?
- Hva er regelen for hvilken dag Thanksgiving feires i USA?
- Hvilken dag i november ble våpenhvilen som avsluttet 1. verdenskrig inngått?
- Hva kalles fredagen etter Thanksgiving som er kjent for store butikkssalg?
- Hvilken mye brukt oppfinnelse lanserte Tim Berners Lee i november 1990?
- I november 1905 ble den norske unionsoppløsningen fullført, og Håkon VII ble Norges konge. Før det var han prins av Danmark og hadde et annet navn. Hvilket?
- I november 1963 ble mannen som skjøt John F. Kennedy selv skutt, på direktesendt tv. Hva het han?
- Verdens helseorganisasjon gikk nylig ut og advarte folk mot en matvare. Hvilken?
- En mye frekventert trondheimspub ble nylig slått konkurs. Hvilken?
- Hvem ble nettopp tildelt Nordisk råds litteraturpris?
- Hva er undertittelen på den nye James Bond-filmen?
- Navnet på måneden november kommer av det latinske navnet på et tall. Hvilket?

Svar:

1. Rain. 2. Memns helse: hovedsakelig testikkelkreft, prostatakreft, psykisk helse, og tilhale mot inaktivitet. 3. Oktoberrevolusjonen, men revolusjonen fant sted i november sett fra omverdenen. Russland lå på etterskudd siden de ikke hadde gått over fra den julianske til den gregorianske kalenderen. 4. 14,86%. 5. Guy Fawkes. 6. The Force Awakens. 7. Wit Khartia og ASAP Rocky. 8. Berlinmuren. «Det virker som om det rødgerne byrådet vil bygge en bertinmur mot bilistene rundt Oslo sentrum.» 9. 9. november. 10. Fjerde torsdag i november. 11. Den ellevte. 12. Black Friday. 13. World Wide Web, det «folk flest» oppfant som internett. 14. Carl av Danmark. 15. Lee Harvey Oswald. Oswalds morder het Jack Ruby. 16. Bearbeidet kjøtt (pølse, bacon, osv.), og litt mot rød kjøtt. 17. Den gode nabo. Egentlig er det driftsselskapet Bryggen Gastronomi som er konkurs. 18. Jon Fosse. 19. Spectre. 20. Ni, novem, fordi den var niende måned i den romerske kalenderen.

- 0–3 poeng:** Oisann. Du bør nok benytte denne novembermå-neden til å ta inn så mye kunnskap du kan.
- 4–7 poeng:** Uff. Du er nok ikke så glad i november, du.
- 8–11 poeng:** Helt ok. Sett deg ned hos et fremmed quizlag under tirsdagsquizen på Edgar med god samvittighet.
- 12–15 poeng:** Bra. Du ser nok fram til å bruke skjerf og vanter resten av november måned.
- 16–19 poeng:** Fortreffelig. Det er på tide å kontakte Thomas Dybdahl for å samarbeide om oppfølgeren til *That Great October Sound*.
- 20 poeng:** Fullkomment. Du er november.

MIN ANBEFALING

EIRIK ANGÅRD
Musikkredaktør

Musikkredaktørens anbefaling

UKA er over, men det er ingen grunn til at ditt engasjement for å dra på konserter skal gi seg av den grunn! Trondheim byr på en rekke gode konserter i høst og det er særlig tre jeg mener du må få med deg.

Dungen @ Byscenen
7. november

Et av Sveriges mest spennende band er høyaktuelle med sin nye skive *Allas Sak* og kommer rett fra spillejobber i USA til Trondheim. Med musikk inspirert av 60- og 70-talls jazz, psykedelisk rock, og svensk folkemusikk byr de på et bredt spekter av musikalske opplevelser du ikke vil gå glipp av fra en konsertscene.

Todd Terje & The Olsens @ Storsalen, Samfundet 13. november

Tenkte du at den beste festen kom til å være Major Lazer eller Lemaitre i høst? Tro om igjen. Når Todd Terje tar med seg bandet sitt til Storsalen og spiller opp discoen sin kan du bare angre på at du ikke har billett til den utsolgte konserten. Fjorårets album *It's Album Time* var å finne på de fleste topplister over årets album i musikkmagasiner verden over. Dette er den konserten jeg personlig har gledet meg aller mest til i høst, og det burde du øg.

Lars Vaular @ Byscenen
14. november

En av Norges absolutt største artister om dagen inntar Byscenen og det etter et år med gode kritikker for sine to EP-er *666 ALT* og *666 GIR*. Jeg så konserten hans under Øyafestivalen i sommer sammen med over 5 000 andre som heller ikke klarte å stå stille et eneste sekund. Det er nesten utrolig at konserten på Byscenen ikke er utsolgt enda.

GLEDER SEG: Presseansvarlig Ragni Nergård og styremedlem Karoline Vardheim mener midten av november blir et av årets musikalske høydepunkt.

Femenal Feminal

Lokale helter står i søkelyset under en av Trondheims mest interessante musikkfestivaler.

TEKST: Håkon Pedersen FOTO: Hanne Grønnestad

Feminalen var et helt nytt type arrangement da det gikk av stabelen på Rockheim for første gang i fjor. Rockebastionen på Brattørkaia er vertskap for en festival med fokus på kvinner og deres status i musikkbransjen. Arrangementet skulle gi rom for og synliggjøre kvinnelige artister og musikkarbeidere, med mål om å skape rollemodeller som kunne føre til at flere jenter velger musikkbransjen.

– Vi har som mål å bedre kjønnsbalansen både på

og bak scenen, sier presseansvarlig Ragni Nergård. Styremedlem Karoline Vardheim nikker. – Dette ønsker vi å gjøre ved å vise fram flinke kvinnelige musikere. Målet er å vise, kanskje aller helst for de litt yngre, at det går an for jenter også å ha framtreddende roller i musikkindustrien, sier Nergård.

Problemløsning på agendaen

Begge mener at musikkbransjen henger fast ved

eldre samfunnsstrukturer hvor det å spille i et band eller å være artist var noe menn gjorde, men at man ikke kan komme fram til noen definitiv årsak til at fordelingen bikker i mennenes favor.

– Det er veldig mye som spiller inn. Dette er noe som diskuteres ofte, og det er vel ingen som er helt enige, sier Vardheim.

De påpeker at de går til verks med en imøtekomende holdning.

– Vi er ikke ute etter å krangle på noe vis. For å gjøre noe med dette må vi ha en positiv vinkling. Vi er ikke ute etter å snakke om hva som skjedde for ti år siden eller hvem som har uttalt seg om hva. Vi vil heller nøste opp i hva vi kan gjøre her og nå, sier Nergård.

Lokal satsing

Årets festival har et mer urbant preg i bookingen enn fjoråret, med fokus på hiphop, soul, og R&B. Eksempler er soul- og jazzsangerinnen Miss Tati, den svenske hiphop-artisten Cleo og bluesrockeren Kari Harneshaug. Det vil også være mange ferske artister på plakaten.

– I tillegg til å ha det urbane musikkfokuset, så er det et poeng at vi har en del up-and-coming, lokale artister. Dette ser vi på som spesielt viktig for å bedre det trønderske musikkmiljøet, som igjen kanskje kan bedre kjønnsbalansen på andre musikkfestivaler, sier Vardheim.

Det gjør det også litt mer relaterbart for den yngre garde at artistene er unge og enda prøver seg fram. De to lover god stemning på Rockheim 13. og 14. november, og oppfordrer alle musikkinteresserte til å møte.

– Det er en viktig sak, men også en veldig bra kulturopplevelse, konstaterer Vardheim.

Vellykket oppstart

Den ferske festivalen ser ut til å ha funnet et publikum i Trondheim. Besøkstallene for fjorårets festival var gode, både på konsertene og de åpne paneldebattene som tok for seg den aktuelle tematikken. Det samme skal gjentas i år, i tillegg til filmvisning. Til tross for et sterkt fokus på kvinners posisjon i bransjen, var publikumsfordelingen lite homogen.

– Det var vel kanskje 50–50 menn og kvinner på konsertene, og litt flere kvinner på debattene. Dette var vi veldig fornøyde med. Det nytter jo ikke om det bare møter opp kvinner. Dette er åpent for alle, og en sak som angår alle, sier Nergård.

Ønsker dristigere bookinger

På spørsmål om hvordan man kan øke rekrutteringen til musikkbransjen mener Nergård at mye av jobben ligger i å synliggjøre for publikum og bransjen hvilke musikalske ressurser og muligheter det ligger i jevnere fordeling blant kjønnene. Vardheim sier seg enig, og legger til:

– Folk kommer inn med forskjellige erfaringer og uttrykk, og bidrar til å skape noe nytt. Dette gjelder selvfølgelig generelt, og ikke bare for kjønn. De to skulle likt å se litt dristigere bookinger omkring i byen på dette feltet, men bemerker at Trondheim har meget gode musikkscener. Grunnlaget er der, men fordelingen kan alltså bli bedre.

–Vi skulle likt å se en 50-50-fordeling, så får vi se hvordan det utvikler seg, sier Vardheim. **UD**

Feminalen

- Arrangeres på Rockheim 13. og 14. november
- Film og paneldebatt er gratis

Elefanten i Klubben

Tre blir til fire i Elephant9 og den 6. november spiller de flere improparti.

TEKST: **Are Furubotn** FOTO: **Promo**

Medlemmene av Elephant9 har spilt sammen siden 2006. Fredag 6. november skal de spille på Klubben i Samfundet. Trofaste fans hyller trioen for sin voldssomme kraft på scenen og deres vanvittige intensitet som oppleves best live. Musikken inneholder solide riff, frekke harmonier, og nådeløse melodier. Mange sliter med å sjangerdefinere bandet, og selv bandets tangentist Ståle Storløkken har problemer.

– Ja, det var det da: Elephant9 og den evinnelige sjangerproblematikken. Jeg vil si at bandet spiller musikk med ankerfeste et sted i mellom 70-tallets prog-, jazzrock, og psykedelia og mer moderne improvisert musikk. Vi befinner oss nok litt mer i rockeverdenen enn jazz-verden, men med ganske frie tøyer, sier han.

Andre prosjekter ved siden av

I tillegg til Storløkken på tangenter spiller Nikolai Eilertsen bass og Torstein Lofthus trommer. Trioen har også tatt med seg den svenske gitaristen Reine Fiske. Alle medlemmene er aktive musikere som spiller i andre prosjekter ved siden av Elephant9. De tar derfor med seg innflytelse fra et stort spekter av forskjellige sjangre. Lofthus har for eksempel spilt med Shining og Bernhoft, Eilertsen med Big Bang og Knut Reiersrud, og Storløkken med Supersilent og Motorpsycho.

Aktuelle med nytt album

Elephant9 med Reine Fiske slapp nylig et nytt album kalt *Silver Mountain*.

– Albumet er todelt. Den ene siden er helt improvisert. Ofte satte vi opp noen ideer på forhånd, små ting som en trommegroove eller et bassriff. Deretter spilte vi bare over det, og valgte ut de strekkene som fungerte best. Jeg tror vi brukte fire dager i studio på de improviserte låtene. Side to består av en coverlåt og et par låter av meg, og er endel mer gjennomkomponert, men fortsatt med plass til friere partier, forteller Storløkken.

Musikerne forsøker hele veien å utforske nye musikalske parametre, og ved å tilføye gitarist får bandet muligheten til å lytte etter nye impulser fra strengene.

– Det blir litt annerledes å ha med en gitarist. Lydbildet blir mye tettere. Det er en ny, flott dimensjon. Da har man også andre muligheter, som å plutselig spille sammen eller unisont, og man kan gi og ta ulike impulser, opplyser Storløkken.

Så-vidt-det-går-energi

Bandet er kjent for sine tidvis lange, improviserte strekk som inneholder rytmisk komplekse element

med en voldsom drivkraft.

– På den første plata vår var vi veldig rytmisk orienterte i alle ledd, mens på den neste plata ble det litt tyngre og mer dronete og større klanglig fokus. Det ble ytterligere mer fokus på det klanglige aspektet da Reine Fiske ble med. Vårt nyeste album er nok enda mer mot psykedelia-idealet. Vi jobber med flere instrumenter og benytter blant annet akustisk gitar og spiker-piano, sier Storløkken.

Ståle er kjent for å utforske elektroniske effekter og lydlandskap. Han forteller at det alltid er gøy å finne ut hva som er maksimumgrensen for de ulike effektene.

– Det er viktig for oss at vi alltid beholder den høye, noen ganger «så-vidt-det-går-energien», poengterer Storløkken som håper mange vil ta turen til konserten.

Artisten gleder seg til å opptre i Trondheim, og lover et bunnsolid show for alle som har tenkt å se dem spille på Klubben.

– De som ønsker å oppleve litt pur glede og ekstrem energi bør komme på konserten. Noe er litt speisa eller rart, men det virker og svinger som bare det. **UD**

ALBUMANMELDELSER

SKATEBÅRD CDIII

Skapt for svette klubbgulv, ikke sofakroken.

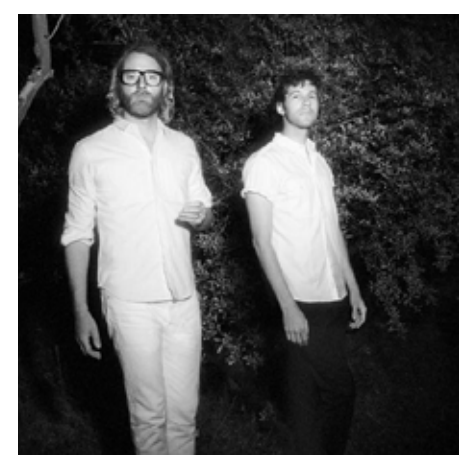
Bård Aasen Lødemel, eller Skatebård som han kaller seg, har sluppet en skive som viderefører den retro-minimalistiske og repetitive 80-tallsvibben - *CDIII*. Denne skiva er skrudd ned et par hakk i forhold til de tidligere skivene hans, som holder et mye høyere intensitetsnivå. Den nyeste skiva har også et mindre nyansert og spennende lydbilde. Selv om han leker seg med panoreringer og lyder plassert her og der blir det dessverre ganske tamt.

Jeg tror dog ikke denne skiva er skapt for å lyttes på med øreklokker i sofakroken en rolig kveld midt i uka, men heller digges på det svette klubbgulvet på utestedet Blå i Oslo. Hvis jeg lukker øynene under låta «Naar det rykker i ringen» kan jeg se meg selv med klissvått hår og armer pumpende fram og tilbake i været. Med et anerkjennende glis som gjengjeldes av de andre beduggede klubberne.

Jeg savner klimaksene hvor de lange repetitive oppbygningene blir rettferdiggjort. Det blir noen små topper her og der, men de etterlengtede og hemningsløse musikalske orgasmene oppnås ikke. Musikken er ikke et formål i seg selv, men bakgrunnsmusikk, som om musikken ikke blir annet enn et middel for å oppnå dans. Skatebård er ikke særlig ambisiøs denne gangen heller, men det er liksom greia hans. Jeg velger å tro at Bård ikke prøver å være så sabla streber, men at han heller bare vil lage funky og morsom musikk som han og vennene hans kan skate og danse til.

Selv om jeg koser meg med de nostalgiske videospill-synthene, og spesielt den deilige 80-talls Miami-vibben i låta «Farver/Flimrer», synes jeg ikke albumet når helt til topps. Skatebård er for tilbakeholden denne gangen. *CDIII* funker utmerket til klubbing, men står ikke helt på egne ben. For min del har albumet liten egenverdi, men det er ganske kult å danse til.

Tekst: **Fredrik Johansen**
Foto: **Balsa Wood Records**

EL VY RETURN TO THE MOON

Melankolsk, oppløftende, personlig og digg.

EL VY slipper et debutalbum det stråler elendighet og trivsel av. Matt Berninger og Brent Knopf slapp for et par måneder siden tittellåta «Return to the Moon» som reklame for det kommende albumet. Første spor setter en elegant, funky, og sterk tone som går igjen gjennom hele albumet. Vokalen dominerer hele plata og sammen med bakgrunnskompet kommer det fram en fin nyanse med både melankoli og glød.

Bandet holder på denne groovy og varme følelsen gjennom hele albumet, selv i de litt rolige låtene. «Return to the Moon», «I'm the Man to Be», «Need a Friend», og «Sad Case» er de mest intense og holder et høyt tempo. Tempoet får en nedgang i «Paul is Alive», «No Time to Crank the Sun», «It's a Game», og «Careless», låter av den mer rolige varianten. Tonene er dystre, men de inneholder flere oppløftende innslag, og bærer samtidig et klart preg av samme sterke gledesfølelse som sine søskenlåter.

Sammen med albumet har EL VY sluppet totalt fem relativt psykedeliske musikkvideoer. De kan hjelpe lytteren til å tolke flere av låtene bedre, men som all kunst mener jeg at de skal oppleves i sin oppriktige form og gjøre sitt med følelsene. Ved å høre på albumet en sen onsdag kveld kan flere av låtene knyttes til dine egne relasjoner, vennskap, og forhold på en unik måte. EL VY har sluppet en meget solid debut-skive som ingen burde skånes for.

Sammen har Berninger og Knopf truffet svært bra med denne plata. Kjedsommelighet har ikke inntruffet og ingen av låtene er i overkant lange. Min subjektive mening om albumets desidert beste låt er «I'm the Man to Be», der vokalist Matt Berninger erklærer at han er «peaceful cause my dick's in sunlight». Helt klart albumets høydepunkt.

Tekst: **Rasmus Liestøl**
Foto: **4AD**

For flere musikkanmeldelser sjekk ut Radio Revolt.

FJORDEN BABY! OH YEAH!

Futuristisk støy anno 1985.

Som en flyvende, psykedelisk god stemning-leverandør, bringer Fjorden Baby! sin fjerde godtepose med smaker for enhver gane. Med utgangspunkt i 2000-tallets bergensbølge har kvintetten fra Loddefjord nok en gang klart å styre musikken sin gjennom post-punk og ska, og ut i sin egen Fjorden-sjanger. En sjanger bestående av dansbare og svevende rytmer, syntheser fra svunne tiår, lydeffekter fra en fjern framtid og mer eller mindre høytsevende tekster.

Albumet åpner i velkjent Fjorden-stil med skarp pønk-vokal over fuzz-gitar på «Sigøyneren», men allerede i andre låt får vi servert ska-pop som er mer polert enn hva vi er vant til. Både «Flash-back» og «Safari» er låter som er rundere i kantene enn hva man forventer å høre fra Fjorden Baby! uten at det går på bekostning av den veletablerte fjordensjangeren. Det er fortsatt skranglete i mine ører, men på en mykere måte, med futuristiske syntheser fra åttitallet og lydeffekter fra det ytre rom. Det er svært vanskelig å ikke like det.

Den tidligere utgitte singelen «Igjen og igjen» med John Olav Nilsen er en vakker perle som minner mer om Gjengen enn om Fjorden. Det samme kan sies om «Slangetemmer» som hviler tungt i gjesteartist Store P sin sjanger. Den er albumets hardeste låt med et sterkt hiphop-infisert lydlandskap, uten at teksten er noe mer konkret enn vanlig. Det er vanskelig å si noe annet enn at tekstene handler om det du føler at de handler om. Samtidig er musikken så gjenkjennelig at du, i alle fall åndelig, vet at du befinner deg i vestlandshovedstaden.

Samtidig som Fjorden viser seg fra en rundere side er de samme musikalske referansene fortsatt til stede. Foruten tekstene er vokalen den samme skjøre, lille saken, men det skranglete har beveget seg inn i en mykere form for pop-rock. Bergenserne har absolutt lyktes med å levere en ny, god plate som tar hele det musikalske prosjektet deres et hakk videre, uten at de har mista sin særegne sjangerstil.

Tekst: **Vanja Thronæs**
Foto: **Andrew Amorim**

Spitposten

SPIT (FRÅ ØSTRØNSK «SPURV-MÆNISH», BIRD MAN). TRONDHEIMS FRIE STEMME SIDEN 50 ÅR ETTER PROPHETEN (FVMH)

SPITPOSTEN REGISTRERER

... at ring meg
... handling foran ord
... ta fram telefonen og send
«Pirum er homo» til 415 73 386
... at greit å være gay liksom, men
drit i å være homo
... at sigøynerorkesteret spilte
offentlig igjen
... at bare Gamlehemmet gadd å
møte opp
... at fittene kunne ikke dekke
konserten deres
... at heller ikke besku e p-plassen
... at sender gjerne noen for å
dekke gulvet
... at vårt beste bidrag til huset
... at heldigvis er O'store leder der
for å rydde opp
... at studenten «Magnus Carlsen»
studerer fra fengsel
... at han savner kontakt med
professorene sine
... at fyren er vel bare litt
misforstått
... at kanskje heller litt tilbakesatt
... at morsinstinkt for Bieber
... at je suis Justin Bieber
... at vannskjøtta
... at stopp pressen
.... at stopp valget
... at neida, det er jo ikke
demokratisk en gang
... at Tjen urFolket
... at send dem til Gløshaugen
... at ta fra dem studieretten
... at ta fra dem ytringsretten
... at ta fra dem leveretten
... at ta fra dem gården og gi dem
noen tepper med pest
... at vi koste oss på
Wombats-konserten
... at eller hva PF?
... at Vilde Coward har kusma
... at kom visst fra utlandet
... at Action Bronson anyone?
... at kusma er litt sånn som
karma, what goes around comes
around
... at ^_____- gib kusma
... at det finnes dessverre ikke en
vaksine mot UKE-følelsen
... at uformell anmeldelse av
Daglighallen fra en kulturjournalist
... at på en skala fra én til Tuborg
Lite
... at den der Bohem når nesten
til topps
... at «Flip» ble fengsla på grunn
av dritdårlig semesteroppgave
... at advarer andre mot
skippertak
... at holde dine pantalones på
gutt
... at spill litt mer på sex da
... at bli engasjert
... at har ikke fulgt med
... at har sovet
... at valget var en demokratisk
suksess
... at bare... bare... champagné!

Spitposten oversetter

Lurer du på hva de nye
styrerepresentantene egentlig står for? Vi
har oversatt tåketalen, slik at du slipper.

Fitteblekka har tradisjonen
tro intervjuet de nye
styrerepresentantene, og som
vanlig er de godt dressert av
diverse PR-konsulentbyråer.
Svarene deres er kamuflert av
en vel innøvd tåkeprat. Lurer du
på hva de flesteparten av dere
ikke stemte inn i styret egentlig
mener? Lur ikke noe mer.

KIM ALLGOT

*Hvorfor ønsket du å stille til valg
til NTNU-styret?*

– Jeg vil bidra med deg jeg er
flinkest til, nettverking. Gjennom
NTNU-styret så kan jeg treffe
viktige mennesker, og med litt
flaks trenger jeg ikke en fin cv for
å få jobb engang. Jeg er veldig
lei av å være student og studere.
Dette gjør meg godt egnet til å
representere studentene. I tillegg
har ikke Energi og Miljø nok
champagne for min smak.

Hva er kampsakene dine?

– Kampsaker?

Hvordan vil du gjøre det?

– Jeg satser på at nettverket
mitt kan gjøre jobben for meg. I
tillegg så er det jo fint at jeg kan
strekke nettverket mitt til Gjøvik
og Ålesund nå som NTNU blir
større. Også får jeg jo betalt for å

drikke sjampis.

*Så du vil prøve å ha perspektivet
til alle?*

– Ja. Jeg skal høre på hele
nettverket mitt, og ta til meg
instruksjoner fra folk jeg anser
som inflytelsesrike. Slik vil jeg
stemme for mitt, og mine venners
beste. Og så kan jeg også dele
gratis champagne med vennene
mine.

*Årets valgoppslutning lå på 12,9
prosent. Hva vil du gjøre for å øke
stemmegivningen?*

– Jeg tror jeg er i stand til å få
opp oppslutningen gjennom mitt
ekstensive nettverk, jeg kjenner jo
tross alt mer enn 12,9 prosent av
NTNU. Samtidig skal jeg drikke en
del champagne, og spre godvilje
til demokratiet.

*I fjor stemte
studentrepresentantene for
storfusjon, mot det flertallet
av studentene ønsket, og mot
representantene for de ansatte.
Hva mener du om denne saken?*

– Hva jeg mener om den er
egentlig ikke så farlig, fusjonen vil
uansett skje fra 1. januar.

«Aldri noensinne har det vært
så stort engasjement rundt
studentpolitiske saker,» sa Maria
Honerød til UA. Hvordan vil dette

*engasjementet påvirke din
utførelse av vervet?*

– Hvilket engasjement?

INGVILD SØRLIE

*Hvorfor ønsket du å stille til valg
til NTNU-styret?*

– Jeg har lenge blitt pampet
med i student-«demokratiet»,
og nå har Stormester Bovim sett
meg verdig til å tre opp til min
rettmessige plass høyere opp i
systemet. I styret kan jeg gjøre litt
mer.

Mer av hva da?

– Altså, drikke champagne.

Hva er kampsakene dine?

– Jeg vil kjempe for at jeg
kan gjøre alt annet å være
styrerepresentant. Bovim styrer jo
det hele uansett. Jeg tenker at jeg
skal hovedsakelig være konsulent
for Studenttinget, og dra på
smøreturer til utlandet og drikke
mye dyr champagne. Selvfølgelig
på NTNUs regning.

*I fjor stemte
studentrepresentantene for
storfusjon, mot det flertallet
av studentene ønsket, og mot
representantene for de ansatte.
Hva tenker du om denne saken?*

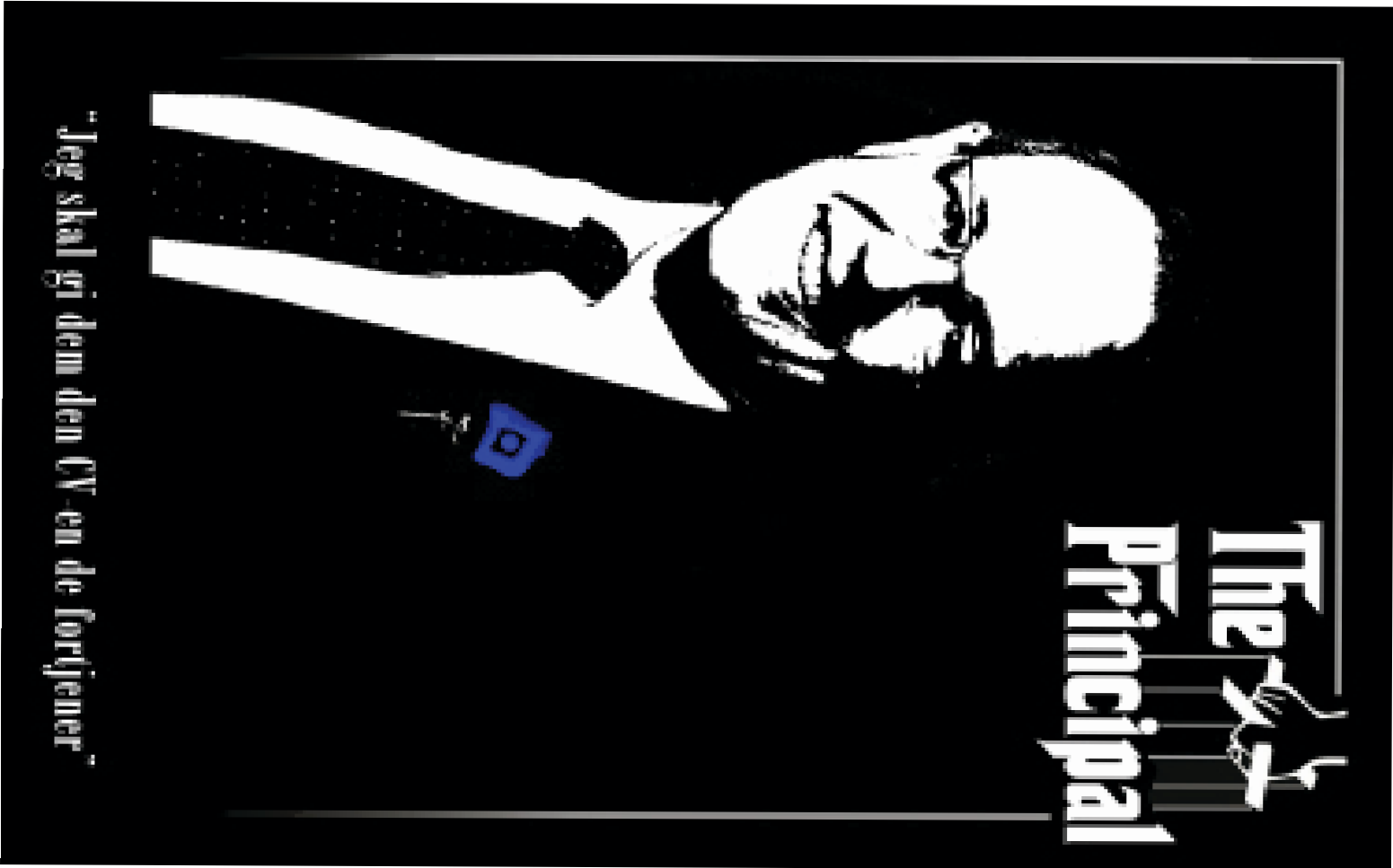
– Fusjonen har blitt diktert og

TEKST: MAX STIRNER. FOTO: KRATESH

† FORT OG GÆLI: Magnus Carlsen ga faen i gjengse studenter og tok heller
turen innom Antikvariatet for å henge med avdanka samfundetveteraner
når han gjestet byen under UKA.

Kulturkalenderen

3. november – 17. november
kudun karteller

04.

Foto: Linea Bancel

TIRSDAG 3. NOVEMBER

Trondheim Folkebibliotek

Klokka 19.00: Forfattermøte med blant annet Asieh Amini og Mehran Amirahmadi som forteller om hvordan det fungerer med ytringer i eksil. En spennende og viktig samtale om det å risikere livet sitt for å stå opp mot undertrykkende regimer.

Olavshallen

Klokka 19.30: Hva skjedde egentlig etter Nora forlot mann og barn i *Et dukkehjem*? Var det riktig valg å ta? Den kinesiske komponisten Du Wei og norske Jon Fosse har samarbeidet om librettoen *Nora - too late*.

ONSDAG 4. NOVEMBER

Samfundet

Klokka 20.00: Nysgjerrighet er noe av det viktigste som finnes. Og i kveld vil gode og dårlige spørsmål belønnes med gode og dårlige svar. Trond Viggo Torgersen tar med seg Radioresepsjonens Tore Sagen til Storsalen og gir deg svar på Hvorfor det?

Byscenen

Klokka 19.00: Det er mange som trenger vår hjelp, blant annet utviklingshemmede i Nepal som nå befinner seg i en enda vanskeligere situasjon enn før jordskjelvet. Help IDPN arrangerer støttekonsert med artister som The Fjords, Martine Rygvold og mange flere.

TORSDAG 5. NOVEMBER

Bakklandet

Klokka 15.00: Nå som natta begynner rundt fire, er det viktig å synes på vei hjem fra lesesalen! Ta med deg sykkelen din til Bakklandet der Syklistenes Landsforening deler ut og monterer sykkellys GRATIS. Husk, det er ikke kult å være dæ.

Samfundet

Klokka 22.00: Det svenske metallbandet In Flames er tilbake i Trondheim og Storsalen. Gutta fra Göteborg som nå er internasjonalt ettertraktet skal ha et forrykende og hardtslående liveshow, så har du litt metall i deg er dette stedet å være denne torsdagen.

FREDAG 6. NOVEMBER

Samfundet

Klokka 22.00: På Klubben blir det Jazzmazz med Elephant9. Et band som er vanskelig å sammenligne med noen andre. Med medlemmer som har spilt i Dungen, BigBang, Motorpsycho, Supersilent og Shining blant annet, vet disse gutta hva de driver med. Klokka 23.59: På Knaus spiller Fieldfare opp med fengende toner med popinspirert jazz, eller jazzinspirert pop. Alt ettersom. Det blir herlig vokal med enkle og klare melodier.

Sukkerhuset

Klokka 20.00: Bergensduoen Sherpa spiller udefinerbar musikk med inspirasjon fra roots, jazz, hiphop og indie. Sukkerhuset lover «en dansbar og utadvent musikkopplevelse».

LØRDAG 7. NOVEMBER

Dokkhuset

Klokka 21.00: Jazzdronninga Silje Nergaard har gitt ut sitt femtende album *Chain of Days*, og spiller i den anledning energisk og vakker musikk på den intime scenen.

Samfundet

Klokka 22.00: Stina Stjern har omarrangert låter av Motorpsycho, og disse fremføres av NTNU jazzensemble i Klubben. Enten du liker bandet og kunne tenke deg å oppdage dem på nytt, eller om du aldri har hatt sansen, men vil gi dem en sjanse i jazzversjon, blir dette spennende!

SØNDAG 8. NOVEMBER

Antikvariatet

Klokka 20.00: Jazzpiano-trioen med Bardur Reinert Poulsen på bass, Andreas Winther på trommer og Vegard Bjerkan på piano tar med seg ny og spennende jazz til Bakklandet.

Samfundet

Klokka 17.00: Hurra, snart kommer det ny Star Wars-film! Men det er fortsatt en drøy måned til, og da kan du fylle opp tiden med maraton med de tre første filmene. Kle deg ut, eller kle deg daff og gro fast i setene i Storsalen med mange timer god film.

MANDAG 9. NOVEMBER

Antikvariatet

Klokka 19.30: Vet du mye om alt? Eller lite om mye? Eller mye om lite? Det går bra så lenge du vet noe! Lær og vis kunnskapen din på allmennquiz. De stiller med quiz, du må stille med venner.

Trøndelag Teater

Klokka 18.30: Førjuleseventyret *Nøtteknekkeren* av Mad Bones, Kyrre Havdal, Matilde Holdhus og Olve Løseth blir spilt på Hovedscenen. En versjon av klassikeren som ble godt tatt i mot i 2013.

TIRSDAG 10. NOVEMBER

Trondheim Folkebibliotek

Klokka 11.00: Trenger du litt folkelig kos på en tirsdag formiddag, stiller biblioteket med musikalsk samvær med Geirr Lystrup. Det blir nye og gamle sanger, kanskje du til og med kan være med på litt allsang. PS, det er eksamensforberedelse så lenge man er på biblioteket!!

Samfundet

Klokka 19.00: Improteatergruppa RAMP holdt improvisert godt skjerpa med å være Trondheims improgruppe nummer 1 fra 2001 til 2010. Men nå har de vært borte fra RAMPelyset noen år. Bare fordi Klubben er så kul, og Samfundet er så rødt, skal de sammen glede oss med sine superimproevner denne kvelden. I Klubben altså.

ONSDAG 11. NOVEMBER

Antikvariatet

Klokka 20.00: Visekvartetten Grove Horn, som består av to svensker og to nordmenn, spiller gamle låter fra begynnelsen av

1900-tallet i god lofferstil. Drøm deg tilbake til en tid der vi ikke bekymret oss over hva oljefondet ble brukt på med fire sangglade herrer.

Samfundet

Klokka 19.00: Klubbstyret inviterer til Jam-session på Knaus. Ta med deg kreativiteten og motet og bli venner med gode medmusikere, eventuelt også dårlige medmusikere.

TORSDAG 12. NOVEMBER

Samfundet

Klokka 18.00: Jippi, det er filmquiz! På Edgar blir det god stemning med vanskelige spørsmål, god øl og nammete kake. Det viktigste er å delta, men det aller viktigste er å vinne, selvfølgelig.

Teaterhuset Avant Garden

Klokka 19.00: Uten Gud og uten dop blir verden litt flat, er det kanskje noen som tenker. Men da kan Ingri Fiksdal lede oss inn i en tilstand av endret bevissthet med noe veldig hinsides dansekoreografi.

FREDAG 13. NOVEMBER

Byscenen

Klokka 21.00: Den kule dama Kari Bremnes har kommet til bygda og spiller nye og gamle sanger for dem som vil høre.

Rockheim

Klokka 20.00: Musikkfestivalen Feminalen går av stabelen og sparkes i gang med flotte, flinke og tøffe damer. Fredagen kan du se Marie Denise, Miss Tati og Anja Skybakmoen.

Samfundet

Klokka 22.00: Den internasjonale superstjernen Todd Terje & the Olsens spiller dance-musikk i skikkelig god Drammensstil i Storsalen. Det er her man vil være i kveld!

LØRDAG 14. NOVEMBER

Antikvariatet

Klokka 20.00: Trondheimsbandet Thank

You yes Please spiller indiepopfolkrock i byens koseligste antikvariat.

Samfundet

Klokka 22.00: Aurora fra Os har fått selveste Katy Perry til å legge merke til seg. Lurer du på hva som gjør henne så spesiell, eller vet du allerede hva det er, kan du ta deg turen til det som sikkert blir en uforglemmelig konsert i Storsalen.

SØNDAG 15. NOVEMBER

Rockheim

Klokka 15.00: Feminalen avsluttes med visning av filmen *The Punk Singer*. En film om Kathleen Hannah som frontet Riot Grrrl-bevegelsen på 90-tallet.

Samfundet

Klokka 19.00: I Storsalen blir det visning av det som ryktes å være verdens beste film. *Citizen Kane* kan nytes i godt selskap og kanskje med en kald øl i hånda, eller en varm te.

MANDAG 16. NOVEMBER

Brukbar/Blæst

Klokka 21.00: I regi av Trondheim Filmklubb, er det visning av den japanske klassikeren *Prinsesse Mononoke*. En storslagen animasjonsfilm fra den store Hayao Miyazaki som finner sted i mytisk middelalder-Japan.

Festningsparken

Klokka 14.00: Høsten er en tid som minner deg på at alterforjengelig. Men fotograferer du det, kan det vare for alltid! Ta med deg kameraet ditt eller mobilen og bli med Nina og Stine og fotografer det som er for vakkert til å forsvinne for alltid.

TIRSDAG 17. NOVEMBER

Jippi! Er ikke du like glad som meg? Nå er det endelig et nytt nummer av Under Dusken på din campus! Og jeg har hørt rykter om at dette nummeret også har kulturkalender!

Om du vil ha tips til flere interessante arrangementer kan du laste ned appen til barteguiden, eller gå inn på barteguiden.no.

